

IRÁNYELVEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2009/28/EK IRÁNYELVE

(2009. április 23.)

a megújuló energiaforrásból előállított energia támogatásáról, valamint a 2001/77/EK és a 2003/30/EK irányelv módosításáról és azt követő hatályon kívül helyezéséről

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 175. cikke (1) bekezdésére, valamint e rendelet 17., 18. és 19. cikke tekintetében annak 95. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére ⁽²⁾,

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően ⁽³⁾,

mivel:

- (1) Az európai energiafogyasztás ellenőrzése és a megújuló energiaforrásokból előállított energia felhasználásának növelése, valamint az energiatakarékosság és fokozott energiahatékonyság fontos részét képezi az üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkentéséhez, illetve az Egyesült Nemzetek éghajlatváltozásról szóló keretegyezményéhez csatolt Kiotói Jegyzőkönyvben foglaltak, és a további, az üvegházhatású gázok 2012 utáni kibocsátását csökkentő közösségi és nemzetközi kötelezettségvállalások teljesítéséhez szükséges intézkedéscsomagnak. Ezek a tényezők fontos szerepet játszanak az energiaellátás biztonságának előmozdításában, a műszaki fejlődés és innováció támogatásában, foglalkoztatási lehetőségek biztosításában és a regionális fejlesztésben, különösen a vidéki és elszigetelt területeken.
- (2) Különösen a fokozódó technológiai fejlesztések, a tömegközlekedés bővítésére és használatára irányuló kezdeményezések, az energiahatékonysági technológiák használata és a megújuló energiaforrásból előállított energia közlekedésben való használata tartoznak azon eszközök közé,

amelyekkel a Közösség a leghatékonyabban mérsékelheti az ásványolaj-behozataltól való függőségét a közlekedési ágazatban, amelyben a legkritikusabb az ellátásbiztonság problémája, és befolyásolhatja a közlekedési célú üzemanyagok piacát.

- (3) Elismert tény, hogy az innováció és a fenntartható energia-politika lehetőséget nyújt a gazdasági növekedés megalapozására. A megújuló energiaforrásból előállított energia termelése gyakorta függ helyi vagy regionális kis- és középvállalkozásoktól (kkv-k). Fontosak azok a növekedési és foglalkoztatási lehetőségek, amelyeket a megújuló energiaforrásokból történő regionális és helyi energiatermelésbe való beruházások nyújtanak a tagállamokban és régiókban. Ezért a Bizottságnak és a tagállamoknak támogatniuk kell a nemzeti és regionális fejlesztési intézkedéseket ezen a területen, ösztönözniük kell a megújuló energiaforrásból előállított energiatermelés bevált gyakorlatainak a helyi és regionális fejlesztési kezdeményezések közötti cseréjét, valamint elő kell mozdítaniuk a strukturális pénzeszközök e területen való felhasználását.
- (4) A megújuló energiaforrások piacának ösztönzése során figyelembe kell venni a regionális és helyi fejlesztési lehetőségekre, az exportlehetőségekre, a társadalmi kohézióra és a foglalkoztatási lehetőségekre kifejtett pozitív hatásait, különös tekintettel a kkv-kra, valamint a független energiatermelőkre.
- (5) Az üvegházhatású gázok Közösségen belüli kibocsátásának és a Közösség energiaimporttól való függésének csökkentése érdekében a megújuló energiaforrásból előállított energia fejlesztésének és az energiahatékonyság fokozásának szorosan össze kell fűggeniük egymással.
- (6) Célszerű támogatni a decentralizált megújulóenergia-technológiák bemutatási és kereskedelmi forgalombahozatali szakaszát. A decentralizált energiatermelés felé történő elmozdulásnak számos előnye van, ideértve a helyi energiaforrások hasznosítását, a helyi energiaellátás biztonságának fokozását, a rövidebb szállítási távolságokat, valamint a csökkent energiaátviteli veszteségeket. Az ilyen decentralizáció továbbá (például bevételi források biztosításával és helyi munkahelyteremtéssel) elősegíti a közösségi fejlődést, valamint a kohéziót.

⁽¹⁾ HL C 77., 2009.3.31., 43. o.

⁽²⁾ HL C 325., 2008.12.19., 12. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2008. december 17-i véleménye (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2009. április 6-i határozata.

- (7) A belső villamosenergia-piacon a megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia támogatásáról szóló, 2001. szeptember 27-i 2001/77/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽¹⁾ és a közlekedési ágazatban a bioüzemanyagok, illetve más megújuló üzemanyagok használatának előmozdításáról szóló, 2003. május 8-i 2003/30/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽²⁾ meghatározta a megújuló energiaforrásokból előállított energia különböző fajtáit. A villamos energia belső piacára vonatkozó közös szabályokról szóló, 2003. június 26-i 2003/54/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽³⁾ megállapította a villamosenergia-ágazatra általában vonatkozó fogalom meghatározásokat. A jogbiztonság és az egyértelműség érdekében kívánatos, hogy ez az irányelv azonos, vagy hasonló fogalom meghatározásokat alkalmazzon.
- (8) A Bizottság 2007. január 10-i „Megújulóenergia-útiterv – Megújuló energiák a XXI. században: egy fenntarthatóbb jövő építése” című közleménye rámutatott, hogy a megújuló energiaforrásokból előállított energia összarányára vonatkozó 20 %-os célkitűzés és a közlekedésben használt megújuló energiaforrásokból előállított energiára vonatkozó 10 %-os célkitűzés megfelelő és megvalósítható feladat lenne, és a kötelező célkitűzéseket tartalmazó keretnek biztosítania kell az üzleti világ számára a megújulóenergia-ágazattal kapcsolatos fenntartható befektetésekhez szükséges hosszú távú kiszámíthatóságot, amelyek által csökkenthető a fosszilis üzemanyagok behozatalától való függőség, illetve fokozható az új energetikai technológiák használata. Ezeket a célokat a 2020-ig történő 20 %-os energiahatékonysági fejlesztés keretében a Bizottság „Energiahatékonysági cselekvési terv: a lehetőségek kihasználása” című közleménye határozza meg, amelyet elfogadott mind a 2007. márciusi Európai Tanács, mind 2008. január 31-i állásfoglalásában az Európai Parlament.
- (9) A 2007 márciusában tartott Európai Tanács újra megerősítette a Közösség elkötelezettségét a megújuló energiaforrásokból előállított energia 2010 utáni, a Közösség egészében való fejlesztése iránt. Jóváhagyta a 20 %-os kötelező célkitűzést a megújuló energiaforrásokból előállított energiának a Közösség összes energiafogyasztásában való részarányára vonatkozóan, és a minden tagállam által költséghatékony módon bevezetendő és elérendő kötelező minimális célkitűzést a bioüzemanyagoknak a közlekedési benzin- és dízelüzemanyag legalább 10 %-át kitevő részarányára vonatkozóan. Megállapította, hogy a bioüzemanyagokra vonatkozó kötelező jellegű célkitűzés helyes, feltéve, hogy termelésük fenntartható, a második generációs bioüzemanyagok kereskedelmi forgalmazásra alkalmasak válnak, és a benzin és a dízelüzemanyagok minőségéről szóló, 1998. október 13-i 98/70/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet ⁽⁴⁾ a megfelelő arányokban való üzemanyag-keverés lehetővé tétele érdekében módosítják. Az Európai Tanács 2008. márciusi ülése megismételte, hogy alapvetően fontos célravezető fenntarthatósági
- kritériumokat meghatározni és teljesíteni, továbbá biztosítani, hogy a második generációs bioüzemanyagok a kereskedelemben elérhetőek legyenek. Az Európai Tanács 2008. júniusi ülése ismét utalt a fenntarthatósági kritériumokra és a második generációs bioüzemanyagok kifejlesztésére, és hangsúlyozta, hogy fel kell mérni a bioüzemanyagok előállítása által az élelmiszernek szánt mezőgazdasági termékekre gyakorolt lehetséges hatásokat és – szükség esetén – a hiányosságok pótlását célzó intézkedéseket kell hozni. Kijelentette továbbá, hogy további értékelésre van szükség a bioüzemanyagok előállításának és fogyasztásának környezetvédelmi és társadalmi következményei tekintetében.
- (10) A 2007. szeptember 25-i európai megújulóenergia-útitervről szóló állásfoglalásában ⁽⁵⁾ az Európai Parlament felhívta a Bizottságot, hogy 2007 végéig nyújtson be a megújuló energia jogi keretéről szóló javaslatot, és emlékeztetett a megújuló energiaforrásokból előállított energia közösségi és tagállami szintű részesedését illető célkitűzések meghatározásának fontosságára.
- (11) A megújuló energiaforrásokból előállított energia részarányának kiszámítására és az ilyen források meghatározására átlátható és egyértelmű szabályokat kell megállapítani. Ebben az összefüggésben az óceánokban és más víztestekben a hullámok, tengeri áramlatok, árapály, hőenergia-különbség vagy sókoncentráció-különbség formájában jelen lévő energiát is figyelembe kell venni.
- (12) A mezőgazdasági anyagok, így pl. a trágya, az iszap és egyéb állati vagy szerves hulladék biogáz előállítására történő használata az üvegházhatású gázkibocsátásmegtakarítás lehetősége fényében a hő és villamos energia előállítása, illetve bioüzemanyagként történő felhasználása szempontjából jelentős környezeti előnyökkel jár. Decentralizált jellegűknél és a regionális befektetési szerkezetnél fogva a biogázgyártó beruházások meghatározó módon hozzájárulhatnak a fenntartható fejlődéshez a vidéki térségekben és a mezőgazdasági termelők számára új jövedelemszerzési lehetőségeket teremthetnek.
- (13) Az Európai Parlament, a Tanács, és a Bizottság álláspontjának fényében, helyénvaló kötelező nemzeti célkitűzéseket megállapítani a megújuló energiaforrásokból előállított energiának a közösségi energiafogyasztásban 2020-ra elérendő 20 %-os részarányával, a közlekedést illetően pedig 10 %-os részarányával összhangban.
- (14) A kötelező nemzeti célkitűzések fő célja a befektetői kiszámíthatóság biztosítása és a megújuló energiaforrások valamennyi fajtájából energia előállítására alkalmas technológiák folyamatos fejlesztésének ösztönzése. Ezért nem helyénvaló a célkitűzés kötelező jellegéről szóló döntést elhalasztani addig, amíg egy jövőbeni esemény bekövetkezik.

⁽¹⁾ HL L 283., 2001.10.27., 33. o.

⁽²⁾ HL L 123., 2003.5.17., 42. o.

⁽³⁾ HL L 176., 2003.7.15., 37. o.

⁽⁴⁾ HL L 350., 1998.12.28., 58. o.

⁽⁵⁾ HL C 219. E, 2008.8.28., 82. o.

- (15) A tagállamok kiindulópontja, megújulóenergia-adottsága és energiahordozó-összetétele különböző. A 20 %-os átfogó közösségi célkitűzést ezért az egyes tagállamok számára egyedi célkitűzésekké kell átalakítani, kellően ügyelve az elosztás méltányosságára és – az eltérő tagállami kiindulási pontok és adottságok tekintetbevételével – megfelelőségére, a meglévő, megújuló energiaforrásokból előállított energiát és az energiahordozó-összetételt is beleértve. Ennek keretében – a tagállamok által a megújuló energiaforrásokból előállított energia használatáért a múltban tett erőfeszítések figyelembevételével – helyénvaló megosztani a tagállamok között a megújuló energiaforrásokból előállított energia használatában megkövetelt összes növekedést úgy, hogy minden egyes tagállam részaránya a GDP szerint súlyozottan, kiindulási pontjaikra tekintettel kiigazítva, és a teljes bruttó energiafogyasztás arányában számítva egyenlő mértékben megemelkedik.
- (16) Ezzel szemben helyes a közlekedésben használt megújuló energiaforrásokból előállított energia 10 %-os célkitűzését minden tagállam számára azonos szinten megállapítani, hogy a közlekedési célú üzemanyag műszaki előírásainak és hozzáférhetőségének egységessége biztosítva legyen. Mivel a közlekedési célú üzemanyagok könnyen forgalomba hozhatók, a megfelelő források terén kedvezőtlen adottságokkal bíró tagállamok könnyen beszerezhetik majd máshonnan a bioüzemanyagokat. Habár technikailag lehetséges lenne, hogy a Közösség a közlekedésben használt megújuló energiaforrásokból előállított energiára vonatkozó célkitűzését kizárólag belső termelésből teljesítse, valószínű és kívánatos is, hogy azt ténylegesen a belső termelés és import vegyítésével teljesítse. E célból a Bizottságnak felügyelnie kell a Közösség bioüzemanyag-piacát, és szükség szerint megfelelő intézkedéseket kell javasolnia, hogy a belső termelés és a behozatal között egy kiegyensúlyozott megközelítés szülessen, figyelembe véve, többek között, a többoldalú és kétoldalú kereskedelmi tárgyalásokat, a környezetvédelmi, a társadalmi és gazdasági megfontolásokat, valamint az energiaellátás biztonságát.
- (17) Az energiahatékonyság javítása a Közösség egyik kulcsfontosságú célkitűzése, amelynek értelmében 2020-ra az energiahatékonyság 20 %-os javulását kívánják elérni. Ez a célkitűzés a meglévő és jövőbeli jogszabályokkal együtt – beleértve az épületek energiateljesítményéről szóló, 2002. december 16-i 2002/91/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet ⁽¹⁾, az energiefelhasználó termékek környezetbarát tervezésére vonatkozó követelmények megállapításának kereteiről szóló, 2005. július 6-i 2005/32/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet ⁽²⁾ és az energiateljesítmény-felhasználás hatékonyságáról és az energetikai szolgáltatásokról szóló, 2006. április 5-i 2006/32/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet ⁽³⁾ – alapvető szerepet játszik annak biztosításában, hogy az éghajlattal és az energiával kapcsolatos célkitűzéseket a legalacsonyabb költséggel valósítsák meg, és egyúttal új lehetőségeket teremthet az EU gazdasága számára. Az energiahatékonysági és energiatakarékossági politikák azon leghatékonyabb módszerek egyikei, amelyekkel egy tagállam növelheti a megújuló energiaforrásokból származó energia százalékos arányát, és ezáltal a tagállamok könnyebben megvalósíthatják az ezen irányelvben a megújuló energiaforrások tekintetében megállapított általános nemzeti és közlekedési célkitűzéseket.
- (18) A tagállamoknak valamennyi ágazatban jelentős mértékben javítaniuk kell az energiahatékonyságot a megújuló energiaforrásokból előállított energiára vonatkozó – a teljes bruttó energiafogyasztás százalékában kifejezett – célkitűzések könnyebb megvalósítása érdekében. Különösen fontos az energiahatékonyság megvalósítása a közlekedési ágazatban, mivel a megújuló energiaforrásokból előállított energiára vonatkozó kötelező célszázalék egyre nehezebben lesz fenntartható módon teljesíthető, ha a közlekedési ágazat általános energiaigénye tovább nő. A valamennyi tagállam által elérendő 10 %-os kötelező célkitűzést ezért a közlekedési ágazat teljes energiafogyasztásában a megújuló energiaforrások, nem pedig csak a bioüzemanyagok részarányaként kell meghatározni.
- (19) Kötelező átfogó nemzeti célkitűzéseik megvalósítása érdekében a tagállamoknak a kötelező végső célkitűzéseik megvalósítása irányába mutató ütemterv-előirányzatot kell követniük. El kell készíteniük a megújuló energiára vonatkozó, ágazati célkitűzéseikre vonatkozó információkat is magában foglaló nemzeti cselekvési terveiket, annak szem előtt tartásával, hogy a biomasszában többféle felhasználása van, ezért alapvetően fontos az új biomassza-források mozgósítása. Ezenkívül a tagállamoknak meg kell hozniuk az e célok eléréséhez szükséges intézkedéseket. Minden tagállamnak – a megújuló energiára vonatkozó nemzeti cselekvési tervben a várható teljes bruttó energiefelhasználás értékelése során – fel kell mérnie, hogy az energiahatékonyság és az energiatakarékosság milyen mértékben tud hozzájárulni nemzeti célkitűzések megvalósításához. A tagállamoknak figyelembe kell venniük az energiahatékony technológiák optimális kombinációját a megújuló energiaforrásokból előállított energiával.
- (20) Annak érdekében, hogy a műszaki haladásból és a méretgazdaságosságból fakadó előnyöket ki lehessen használni, az ütemterv-előirányzatnak figyelembe kell vennie azt a lehetőséget, hogy a megújuló energiaforrásokból előállított energia felhasználása a jövőben gyorsuló ütemben fog növekedni. Ilyen módon különös figyelmet lehet fordítani a műszaki haladás és a méretgazdaságosság hiányát aránytalan mértékben elszenvedő és ezért alulfejlett ágazatokra, amelyek mindazonáltal a jövőben jelentősen hozzájárulhatnak a 2020-as célkitűzések eléréséhez.
- (21) Az ütemterv-előirányzatnak 2005-öt kell kiindulópontként megjelölnie, hiszen ez az utolsó év, amelyben a megújuló energiaforrásokból előállított energia nemzeti részarányával kapcsolatban megbízható adatok állnak rendelkezésre.

⁽¹⁾ HL L 1., 2003.1.4., 65. o.

⁽²⁾ HL L 191., 2005.7.22., 29. o.

⁽³⁾ HL L 114., 2006.4.27., 64. o.

- (22) Ezen irányelv célkitűzéseinek eléréséhez szükséges, hogy a Közösség és a tagállamok jelentős mennyiségű pénzügyi forrást fordítsanak a megújuló energia előállítására alkalmazott technológiák kutatására és fejlesztésére. Az Európai Innovációs és Technológiai Intézetnek különösen kiemelt fontosságot kell tulajdonítania a megújuló energia előállítására alkalmazott technológiák kutatásának és fejlesztésének.
- (23) A tagállamok ösztönözhetik a helyi és regionális hatóságokat a nemzeti célkitűzéseket meghaladó célok meghatározására, valamint bevonhatják a helyi és regionális hatóságokat a nemzeti cselekvési tervek kidolgozásába és a megújuló energiaforrásokból előállított energia előnyének tudatosításába.
- (24) A biomasszában rejlő valamennyi lehetőség kiaknázása érdekében a tagállamoknak és a Közösségnek támogatniuk kell a meglévő faanyagtartalmok erőteljesebb mozgósítását és új erdőgazdálkodási rendszerek kifejlesztését.
- (25) A megújuló energiaforrások terén az egyes tagállamok különböző adottságokkal rendelkeznek, és nemzeti szinten különböző támogatási rendszereket működtetnek a megújuló energiaforrásokból előállított energia tekintetében. A tagállamok többsége olyan támogatási rendszert alkalmaz, amely kizárólag a saját területén termelt, megújuló energiaforrásokból előállított energiát támogatja. A nemzeti támogatási rendszerek megfelelő működéséhez elengedhetetlen, hogy a tagállamok különböző adottságaiknak megfelelően ellenőrizhessék nemzeti támogatási rendszereik hatásait és költségeit. Az ezen irányelvben megfogalmazott cél elérésének egyik fontos eszköze a 2001/77/EK irányelv szerinti nemzeti támogatási rendszerek megfelelő működtetésének garantálása a befektetői bizalom megtartása, valamint annak lehetővé tétele érdekében, hogy a tagállamok a célkitűzések teljesítését célzó, hatékony nemzeti intézkedéseket dolgozhassanak ki. Ezen irányelv célja az, hogy a nemzeti támogatási rendszerek sérelme nélkül megkönnyítse a megújuló energiaforrásokból előállított energia határokon átnyúló támogatását. Olyan opcionális, tagállamok közötti együttműködési mechanizmusokat vezet be, amelyek révén lehetőségük nyílik megállapodni arról, hogy az egyik tagállam milyen mértékben támogatja a másik tagállamban folyó energiatermelést, valamint hogy a megújuló energiaforrásokból előállított energiát milyen mértékben kell beszámítani valamelyikük összesített nemzeti célértékébe. A célkitűzések teljesítésére vonatkozó mindkét intézkedés – azaz a nemzeti támogatási rendszerek és az együttműködési mechanizmusok – hatékonyságának biztosítása érdekében lényeges, hogy a tagállamok maguk dönthessék el, hogy nemzeti támogatási rendszerüket kiterjesztik-e a más tagállamokban termelt, megújuló energiaforrásokból előállított energiára, és ha igen, milyen mértékben, és erről az ezen irányelvben előirányzott együttműködési intézkedések alkalmazásával állapodhassanak meg.
- (26) Az energiaáraknak tükrözniük kell az energia előállításának és fogyasztásának külső költségeit, ideértve a megfelelő környezeti, társadalmi és egészségügyi ellátási költségeket is.
- (27) Állami támogatás szükséges ahhoz, hogy a Közösség elérje a megújuló energiaforrásból előállított villamos energia térnyerésével kapcsolatos célkitűzéseit, különösen addig, amíg a belső piac villamosenergia-árai nem tükrözik a felhasznált energiaforrások teljes környezeti és társadalmi költségeit és hasznát.
- (28) A Közösségnek és a tagállamoknak a közlekedési ágazat teljes energiafogyasztásának csökkentésére és a közlekedés energiahatékonyságának fokozására kell törekedniük. A közlekedési ágazat energiafelhasználása csökkentésének elsődleges eszközei a közlekedési tervezés, a tömegközlekedés támogatása, az autógyártásban az elektromos autók részarányának növelése, valamint energiahatékonyabb, kisebb méretű és motorteljesítményű autók gyártása.
- (29) A tagállamoknak törekedniük kell a megújuló energiaforrásokból előállított energiák sokféleségére valamennyi közlekedési ágazatban. A Bizottságnak 2015. június 1-jéig jelentést kell benyújtania az Európai Parlament és a Tanács számára, amelyben felvázolja a megújuló energiaforrásokból előállított energia növekvő használatának lehetőségeit az egyes közlekedési ágazatokban.
- (30) Ezen irányelv alkalmazásában a vízenergia és a szélenergia részarányának kiszámításakor az éghajlati változásokból eredő hatásokat a normalizálási szabály alkalmazásával kell kiegyenlíteni. Továbbá, a korábban felszivattyúzott vizet használó duzzasztótároló-egységek által előállított villamos energia nem tekintendő megújuló energiaforrásból előállított villamos energiának.
- (31) A légtermikus, geotermikus vagy hidrotermikus hő hasznosítható hőmérsékleti szinten való használatát lehetővé tevő hőszivattyúknak a működéshez elektromos áramra, vagy egyéb kiegészítő energiára van szükségük. Ezért a hőszivattyúk működtetéséhez használt energiát le kell vonni a teljes hasznosítható hőenergiából. Csak azok a hőszivattyúk vehetők számításba, amelyek hőtermelése (output) jelentősen meghaladja a működéséhez szükséges primer energia mennyiségét.
- (32) A passzív energiarendszerek az épületszerkezetet használják fel az energia munkába állítására. Ez energiamegtakarításnak felel meg. A kétszeres beszámítás elkerülése érdekében az így hasznosított energia ezért ezen irányelv alkalmazásában nem vehető figyelembe.
- (33) Néhány tagállam teljes bruttó energiafogyasztásában nagy arányban szerepel a légi közlekedés. Tekintettel a jelenlegi technológiai és szabályozási akadályokra, amelyek nem teszik lehetővé bioüzemanyagok használatát a légi közlekedésben, helyénvaló részleges mentesítést adni ezeknek a tagállamoknak azáltal, hogy a nemzeti légi közlekedésben teljes bruttó energiafogyasztásuk felmérésénél figyelmen kívül hagyják azt a mennyiséget, amellyel túllépik az Eurostat által a légi közlekedésben felmért teljes bruttó energiafogyasztás 2005-ös közösségi átlagának másfélszeresét, azaz 6,18 %-ot. Ciprus és Málta, elszigetelt és peremterületeken lévő tagállamokként a légi közlekedésre, mint polgárai és gazdaságuk számára létfontosságú közlekedési

- eszközre támaszkodnak. Ennek eredményeképpen a nemzeti légi közlekedésben mért teljes bruttó energiafogyasztás aránytalanul magas – a 2005-ös közösségi átlag több mint háromszorosa –, ezért aránytalanul érintettek a jelenlegi technológiai és szabályozási kötelezettségek által. E tagállamok számára ezért biztosítható, hogy ez a mentesítés kiterjedjen arra a mennyiségre, amellyel túllépik az Eurostat által a légi közlekedésben felmért teljes bruttó energiafogyasztás 2005-ös közösségi átlagát, vagyis 4,12 %-ot.
- (34) Egy, a megújuló energiát támogató energiamodell elérése érdekében ösztönözni kell a tagállamok közötti stratégiai együttműködést, adott esetben a régiók és a helyi hatóságok bevonásával.
- (35) Az ezen irányelvben foglalt rendelkezések kellő figyelembevétele mellett a tagállamokat ösztönözni kell arra, hogy az ezen irányelvben meghatározott célkitűzésekkel kapcsolatban az együttműködés minden megfelelő formáját használják ki. Az együttműködés folyhat valamennyi szinten, két- vagy többoldalúan. A kizárólag ezen irányelvben előírt – a célkitűzés kiszámítására és a célkitűzésnek való megfelelésre kiható – mechanizmusokon, nevezetesen a tagállamok közötti statisztikai átruházásokon, közös projekteken, a közös támogatási rendszereken és az átláthatósági platformon kívül az együttműködés megvalósulhat például az információ és a legjobb gyakorlatok cseréjével is, különösen az ezen irányelvben meghatározott átláthatósági platformon, valamint a támogatási rendszerek valamennyi típusának egyéb önkéntes összehangolása formájában is.
- (36) Annak érdekében, hogy lehetőség legyen az ezen irányelvben megállapított célkitűzések teljesítésének költségeit csökkenteni, helyénvaló a tagállamokban a megújuló energiaforrásokból más tagállamban előállított energia fogyasztását mind előmozdítani, mind lehetővé tenni, hogy a tagállamok a más tagállamokban felhasznált, megújuló energiaforrásokból származó energiát saját nemzeti célkitűzéseikbe beszámítsák. Ezért rugalmassági intézkedések szükségesek, amelyek azonban a tagállamok ellenőrzése alatt maradnak annak érdekében, hogy ne akadályozzák őket céljaik elérésében. Ezek a rugalmassági intézkedések statisztikai átruházások, valamint a tagállamok közötti közös projektek és/vagy közös támogatási rendszerek formájában valósulnak meg.
- (37) Lehetővé kell tenni a megújuló energiaforrásokból a Közösségen kívül előállított importált villamos energia beszámítását a tagállami célkitűzésekbe. Mindazonáltal annak elkerülésére, hogy a meglévő megújuló energiaforrásokból előállított energia eltérítése és hagyományos energiaforrásokkal való részleges vagy teljes helyettesítése miatt az üvegházhatású gázok nettó kibocsátása megnőjön, csak az olyan villamos energia jogosult a beszámításra, amelyet az irányelv hatálybalépése után működésbe helyezett létesítményben, vagy az említett időpontot követően felújított, megnövelt kapacitású létesítményben termeltek. Annak garantálása érdekében, hogy a Közösségben és a harmadik országokban ténylegesen megújuló energiaforrásból előállított energia lépjen a hagyományos energia helyébe, célszerű biztosítani az ilyen behozatal megbízható nyomon követhetőségét és beszámíthatóságát. Mérlegelni kell harmadik országokkal a megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia kereskedelmének szervezésére vonatkozó megállapodások megkötését. Amennyiben az
- Energiaközösségről szóló szerződés ⁽¹⁾ alapján hozott ilyen értelmű határozat következtében ezen irányelv vonatkozó rendelkezései az említett szerződés szerződő feleire nézve kötelezővé válnak, a tagállamok közötti együttműködést szolgáló, ezen irányelvben előírt intézkedések rájuk nézve is alkalmazandók lesznek.
- (38) Amikor a tagállamok a villamos energia megújuló energiaforrásokból való termelésével kapcsolatos közös projekteket hajtanak végre egy vagy több harmadik országgal, célszerű, hogy ezek a projektek kizárólag újonnan épített létesítményeket vagy újonnan megnövelt kapacitású létesítményeket érintsenek. Ez segít biztosítani azt, hogy a megújuló energiaforrásokból előállított energiának az adott harmadik ország teljes energiafogyasztásában képviselt aránya ne csökkenjen a megújuló energia közösségi importja következtében. Ezenkívül az érintett tagállamoknak lehetővé kell tenniük az adott harmadik országban vagy országokban a közös projektben érintett létesítményben zajló termelés egy részének belföldi felhasználását. A közös projekteken részt vevő harmadik országokat a Bizottságnak és a tagállamoknak ösztönözniük kell továbbá arra, hogy a megújuló energiával kapcsolatos, ambiciózus célkitűzéseket tartalmazó politikát dolgozzanak ki.
- (39) Megjegyezve, hogy a harmadik országokban folytatott magas európai érdekeltségű projekteknek – mint például a földközi-tengeri napenergiaterv – hosszú időbe telhet, amíg teljesen összekapcsolódnak a Közösség területével, ezért helyénvaló elősegíteni fejlesztésüket azáltal, hogy a tagállamok számára lehetővé teszik, hogy a nemzeti célkitűzéseikben korlátozott mennyiségben figyelembe vegyék az ilyen projektek által az összekapcsolódás létrehozása során termelt energiát.
- (40) A megújuló energiaforrást hasznosító erőművek jóváhagyását, minősítését és engedélyezését felügyelő közigazgatási szervezet által alkalmazott eljárásnak a szabályok egyes projektekre történő alkalmazása során objektívnek, átláthatónak, megkülönböztetéstől mentesnek és arányosnak kell lennie. Különösen helyénvaló a felesleges akadályok kiküszöbölése, amelyek abból erednek, hogy a megújuló energiával kapcsolatos projekteket a jelentős egészségügyi kockázatot képviselő létesítmények közé sorolják.
- (41) Az átlátható szabályok és a különböző engedélyezési hatóságok közötti együttműködés hiánya bizonyítottan gátolja a megújuló energiaforrásokból előállított energia elterjedését. Ezért a nemzeti, regionális és helyi hatóságoknak figyelembe kell venniük a megújulóenergia-ágazat sajátos szerkezetét, a villamos energiát, a fűtő- és hűtőenergiát, illetve a közlekedési üzemanyagokat a megújuló energiaforrásokból előállító üzemek és a hozzájuk kapcsolódó szállítási és elosztási hálózati infrastruktúrák építésére és működésére vonatkozó közigazgatási engedélyezési eljárásaik felülvizsgálata során. A közigazgatási jóváhagyási

(¹) HL L 198., 2006.7.20., 18. o.

- eljárásokat tehát egyszerűsíteni kell a megújuló energiaforrásokból előállított energiát felhasználó létesítmények számára megállapított átlátható menetredekkel. A tervezési szabályokat és útmutatókat módosítani kell, hogy azok tekintetbe vegyék a költséghatékony és környezetre kedvező hatású, megújuló energiaforrásokon alapuló fűtő-, hűtő- és villamosenergia-berendezéseket.
- (42) A megújuló energiaforrásokból előállított energia gyors elterjedése érdekében és annak általánosan magas fenntarthatósági és jótékony környezetvédelmi tulajdonsága tekintetében a tagállamoknak a szennyezettség csökkentését és az ipartelek ellenőrzését, a légszennyezettség elleni harcot, illetve a veszélyes anyagok környezetbe való kibocsátásának megelőzését vagy csökkentését folytató létesítmények engedélyezéséhez szükséges igazgatási szabályok, tervezési struktúrák és jogszabályok alkalmazása során figyelembe kell venniük a megújuló energiaforrásoknak a környezetvédelmi és éghajlat-változási célkitűzések teljesítéséhez való hozzájárulását, különösen a nem megújuló energia előállítására szolgáló létesítményekhez képest.
- (43) Az ebben az irányelvben meghatározott célkitűzésekhez az egyes állampolgárok részéről való hozzájárulás ösztönzése érdekében az érintett hatóságok mérlegelhetik annak lehetőségét, hogy a megújuló energiát előállító kisméretű, decentralizált egyedi eszközök telepítése tekintetében az illetékes szerv egyszerű értesítése lépjen az engedélyezés helyébe.
- (44) Biztosítani kell az ezen irányelv célkitűzései és a Közösség környezetvédelmi jogszabályai közötti koherenciát. A tagállamoknak – különösen a megújuló energia előállítására szolgáló létesítmények értékelésével, tervezésével vagy engedélyezésével kapcsolatos eljárások során – figyelembe kell venniük a közösségi környezetvédelmi jogszabályokat és a megújuló energiaforrásoknak a környezetvédelmi és éghajlat-változási célkitűzések teljesítéséhez való hozzájárulását, különösen a nem megújuló energia előállítására szolgáló létesítményekhez képest.
- (45) A műszaki szabványok és szabályok terén történő információszolgáltatási eljárás és az információs társadalom szolgáltatásaira vonatkozó szabályok megállapításáról szóló, 1998. június 22-i 98/34/EK európai parlamenti és a tanácsi irányelv⁽¹⁾ hatálya alá tartozó, többek között a minőségi szintekkel, tesztelési módszerekkel és használati feltételekkel kapcsolatos nemzeti műszaki előírások és egyéb követelmények nem akadályozhatják a megújuló energián alapuló berendezések és rendszerek kereskedelmét. A megújuló energiaforrásokból előállított energia támogatási rendszerei ezért nem írhatnak elő olyan nemzeti műszaki előírásokat, amelyek a hatályos közösségi szabványoktól eltérnek, vagy megkövetelik a támogatásban részesített berendezések vagy rendszerek egy meghatározott helyen, illetve egy meghatározott testület által való minősítését, illetve tesztelését.
- (46) Célszerű, hogy a tagállamok fontolóra vegyék a megújuló energiaforrásokból előállított energiát használó távfűtés és távhűtés támogatására szolgáló mechanizmusokat.
- (47) A megújuló energiaforrásokból előállított energia felhasználásának minimumkövetelményeit az új és felújított épületek vonatkozásában megállapító szabályok és kötelezettségek nemzeti és regionális szinten a megújuló energiaforrásokból előállított energia felhasználásának jelentős emelkedéséhez vezettek. Ezeket az intézkedéseket, az energiahatékonyabb megújuló energiaforrásból előállított energia alkalmazásait előmozdító építési előírások és szabályzatok kialakításával együtt bátorítani kell a szélesebb közösségi környezetben.
- (48) A megújuló energiaforrásból előállított energia épületekben való minimálisan felhasználandó szintje előírásának elősegítése és gyorsítása érdekében helyénvaló lehet a tagállamokban előírni, hogy ezek a szintek úgy valósíthatók meg, hogy a 2002/91/EK irányelv által előírt minimális energiateljesítmény elérésében figyelembe veszik a megújuló energiaforrásokból előállított energiák tényezőjét, amely épületenként a szénkibocsátás költséghatékony csökkentését eredményezi.
- (49) A megújuló energiaforrásokból előállított energia elterjedésének bátorítása érdekében orvosolni kell a tájékoztatói és képzési hiányosságokat, különösen a fűtés és a hűtés ágazatában.
- (50) Amennyiben az üzembe helyezői szakma gyakorlásának megkezdése, illetve gyakorlása a szabályozott szakmák körébe tartozik, a szakmai képesítések elismerésének feltételeit a szakmai képesítések elismeréséről szóló, 2005. szeptember 7-i 2005/36/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽²⁾ tartalmazza. Ennélfogva ezen irányelv alkalmazása nem érinti a 2005/36/EK irányelvet.
- (51) Habár a 2005/36/EK irányelv megállapítja a szakmai képesítések kölcsönös elismerésére vonatkozó követelményeket, beleértve az építészekét is, további biztosítékokra van szükség annak érdekében, hogy az építészek és tervezők a tervezés és kivitelezés során megfelelően tekintetbe vegyék a megújuló energiaforrások és a magas hatékonyságú technológiák optimális kombinációjának alkalmazását. A tagállamoknak e tekintetben világos iránymutatást kell adniuk. Ezt a 2005/36/EK irányelv és különösen annak 46. és 49. cikkének sérelme nélkül kell megtenniük.
- (52) Az ezen irányelv alkalmazása céljából kiadott származási garancia kizárólagos rendeltetése, hogy a végső fogyasztó felé bizonyítsa, hogy az energia egy meghatározott arányát vagy mennyiségét megújuló energiaforrásokból állították elő. A származási garanciát annak birtokosa átruházhatja másra, függetlenül attól az energiától, amelyre vonatkozik. Annak biztosítása érdekében azonban, hogy egy adott, megújuló energiaforrásból előállított energiával előállított villamosenergia-egységet csak egyszer lehessen egy fogyasztónak juttatni, el kell kerülni a kétszeres beszámítást és a származási garanciák kétszeres kiadását: a megújuló energiaforrásból előállított olyan energia, amelynek származási garanciáját a termelő elkülönítve értékesítette, nem juttatható vagy értékesíthető a végső fogyasztónak megújuló energiaforrásból előállított energiaként. Fontos kiemelés tenni a támogatási rendszerek vonatkozásában kiadott zöld bizonyítványok és a származási garancia között.

⁽¹⁾ HL L 204., 1998.7.21., 37. o.⁽²⁾ HL L 255., 2005.9.30., 22. o.

- (53) Helyénvaló lehetővé tenni, hogy a zöld villamos energia felemelkedő fogyasztói piaca hozzájáruljon a megújuló energiaforrásból előállított energia előállítását szolgáló új létesítmények építéséhez. A tagállamok ezért a 2003/54/EK irányelv 3. cikkének (6) bekezdésével összhangban előírhatják az energiahordozókat a végső fogyasztók rendelkezésére bocsátó villamosenergia-szolgáltatók számára, hogy a származási garanciák minimális százalékban megújuló energiaforrásokból előállított energia előállítására szolgáló, újonnan épített létesítményekből származzanak.
- (54) A 2003/54/EK irányelv 3. cikke (6) bekezdésével összhangban fontos tájékoztatást nyújtani a végső fogyasztók számára arról, hogy a támogatott villamos energia hogyan oszlik meg. Ezen fogyasztói információ minőségének javítása érdekében – különösen az új létesítmények által megújuló energiaforrásokból termelt energia tekintetében – a Bizottságnak meg kell vizsgálnia a tagállami intézkedések hatékonyságát.
- (55) A hasznos hőigényen alapuló kapcsolt energiatermelés belső energiapiacra való támogatásáról szóló, 2004. február 11-i 2004/8/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ a nagy hatékonyságú kapcsolt energiatermelő erőművek által termelt villamos energia eredetét bizonyító származási garanciákról rendelkezik. Ezeket a származási garanciákat nem lehet felhasználni a 2003/54/EK irányelv 3. cikkének (6) bekezdése szerinti, a megújuló energiaforrásból előállított energia felhasználásáról szóló tájékoztatás során, mivel ez kétszeres beszámításhoz és kétszeres tájékoztatáshoz vezetne.
- (56) A származási garanciák önmagukban nem jogosítanak fel a nemzeti támogatási rendszerek igénybevételére.
- (57) A szakaszos integrált megújulóenergia-termelés érdekében a megújuló energiaforrásokból előállított energia szállítási és elosztási hálózatba való bekapcsolásához, valamint a közbülső energiáról rendszerek használatához támogatásra van szükség.
- (58) Fel kell gyorsítani a megújuló energiával kapcsolatos projektek – többek között a transz-európai energiahálózatokra vonatkozó (TEN-E) program keretében „a megújuló energiaforrásokkal kapcsolatos európai érdekű projektek” – kifejlesztését. E célból a Bizottságnak elemeznie kell az ilyen projektek finanszírozásának javítására szolgáló módszereket. Különös figyelmet kell fordítani a megújuló energiával kapcsolatos azon projektekre, amelyek hozzá fognak járulni a Közösség és a szomszédos országok energiaellátása biztonságának jelentős növeléséhez.
- (59) Az országok közötti rendszer-összeköttetés megkönnyíti a megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia bekapcsolását a hálózatba. Az ingadozás kiegyenlítése mellett, a rendszer-összeköttetés csökkentheti a kiegyenlítés költségeit, előmozdítja az árak csökkentését eredményező valódi versenyt, és elősegíti a hálózatok fejlődését. A szállítási kapacitások megosztása és optimális használata elkerülhetővé teheti az új építésű vezetékek iránti túlzott igényt.
- (60) A megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia számára biztosított elsőbbségi hozzáférés és garantált hozzáférés fontos a megújuló energiaforrásoknak a villamos energia belső piacába való integrációja szempontjából, összhangban a 2003/54/EK irányelv 11. cikkének (2) bekezdésével, továbbfejlesztve 11. cikkének (3) bekezdését. A távvezeték-hálózat megbízhatósága és biztonsága fenntartásához és a teherelosztáshoz kapcsolódó követelmények tagállamonként változhatnak a nemzeti távvezeték-hálózat sajátosságaitól és biztonságos működésétől függően. A távvezeték-hálózatokhoz csatlakozott, megújuló energiaforrásokból előállított villamos energiát előállító bekapcsolt termelők számára a hálózatba való elsőbbségi hozzáférés biztosítékot nyújt arra, hogy a megújuló energiaforrásból előállított villamos energiát a csatlakozási szabályokkal összhangban a forrás rendelkezésre állásakor mindenkor képesek lesznek eladni és továbbítani. Abban az esetben, ha a megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia integrálódott az azonnali ügyleteket bonyolító piacokba, a garantált hozzáférés biztosítja, hogy az eladott és támogatott villamos energia teljes mennyisége hozzáfér a távvezeték-hálózatba, és ezáltal a hálózatra kapcsolt létesítmények által termelt, megújuló energiaforrásokból előállított villamos energiából a lehető legnagyobb mennyiség használható fel. Mindez ugyanakkor nem jelent semmilyen kötelezettséget a tagállamok számára arra nézve, hogy a megújuló energiát támogassák vagy azzal kapcsolatos vásárlási kötelezettséget írjanak elő. Más rendszerek szabott árat határoznak meg a megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia tekintetében, amihez általában a rendszerüzemeltető vásárlási kötelezettsége párosul. Ebben az esetben az elsőbbségi hozzáférés eleve biztosított.
- (61) Bizonyos körülmények között nem lehetséges a megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia szállítását és elosztását teljes mértékben biztosítani a távvezeték-rendszer megbízhatóságának vagy biztonságának veszélyeztetése nélkül. Ilyen körülmények között helyénvaló lehet, ha az érintett termelők részére pénzügyi kompenzációt nyújtanak. Ezen irányelv célkitűzései mindazonáltal megkövetelik, hogy a megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia szállítása és elosztása a távvezeték-rendszer megbízhatóságának vagy biztonságának veszélyeztetése nélkül, folyamatosan növekedjen. E célból a tagállamok megkövetelik a megfelelő intézkedéseket annak érdekében, hogy a megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia nagyobb mértékben áramoljon, többek között a változó források és a ma még nem tárolható források sajátosságainak figyelembevételével. Az irányelv célkitűzései által megkövetelt mértékig a megújuló energiát előállító új létesítményekhez történő csatlakozást a lehető leghamarabb engedélyezni kell. A hálózati csatlakozási eljárások meggyorsítására a tagállamok elsődleges, illetve fenntartott csatlakozási kapacitást biztosíthatnak a megújuló energiaforrásokból előállított villamos energiát termelő új létesítmények számára.
- (62) A megújuló energiaforrást hasznosító új villamosenergia- és gáztermelőknek a villamosenergia- és gázhálózatba való bekapcsolási költségeit objektíven, átláthatóan és megkülönböztetésmentesen kell megállapítani, továbbá megfelelően figyelembe kell venni azt a hasznot, amelyet a hálózatba bekapcsolt megújuló energiaforrásokból előállított villamosenergia-termelők és a helyi, megújuló energiaforrásokból előállított gázt termelők jelentenek a villamosenergia- és gázhálózat számára.

(1) HL L 52., 2004.2.21., 50. o.

- (63) Azon villamosenergia-termelők részére, akik a közösségi peremterületek, különösen a szigetek vagy alacsony nép-sűrűségű régiók megújuló energiaforrásokból előállított energiapotenciálját használják ki – amikor csak megvalósítható – ésszerű bekapcsolási költségeket kell biztosítani azért, hogy ne kerüljenek tisztességtelen hátrányba azokkal a termelőkkel szemben, akik központibb, jobban iparosodott és sűrűbben lakott területeken működnek.
- (64) A 2001/77/EK irányelv megállapította azt a keretet, amely a megújuló energiaforrásokból előállított villamos energiának a vezetékhálózatba történő bekapcsolását szabályozza. Mindazonáltal a bekapcsolás tényleges mértékét illetően jelentős eltérés alakult ki a tagállamok között. Ezért meg kell erősíteni a keretet, és időszakonként felül kell vizsgálni tagállami szintű alkalmazását.
- (65) A bioüzemanyagok előállításának fenntarthatónak kell lennie. Az ezen irányelvben meghatározott célkitűzéseknek való megfelelés céljára használt, illetve a nemzeti támogatási rendszerek által támogatott bioüzemanyagokkal kapcsolatban meg kell követelni a fenntarthatósági kritériumok betartását.
- (66) Ezen irányelv keretében a Közösségnek megfelelő lépéseket kell tennie, ideértve a bioüzemanyagok fenntarthatósági feltételeinek, valamint a második és harmadik generációs bioüzemanyagok kifejlesztésének előmozdítását a Közösségben és a világ minden táján, valamint a mezőgazdaság terén folytatott kutatások fokozását.
- (67) A bioüzemanyagokra alkalmazott fenntarthatósági kritériumok bevezetése a célját nem fogja elérni, ha ezek a termékek nem felelnek meg a kritériumoknak, és bioüzemanyag helyett folyékony bio-energiához hasonlóan kerülnek felhasználásra a fűtés vagy a villamos energia ágazatában. Ezért a fenntarthatósági kritériumokat általában a folyékony bio-energiához hasonlóan is alkalmazni kell.
- (68) A 2007. márciusi Európai Tanács felkérte a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot egy, valamennyi megújuló energiaforrás felhasználásáról szóló átfogó irányelvre, amely a bioenergia fenntartható termelését és felhasználását biztosító kritériumokat és rendelkezéseket tartalmazna. Ezek a fenntarthatósági kritériumok egy szélesebb, egységes keret részét alkothatják, amely nemcsak a bioüzemanyagokra, hanem minden folyékony bio-energiához hasonlóan is vonatkozik. Ennek az irányelvnek ezért tartalmaznia kell ilyen fenntarthatósági kritériumokat. Alapvető fontosságú, hogy ugyanazok a fenntarthatósági kritériumok legyenek alkalmazandók egyrészt ezen irányelv, másrészt a 98/70/EK irányelv alkalmazásában, az energiaügyi és környezeti szakpolitikák közötti koherens megközelítés biztosítása, valamint az üzleti vállalkozásokra háruló többletköltségek és olyan ellentmondásos környezetvédelmi szabályok elkerülése érdekében, amelyek nem eredményeznének egy egységes megközelítést. Ugyanezen okból ezen a téren kerülendő a kettős jelentéstétel. A Bizottság és az illetékes nemzeti hatóságok továbbá összehangolják tevékenységüket egy fenntarthatósági szempontokért felelős külön bizottság keretében. Ezenkívül a Bizottságnak 2009-ben felül kell vizsgálnia a biomassza egyéb alkalmazásai bevonásának lehetőségét, valamint ennek módjait.
- (69) Az ezen irányelvben a bioüzemanyagok és egyéb folyékony bio-energiához hasonlóan iránti kereslet, illetve az ezek használatára vonatkozó ösztönzők világméretű növekedése nem járhat a biológiai sokféleséggel rendelkező földterületek elpusztításával. Ezeket a számos nemzetközi egyezményben az egész emberiség közkincsének elismert véges erőforrásokat meg kell őrizni. A közösségi fogyasztók ráadásul erkölcsileg megengedhetetlennek tartanák, hogy a megnövekedett bioüzemanyag- és egyéb folyékony bioenergiához hasonlóan fogyasztásuk a biológiai sokféleséggel rendelkező földterületek elpusztítását eredményezheti. Ezért szükséges olyan fenntarthatósági kritériumokról rendelkezni, amelyek biztosítják, hogy a bioüzemanyagok és a folyékony bio-energiához hasonlóan csak akkor jogosultak ösztönző eszközökre, ha garantálni lehet, hogy nem biológiai sokféleséggel rendelkező területekről származnak, illetve a természetvédelmi célokra kijelölt területek vagy a ritka, illetve veszélyeztetett ökoszisztémák vagy fajok védelmére kijelölt területek esetében az érintett illetékes hatóság kimutatja, hogy a nyersanyagtermelés nem ellentétes ezekkel a célokkal. A választott fenntarthatósági kritériumok szerint egy erdő biológiai sokféleséggel rendelkezik, ha az Egyesült Nemzetek Élelmezési és Mezőgazdasági Szervezetének (FAO) a globális erdészeti erőforrások felmérésében használt meghatározása szerint – amelyet az egyes országok világszerte az elsődleges erdők kiterjedésére vonatkozó jelentéseikben használnak – elsődleges erdőnek minősül, vagy ha természetvédelmi célú nemzeti törvények védik. Azok a területek is ide tartoznak, amelyeken nem faeredetű erdészeti termékek begyűjtésére kerül sor, feltéve, hogy az emberi hatás nem jelentős. A FAO által meghatározott egyéb erdőfajták, mint például az átalakított természetes erdők, a féltermészetes erdők és ültetvények nem tekintendők elsődleges erdőnek. Továbbá tekintettel bizonyos mérsékelt övi és trópusi gyepterületek – többek között a magas fokú biológiai sokféleséget képviselő szavannák, sztyeppék, bozótosok és prék – magas fokú biológiai sokféleséget képviselő jellegére, helyénvaló, hogy az ilyen területekről származó nyersanyagokból előállított bioüzemanyagok ne legyenek jogosultak az ezen irányelvben meghatározott ösztönző eszközökre. A Bizottságnak meg kell állapítania a megfelelő kritériumokat és földrajzi térségeket az ilyen magas fokú biológiai sokféleséget képviselő gyepterület meghatározásához, a rendelkezésre álló legjobb tudományos ismereteknek és a vonatkozó nemzetközi szabályoknak megfelelően.
- (70) Ha olyan földterületeket fordítanak bioüzemanyagok vagy egyéb, folyékony bio-energiához hasonlóan nyersanyagainak termesztésére, amelyek talajában vagy növényzetében jelentős szénkészletek vannak, az ott tárolt szén egy része általában kiszabadul az atmoszférába, és szén-dioxidá válik. Az ebből eredően az üvegházhatású gázokra gyakorolt negatív hatás – néhány esetben igen nagy különbözettel – semlegesítheti a bioüzemanyagok, illetve a folyékony bio-energiához hasonlóan által az üvegházhatású gázokra gyakorolt pozitív hatást. A művelési ág megváltoztatásának tehát a széndioxid-kibocsátásra gyakorolt teljes hatását be

kell számítani az egyes bioüzemanyagok és egyéb folyékony bio-energiához tartozó üvegházhatású gázkibocsátás-megtakarításába. Ez szükséges ahhoz, hogy az üvegházhatású gázkibocsátás-megtakarítás kiszámítása során a bioüzemanyagok és egyéb folyékony bio-energiához tartozó üvegházhatású gázkibocsátás-megtakarításra gyakorolt hatásainak összességét figyelembe vegyék.

- (71) A földterületek művelési ága megváltoztatásának az üvegházhatású gázokra gyakorolt hatásának számításakor a gazdasági szereplőknek a földhasználathoz és a művelési ág megváltoztatása utáni földhasználathoz kapcsolódó szénkészletek tényleges értékeit kell használniuk. Ezen kívül szabványértékeket is használniuk kell. Az éghajlatváltozással foglalkozó kormányközi munkacsoport munkája e szabványértékek megállapításához jó alapot szolgáltat. Ez a munka azonban még nem hozzáférhető a gazdasági szereplők által közvetlenül alkalmazható formában. Éppen ezért a Bizottságnak e munkával kapcsolatban iránymutatást kell adnia, amely ezen irányelv alkalmazásában alapul szolgálhat a szénkészletek megváltozásának kiszámításához, beleértve a 10 és 30 % közötti lombkorona-fedettségű erdőterületeket, szavannákat, bozótosokat és prérákat.
- (72) Helyénvaló, hogy a Bizottság módszertanokat dolgozzon ki a tőzeges ősláp lecsapolásának az üvegházhatású gázkibocsátásra kifejtett hatásának vizsgálatára.
- (73) Nem fordíthatók bioüzemanyagok és egyéb folyékony bio-energiához tartozó üvegházhatású gázkibocsátás-megtakarításra azok a típusai, amelyek művelési ágának megváltoztatásakor a szénkészletvesztést a bioüzemanyagok és a folyékony bio-energiához tartozó üvegházhatású gázkibocsátás-megtakarítással nem lehet – a éghajlatváltozás elleni küzdelem sürgősségére tekintettel – egyszerű időn belül ellensúlyozni, hogy ezáltal elkerülhető legyen a gazdasági szereplők szükségtelenül nagy terhelése a kutatás terén, és hogy az olyan, nagy szénkészletekkel rendelkező földterületek művelési ágának megváltoztatására ne kerüljön sor, amelyek visszatekintve nem lettek volna jogosultak a bioüzemanyagok és a folyékony bio-energiához tartozó üvegházhatású gázkibocsátás-megtakarításra. A világ szén-dioxid-készleteinek felmérései azt mutatják, hogy a vizes élőhelyeket és az összefüggő, 30 %-ot meghaladó lombkorona-fedettséggel rendelkező erdőterületeket ebbe a kategóriába kell sorolni. A 10 és 30 % közötti lombkorona-fedettséggel rendelkező erdőterületeket is ide kell sorolni, kivéve, ha bizonyított, hogy szénkészletük elég alacsony ahhoz, hogy sor kerülhessen a művelési ág ezen irányelvben meghatározott szabályok szerinti megváltoztatására. A vizes élőhelyekre való utaláskor a nemzetközi jelentőségű vizes területekről, különösen, mint a vízmadarak élőhelyeiről szóló, 1971. február 2-án Ramsariban elfogadott egyezmény fogalm meghatározását kell figyelembe venni.
- (74) Az ebben az irányelvben meghatározott ösztönző eszközök elősegítik a bioüzemanyagok és a folyékony bio-energiához tartozó üvegházhatású gázkibocsátás-megtakarítás fokozott mértékű előállítását világszerte. A Közösségekben természetesen nyersanyagból előállított bioüzemanyagok és a folyékony bio-energiához tartozó üvegházhatású gázkibocsátás-megtakarítás meg kell felelniük a Közösség agrár-környezetvédelmi követelményeinek is, beleértve a felszíni

vizek minőségének védelmére vonatkozó követelményeket, valamint a társadalmi követelményeknek. Ugyanakkor aggodalomra ad okot, hogy a bioüzemanyagok és a folyékony bio-energiához tartozó üvegházhatású gázkibocsátás-megtakarítás során egyes harmadik országokban esetleg nem tartják be a minimális környezetvédelmi és szociális követelményeket. Ezért helyénvaló ösztönözni olyan két- és többoldalú megállapodásokat, valamint önkéntes alapú nemzetközi és nemzeti rendszerek kidolgozását, amelyek lefedik a legfontosabb környezetvédelmi és szociális megfontolásokat annak érdekében, hogy ezáltal világszerte elősegítsék a bioüzemanyagok és a folyékony bio-energiához tartozó üvegházhatású gázkibocsátás-megtakarítás előállítását. Ilyen megállapodások vagy rendszerek hiányában a tagállamok előírhatják gazdasági szereplőik számára, hogy e kérdésekről jelentésben számoljanak be.

- (75) A Bizottságnak 2009-ben elemeznie kell a biomasszában és a bioüzemanyagokból és a folyékony bio-energiához tartozó üvegházhatású gázkibocsátás-megtakarítás elterjedését, energiacélú felhasználására vonatkozó fenntarthatósági rendszer követelményeit, tekintetbe véve annak szükségességét, hogy a biomasszaforrásokkal való gazdálkodás fenntartható legyen.
- (76) A fenntarthatósági kritériumok csak akkor lesznek hatékonyak, ha a piaci szereplők magatartásának megváltozásához vezetnek. A piaci szereplők csak akkor fogják magatartásukat megváltoztatni, ha az e kritériumoknak megfelelő bioüzemanyagok és a folyékony bio-energiához tartozó üvegházhatású gázkibocsátás-megtakarításra igényt. A megfelelés ellenőrzésére szolgáló tömegmérés-módszer szerint a fenntarthatósági kritériumoknak megfelelő bioüzemanyagok és a folyékony bio-energiához tartozó üvegházhatású gázkibocsátás-megtakarítás előállítására és a bioüzemanyagok és a folyékony bio-energiához tartozó üvegházhatású gázkibocsátás-megtakarításra Közösségekben belüli fogyasztása között fizikai kapcsolat áll fenn, amely megfelelő egyensúlyt hoz létre a kereslet és kínálat között, és nagyobb felárat biztosít, mint ami az ilyen kapcsolattal nem rendelkező rendszerekben elérhető. Annak érdekében, hogy a fenntarthatósági kritériumoknak megfelelő bioüzemanyagok és a folyékony bio-energiához tartozó üvegházhatású gázkibocsátás-megtakarítás magasabb áron lehessen értékesíteni, a rendszer integritásának fenntartása, ugyanakkor az ipar ésszerűtlenül nagy terhelésének elkerülése mellett ezért a tömegmérés-rendszert kell a megfelelés ellenőrzésére használni. Ugyanakkor egyéb ellenőrzési módszereket is mérlegelni kell.
- (77) Szükség esetén a Bizottságnak megfelelően figyelembe kell vennie a millenniumi ökoszisztéma-értékelést, amely számos adattal szolgál legalább azon területek megőrzéséhez, amelyek kritikus helyzetben alap-ökoszisztémáknak nyújtanak segítséget (mint például a vízgyűjtővédelem és az eróziógátlás).
- (78) Indokolt figyelemmel kísérni a biomassza-előállítás hatását, amely például a földhasználat megváltozásából – többek között az áttelepítésből – vagy az invazív idegen fajok megjelenéséből ered, továbbá figyelemmel kell kísérni a biológiai sokféleségre gyakorolt egyéb hatásokat, valamint az élelmiszer-termelésre és a helyi jólétre gyakorolt hatásokat. A Bizottságnak figyelembe kell vennie minden vonatkozó információforrást, beleértve a FAO éhségtérképét. A bioüzemanyagokat oly módon kell támogatni, hogy az ösztönözze a mezőgazdasági termelékenység fokozását és a degradálódott földterületek használatát.

- (79) A Közösségnek érdekében áll, hogy előmozdítsa a többoldalú és kétoldalú megállapodásokat és a fenntartható bioüzemanyagok és a folyékony bio-energiahordozók előállítására vonatkozó normákat megállapító és azok betartását igazoló önkéntes nemzetközi és nemzeti rendszereket. Ezért rendelkezni kell az ilyen megállapodások és rendszerek megbízható bizonyítékot és adatokat szolgáltató voltával kapcsolatos határozat hozataláról, feltéve, hogy a megbízhatóság, átláthatóság és független audit megfelelő követelményeit teljesítik.
- (80) Egyértelmű szabályokat kell megállapítani a bioüzemanyagok és a folyékony bio-energiahordozók és azok fosszilis üzemanyag komparátorai által okozott üvegházhatású gázkibocsátás kiszámításához.
- (81) Az üzemanyagok előállításából és felhasználásából származó üvegházhatású gázkibocsátások kiszámításánál a társtermékeket is számításba kell venni. Szakpolitikai célra a behelyettesítési módszer megfelelő, de az egyes gazdasági szereplőket és közlekedési üzemanyag szállítmányokat illető szabályozási célra nem. Ezekben az esetekben az energiaelosztásos módszer használata a legmegfelelőbb, mert könnyű alkalmazni, időben kiszámítható, a lehető legnagyobb mértékben ellensúlyozza az ellentétes hatású ösztönzőket, és eredményei általában összehasonlíthatók a behelyettesítési módszer által szolgáltatott eredmények sorával. A szakpolitikai elemzés céljaira a Bizottságnak jelentéseiben be kell számolnia a behelyettesítési módszer eredményeiről is.
- (82) Az aránytalanul nagy közigazgatási terhek elkerülése érdekében az általános bioüzemanyag-előállítási módokhoz meg kell határozni az alapértelmezett értékek jegyzékét, és ezt a későbbi megbízható adatok rendelkezésre állásakor frissíteni és bővíteni kell. A gazdasági szereplők mindig jogosultak a bioüzemanyagok és a folyékony bio-energiahordozók általi üvegházhatású gázkibocsátás-megtakarítások jóváírására, a jegyzékben megállapított szint szerint. Ha egy előállítási módra megállapított üvegházhatású gázkibocsátás-megtakarítás alapértelmezett értéke alacsonyabb, mint az üvegházhatású gázkibocsátás-megtakarítások megkövetelt minimális szintje, a minimumszintnek való megfelelésüket igazolni kívánó termelőknek bizonyítaniuk kell, hogy az előállítási folyamatukból eredő tényleges kibocsátások alacsonyabbak az alapértelmezett értékek kiszámításakor feltételezett értékeknél.
- (83) Az ezen alapértelmezett értékek kiszámításához használt adatokat célszerű független tudományos szakértői forrásokból begyűjteni, és azokat a források munkájából származó újabb eredményeknek megfelelően naprakésszé tenni. A Bizottságnak ösztönöznie kell e forrásokat, hogy munkájuk naprakésszé tétele során foglalkozzanak az üvegházhatású gázok növénytermesztésből származó kibocsátásával, a regionális és éghajlati feltételek hatásával, a fenntartható mezőgazdasági és biogazdálkodási módszereket alkalmazó növénytermesztés hatásával, valamint a termelők – a Közösségen belül és harmadik országokban egyaránt – és a civil társadalom tudományos hozzájárulásával.
- (84) Annak érdekében, hogy a bioüzemanyagok és a folyékony bio-energiahordozók előállítására használt nyersanyagok termesztését ne bátorítsák olyan területeken, ahol ez magas üvegházhatásúgázkibocsátásokhoz vezetne, az alapértelmezett értékek használatát olyan térségekre kell korlátozni, ahol az ilyen hatásokat megbízhatóan ki lehet zárni. Az aránytalanul nagy adminisztratív terhek elkerülése érdekében ugyanakkor indokolt, hogy a tagállamok nemzeti és regionális átlagokat határozzanak meg a növénytermesztésből – beleértve a műtrágyák használatából – eredő kibocsátások tekintetében.
- (85) Világszerte nő a mezőgazdasági nyersanyagok iránti kereslet. E növekvő kereslet kielégítésére részben a mezőgazdasági földterületek számának növelésével fog sor kerülni. A súlyosan degradálódott vagy erősen szennyezett, és mezőgazdasági célra jelenlegi állapotukban ennél fogva nem használható földterületek helyreállítása az egyik eszköz a termelésre alkalmas földek számának növelésére. Mivel a bioüzemanyagok és a folyékony bio-energiahordozók használatának ösztönzése hozzájárul a mezőgazdasági nyersanyagok iránti kereslet növekedéséhez, a fenntarthatósági rendszernek elő kell mozdítania a helyreállított degradálódott földterületek használatát. A bioüzemanyagok előterbe helyezése következtében a termesztett növények iránt megnövekedett nettó kereslet még abban az esetben is a növénytermesztésre használt földterület nettó növekedéséhez vezethet, ha a bioüzemanyagok előállításához már szántóföldi használatban lévő földterületen termelt nyersanyagokat használnak. Ez olyan földterületeket is érinthet, amelyek talajában jelentős szén-dioxid-készletek vannak megkötve, amelyek művelés esetén kárt okozva felszabadulnának. E veszély enyhítése érdekében célszerű olyan kiegészítő intézkedéseket bevezetni, amelyek célja a már növénytermesztésre használt földterületeken a termelékenység szintjének növelése, a degradálódott földterületek használata, valamint a – közösségi bioüzemanyag-fogyasztásról szóló irányelv, valamint a bioüzemanyag-fogyasztással foglalkozó egyéb jogi eszközök által megállapítottakhoz hasonló – fenntarthatósági kritériumok elfogadása. A Bizottságnak a földhasználat közvetett megváltoztatásából eredő üvegházhatású gázkibocsátás csökkentésére konkrét módszertant kell kidolgoznia. E célból a Bizottságnak elemeznie kell különösen a rendelkezésére álló legmegbízhatóbb tudományos bizonyítékok alapján, többek között egy, a földhasználat közvetett változását jelző tényező beépítését az üvegházhatású gázkibocsátás számításakor, illetve annak szükségességét, hogy ösztönözzék azokat a fenntartható bioüzemanyagokat, amelyek minimálisra csökkentik a földhasználat megváltoztatásának hatását és javítják a bioüzemanyag fenntarthatóságát a közvetett földhasználat megváltoztatása tekintetében. E módszertan kidolgozásakor a Bizottság foglalkozik különösen a nem élelmezési célú cellulóztartalmú anyagokból és a lignocellulóz-tartalmú anyagokból előállított bioüzemanyagoknak a földhasználat közvetett megváltoztatására gyakorolt esetleges hatásával.
- (86) A megfelelő piaci bioüzemanyag-részarány elérésének lehetővé tétele érdekében szükséges az EN590/2004 szabványnál biodízel nagyobb arányban tartalmazó dízelolaj forgalomba hozatalának biztosítása.
- (87) A felhasznált alapanyagok választékát bővítő bioüzemanyagokat a nemzeti bioüzemanyag-kötelezettségekben nagyobb arányban kell szerepeltetni annak biztosítása érdekében, hogy kereskedelmi szempontból életképessé váljanak.

- (88) Rendszeres jelentéstételre van szükség ahhoz, hogy a megújuló energiaforrásokból előállított energia fejlesztése folyamatosan a figyelem középpontjában maradjon nemzeti és közösségi szinten. Célszerű előírni a tagállamok által benyújtandó nemzeti cselekvési tervek harmonizált formátumának használatát. E cselekvési tervek tartalmazhatják az előirányzott intézkedések becsült költségeit és hasznát, a meglévő hálózati infrastruktúra szükséges bővítéséhez és/vagy megerősítéséhez kapcsolódó intézkedéseket, az előzetes ütemtervben meghatározott szintet meghaladó megújuló energiaforrásokból előállított energia előállításának becsült költségeit és hasznát, a nemzeti támogatási rendszerekre vonatkozó információkat és a megújuló energiának az új vagy felújított épületekben való felhasználására vonatkozó információkat.
- (89) Támogatási rendszereik megtervezése során a tagállamok elősegíthetik a járulékos előnyöket nyújtó bioüzemanyagok használatát, beleértve a hulladékból, a maradékanyagokból, a nem élelmezési célú cellulóztartalmú anyagokból, a lignocellulóz-tartalmú anyagokból, algákból, valamint az elsivatagosodás elleni küzdelem érdekében száraz területeken termelt, öntözést nem igénylő növényekből előállított bioüzemanyagokat, kellően tekintetbe véve egyrészt a hagyományos bioüzemanyagokból történő energiatermelés és másrészt a járulékos előnyöket szolgáltató energiatermelés eltérő költségeit. A tagállamok ösztönözhetik az ilyen és más megújuló energiotechnológiák kutatásába és fejlesztésébe történő beruházást, amelyek versenyképessé válásához időre van szükség.
- (90) Ezen irányelv végrehajtásának adott esetben tükröznie kell a környezeti ügyekben az információhoz való hozzáférésről, a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló egyezmény rendelkezéseit, különösen ahogy ezeket a környezeti információkhoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 2003. január 28-i 2003/4/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ végrehajtja.
- (91) Az ezen irányelv végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal⁽²⁾ összhangban kell elfogadni.
- (92) A Bizottságot fel kell hatalmazni különösen arra, hogy kiigazítsa a bioüzemanyagokkal és a folyékony bio-energiához kapcsolatos fenntarthatósági kritériumok teljesítésének értékeléséhez szükséges módszertani elveket és értékeket, illetve hogy a tudományos és műszaki fejlődéshez igazítsa a közlekedési célú üzemanyagok energiátartalmát, hogy megállapítsa a magas biodiverzitású gyepterületek minősítéséhez szükséges feltételeket és földrajzi kiterjedést, valamint hogy részletes fogalom meghatározásokat állapítson meg a súlyosan degradálódott vagy fertőzött földekre. Mivel ezen intézkedések általános hatályúak és ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek a módszertani elvek és értékek kiigazításával történő módosítására irányulnak, azokat az 1999/468/EK határozat 5a. cikkében meghatározott ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással kell elfogadni.
- (93) A 2001/77/EK és 2003/30/EK irányelvnek az ezen irányelv rendelkezéseit átfedő rendelkezéseit ezen irányelv átültetésének lehető legkésőbbi időpontjától kell elhagyni a szövegből. Azok a rendelkezések, amelyek a 2010-es célkitűzésekre és a jelentéstételre vonatkoznak, 2011 végéig hatályban maradnak. Ezért szükséges a 2001/77/EK és 2003/30/EK irányelvet ennek megfelelően módosítani.
- (94) Mivel a 17–19. cikk rendelkezései a belső piac működésére is hatással vannak azáltal, hogy a bioüzemanyagok és a folyékony bio-energiához fenntarthatósági feltételeit az ezen irányelv szerinti elszámolási célkitűzések érdekében harmonizálják és ezáltal a 17. cikk (8) bekezdésével összhangban megkönnyítik az e feltételeket teljesítő bioüzemanyagok és a folyékony bio-energiához tagállamok közötti kereskedelmét, jogalapjuk az EK-Szerződés 95. cikke.
- (95) A fenntarthatósági program nem akadályozza meg a tagállamokat abban, hogy nemzeti fenntarthatósági programjaikban figyelembe vegyék azon bioüzemanyagok és folyékony bio-energiához magasabb termelési költségeit, amelyek használna meghaladja a fenntarthatósági programban meghatározott minimumszintet.
- (96) Mivel ezen irányelv céljait – nevezetesen a Közösség teljes bruttó energiafogyasztásában a megújuló energiaforrásból előállított energiák 20 %-os részarányának és az egyes tagállamok közlekedési ágazataiban a megújuló energiaforrásból előállított energiák 10 %-os részarányának 2020-ra való elérését – a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért a fellépés terjedelme miatt azok közösségi szinten jobban megvalósíthatók, a Közösség intézkedéseket hozhat a Szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az említett célkitűzések eléréséhez szükséges mértéket.
- (97) A jogalkotás minőségének javításáról szóló intézményközi megállapodás⁽³⁾ 34. pontjával összhangban a tagállamokat ösztönözi arra, hogy – a maguk számára, illetve a Közösség érdekében – készítsenek táblázatokat, amelyekben a lehető legpontosabban bemutatják az irányelv és az azt átültető intézkedések közötti megfelelést, és hogy e táblázatokat tegyék közzé,

(1) HL L 41., 2003.2.14., 26. o.

(2) HL L 184., 1999.7.17., 23. o.

(3) HL C 321., 2003.12.31., 1. o.

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Hatály

Ez az irányelv közös keretet hoz létre a megújuló energiaforrásokból előállított energia támogatására. Kötelező nemzeti célkitűzéseket állapít meg a megújuló energiaforrásokból előállított energiának a teljes bruttó energiafogyasztásban képviselt arányára és a megújuló energiaforrásokból előállított energiának a közlekedésben felhasznált részarányára vonatkozóan. Szabályokat állapít meg a tagállamok közötti statisztikai átruházások, a tagállamok közötti, valamint a tagállamok és harmadik országok közötti közös projektek, a származási garanciák, a közigazgatási eljárások, a tájékoztatás és képzés, valamint a megújuló energiaforrásokból előállított energiának a villamosenergia-hálózatokhoz való hozzáférése tekintetében. A bioüzemanyagokra és a folyékony bio-energiahordozókra vonatkozóan fenntarthatósági kritériumokat állapít meg.

2. cikk

Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában a 2003/54/EK irányelv fogalommeghatározásait kell alkalmazni.

Ezen irányelv alkalmazásában továbbá:

- a) „megújuló energiaforrásból előállított energia”: a nem fosszilis megújuló energiaforrásokból származó energia: szél-, nap-, légtermikus, geotermikus, hidrotermikus, valamint az óceánból nyert energia, vízenergia, biomassza, hulladéklerakó helyeken és szennyvíztisztító telepeken keletkező gázok és biogázok energiája;
- b) „légtermikus energia”: hő formájában a környezeti levegőben tárolt energia;
- c) „geotermikus energia”: a szilárd talaj felszíne alatt hő formájában található energia;
- d) „hidrotermikus energia”: a felszíni vizekben hő formájában tárolt energia;
- e) „biomassza”: a mezőgazdaságból (a növényi és állati eredetű anyagokat is beleértve), erdőgazdálkodásból és a kapcsolódó iparágakból – többek között a halászatból és az akvakultúrából – származó, biológiai eredetű termékek, hulladékok és maradékanyagok biológiailag lebontható része, valamint az ipari és települési hulladék biológiailag lebontható része;
- f) „teljes bruttó energiafogyasztás”: az ipar, a közlekedés, a háztartások, a közszolgáltatásokat is magukban foglaló szolgáltatások, a mezőgazdaság, az erdőgazdálkodás és halászat részére energetikai célokra szolgáltatott energiatermékek, beleértve az energiaágazat villamosenergia- és hőtermelésre fordított villamosenergia- és hőfogyasztását, valamint a villamos energia és a hő elosztásából és szállításából származó veszteségeket;
- g) „távűtés” vagy „távhűtés”: gőz, melegvíz vagy hűtött folyadékok formájában egy központi termelési egységből hálózaton keresztül több épület vagy telephely számára szolgáltatott, helyiségek vagy folyamatok fűtésére vagy hűtésére használt hőenergia;
- h) „folyékony bio-energiahordozók”: biomasszából előállított, a közlekedéstől eltérő célokra energiaforrásként használt folyékony üzemanyag, ideértve a villamos energiát, a fűtést és a hűtést is;
- i) „bioüzemanyagok”: a biomasszából előállított folyékony vagy gáz halmazállapotú, a közlekedésben használt üzemanyagok;
- j) „származási garancia”: elektronikus dokumentum, amelynek kizárólagos rendeltetése a végső fogyasztó felé annak bizonyítása a 2003/54/EK irányelv 3. cikke (6) bekezdésének megfelelően, hogy az energia egy meghatározott részét vagy mennyiségét megújuló energiaforrásokból állították elő;
- k) „támogatási rendszer”: egy tagállam vagy tagállamok egy csoportja által alkalmazott olyan eszköz, rendszer vagy mechanizmus, amely a megújuló energiaforrásokból előállított energia felhasználására ösztönöz ezen energia költségének csökkentésével, az eladási ár emelésével, vagy a megújuló energiaforrásokból előállított energia megvásárolt mennyiségének – a megújuló energiával kapcsolatos kötelezettség bevezetése révén vagy egyéb módon való – növelésével. Magában foglalja a beruházási támogatásokat, az adómentességet vagy adókedvezményeket, az adó-visszatérítést, a megújuló energiával kapcsolatos kötelezettséghez kapcsolódó – többek között zöld bizonyítványokat alkalmazó – támogatási rendszereket, valamint a közvetlen ártámogatás rendszerét, beleértve a betáplálási tarifát és a támogatások kifizetését, de nem korlátozódik az említettekre;
- l) „megújulóenergia-kötelezettség”: a nemzeti támogatási rendszer által felállított követelmény, amely kötelezi a termelőket, ellátókat vagy fogyasztókat, hogy a termelésben, az ellátásban vagy a fogyasztásban felhasznált energia egy meghatározott részét megújuló energiaforrásokból előállított energiából fedezzék. Idetartoznak az olyan rendszerek is, amelyek lehetővé teszik az említett követelmények zöld bizonyítványok útján történő teljesítését;
- m) „tényleges érték”: az üvegházhatású gázok kibocsátásának egy adott bioüzemanyag-előállítási folyamat egyes vagy összes lépéséből eredő csökkenése, amelyet az V. melléklet C. részében meghatározott módszernek megfelelően számítanak ki;
- n) „jellemző érték”: az üvegházhatású gázok jellemző kibocsátásának becsült csökkenése egy adott bioüzemanyag-előállítási mód esetében;
- o) „alapértelmezett érték”: a jellemző értékből előre meghatározott tényezők alkalmazásával származtatott érték, amely az ebben az irányelvben megállapított feltételek mellett a tényleges érték helyett alkalmazható.

3. cikk

A megújuló energiaforrásokból előállított energia felhasználására vonatkozó összesített kötelező nemzeti célértékek és intézkedések

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a megújuló energiaforrásokból előállított energiának a végső fogyasztásban betöltött, az 5–11. cikknek megfelelően számított részaránya 2020-ban legalább a nemzeti átfogó célkitűzésükben erre az évre az I. melléklet A. részében szereplő táblázat harmadik oszlopa szerint megállapított részarány. Ezek az összesített kötelező nemzeti célkitűzések összhangban vannak azzal a célkitűzéssel, hogy 2020-ig megvalósuljon a megújuló energiaforrásoknak a Közösség teljes bruttó energiafogyasztásában való részarányára vonatkozóan előírt 20 %-os minimum célkitűzés. Az e cikkben szereplő célkitűzések könnyebb megvalósítása érdekében valamennyi tagállam ösztönzi és elősegíti az energiahatékonyságot és az energiatakarékosságot.

(2) A tagállamok intézkedéseket vezetnek be, amelyek célja annak biztosítása, hogy a megújuló energiaforrásokból előállított energia részaránya egyenlő vagy meghaladja az I. melléklet B. részében szereplő ütemterv-előirányzatban feltüntetett részarányt.

(3) A tagállamok az e cikk (1) és (2) bekezdésében meghatározott célkitűzések elérése érdekében – többek között – az alábbi intézkedéseket alkalmazhatják:

- a) támogatási rendszerek;
- b) az együttműködés különböző formái a tagállamok, valamint a tagállamok és harmadik országok között az 5–11. cikknek megfelelő összesített nemzeti célértékek teljesítése céljából.

A Szerződés 87. és 88. cikkének sérelme nélkül, a tagállamoknak joguk van ezen irányelv 5–11. cikkének megfelelően eldönteni, hogy milyen mértékben támogatják a más tagállamban termelt, megújuló energiaforrásokból előállított energiát.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy a megújuló energiaforrásokból előállított energiának a közlekedés valamennyi formájában felhasznált részaránya 2020-ban legalább az egyes tagállamokban közlekedési célra felhasznált végső energiafogyasztás 10 %-a legyen.

E bekezdés alkalmazásában a következő rendelkezések alkalmazandók:

- a) az első albekezdés alkalmazásában a nevező, vagyis a közlekedésben felhasznált energia teljes mennyiségének kiszámításánál kizárólag a közúti és vasúti közlekedésben felhasznált benzint, dízelolajat, bioüzemanyagokat és villamos energiát lehet beszámítani;
- b) az első albekezdés alkalmazásában a számláló kiszámításánál, vagyis a közlekedésben felhasznált, megújuló energiaforrásokból előállított energia mennyiségének kiszámításánál a közlekedés valamennyi formájában felhasznált, megújuló energiaforrásokból előállított energia minden típusát be kell számítani;
- c) az a) és b) pont alkalmazásában a megújuló energiaforrásokból előállított és bármilyen típusú elektromos közúti jármű által fogyasztott villamos energia hozzájárulásának kiszámításánál a tagállamok használhatják a megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia részarányának a szóban forgó évnél két évvel korábbi közösségi vagy saját országbeli

átlagát. Ezenkívül az elektromos közúti járművek által fogyasztott megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia kiszámításakor a fogyasztás a megújuló energiaforrásokból előállított villamosenergia-input energiatartalma 2,5-szeresének tekintendő.

A Bizottság 2011. december 31-ig szükség esetén olyan javaslatot nyújt be, amely – bizonyos feltételek teljesülése esetén – lehetővé teszi a megújuló energiaforrásokból előállított, bármilyen típusú elektromos jármű meghajtására használt villamos energia teljes mennyiségének beszámítását.

A Bizottság – adott esetben – 2011. december 31-ig javaslatot nyújt be a megújuló energiaforrásokból származó hidrogénnek az üzemanyagok teljes összetételében képviselt aránya kiszámítására vonatkozó módszerre.

4. cikk

Megújuló energiaforrásokra vonatkozó nemzeti cselekvési tervek

(1) A tagállamok elfogadják a megújuló energiaforrásokra vonatkozó nemzeti cselekvési tervüket. A megújuló energiaforrásokra vonatkozó nemzeti cselekvési terv megállapítja a közlekedésben, a villamosenergia-fogyasztásban, a fűtésben és hűtésben felhasznált, megújuló energiaforrásokból előállított energia 2020-as részarányaira vonatkozó – az energiahatékonysággal kapcsolatos egyéb politikai intézkedéseknek a végső energiafogyasztásra gyakorolt hatásait figyelembe vevő – tagállami összesített nemzeti célértékeket, és az ezen összesített nemzeti célértékek elérésére alkalmas, foganatosítandó intézkedéseket, beleértve a helyi, regionális és nemzeti hatóságok közötti együttműködést, a tervezett statisztikai átruházásokat vagy közös projekteket, a meglévő biomasszaforrások fejlesztésére és új biomasszaforrások különféle célokra való felhasználására vonatkozó nemzeti politikákat, és a 13–19. cikkben foglalt követelmények teljesítése érdekében meghozandó intézkedéseket.

A Bizottság 2009. június 30-ig elfogadja a megújuló energiaforrásokra vonatkozó nemzeti cselekvési tervek formanyomtatványát. Ez a formanyomtatvány megfelel a VI. mellékletben foglalt minimumkövetelményeknek. A tagállamok e formanyomtatványoknak megfelelően nyújtják be a megújuló energiaforrásokra vonatkozó nemzeti cselekvési terveket.

(2) A tagállamok 2010. június 30-ig bejelentik a Bizottságnak a megújuló energiaforrásokra vonatkozó nemzeti cselekvési tervüket.

(3) Minden egyes tagállam hat hónappal a megújuló energiaforrásokra vonatkozó nemzeti cselekvési tervének esedékessége előtt előrejelzési dokumentumot tesz közzé és küld meg a Bizottság részére, amelyben feltünteti a következőket:

- a) a 2020-ig terjedő időszak vonatkozásában a tagállamnak a 6–11. cikkkel összhangban más tagállamokra átruházható, megújuló energiaforrásokból előállított energia-többlettermelésének becsült mértéke az ütemterv-előirányzathoz képest, valamint a közös projektekkel kapcsolatos becsült potenciálja; és
- b) a 2020-ig terjedő időszak vonatkozásában a tagállam megújuló energiaforrásokból előállított energiaszükségele azon arányának becsült értéke, amelyet a hazai termelés nem tud kielégíteni.

Ez a tájékoztatás a költségekre és a haszonra, valamint a finanszírozásra vonatkozó adatokat is tartalmazhat. A tagállamok által készített jelentésekben szereplő ezen előrejelzést a 22. cikk (1) bekezdésének l) és m) pontjában megállapítottaknak megfelelően frissíteni kell.

(4) Az a tagállam, amelyben a megújuló energiaforrásokból előállított energia részaránya az I. melléklet B. részében lefektetett, a közvetlenül megelőző két éves időszakban az ütemterv-előirányzatban megállapított részarányánál kevesebb, legkésőbb a következő év június 30-ig módosított megújuló energiaforrásokra vonatkozó nemzeti cselekvési tervet nyújt be a Bizottsághoz, és ebben megfelelő és arányos intézkedéseket állapít, amelyeket ésszerű időn belül csatolni kell az I. melléklet B. részében szereplő ütemterv-előirányzathoz.

A Bizottság – amennyiben a tagállam kévéssel maradt el az ütemterv-előirányzat teljesítésétől, és figyelembe véve a tagállam által hozott jelenlegi és jövőbeli intézkedéseket – elfogadhat olyan határozatot, amely a tagállamot mentesíti a módosított megújuló energiaforrásokra vonatkozó cselekvési terv benyújtására vonatkozó kötelezettsége alól.

(5) A Bizottság értékeli a megújuló energiaforrásokra vonatkozó nemzeti cselekvési terveket, különösen a tagállam által a 3. cikk (2) bekezdésének értelmében tervezett intézkedések megfelelőségét. A megújuló energiaforrásokra vonatkozó nemzeti cselekvési tervekre, illetve a módosított megújuló energiaforrásokra vonatkozó nemzeti cselekvési tervekre reagálva a Bizottság ajánlást adhat ki.

(6) A Bizottság elküldi az Európai Parlamentnek a megújuló energiaforrásokra vonatkozó nemzeti cselekvési terveket és az előrejelzési dokumentumokat az átláthatósági platformon nyilvánosságra hozott formában a 24. cikk (2) bekezdésében említetteknek megfelelően, illetve az e cikk (5) bekezdésében említett bármely egyéb ajánlást.

5. cikk

A megújuló energiaforrásokból előállított energia részarányának kiszámítása

(1) A megújuló energiaforrásokból előállított energia teljes bruttó fogyasztását a következő elemek összeadásával kell kiszámítani:

- a) a megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia teljes bruttó fogyasztása;
- b) a megújuló energiaforrásokból előállított energia fűtési és hűtési célú teljes bruttó fogyasztása; és
- c) a megújuló energiaforrásokból előállított energia teljes felhasználása a közlekedésben.

A megújuló energiaforrásokból előállított energiának a teljes bruttó fogyasztásban képviselt részaránya kiszámításakor a megújuló energiaforrásokból előállított gáz, villamos energia és hidrogén csak egyszer, az 1. cikknek a), b) vagy c) pontja szerint vehető számításba.

A 17. cikk (1) bekezdésének utolsó albekezdése szerint nem lehet figyelembe venni azokat a bioüzemanyagokat és folyékony bio-energiahordozókat, amelyek a 17. cikk (2)–(6) bekezdésében megállapított fenntarthatósági kritériumokat nem teljesítik.

(2) Ha egy tagállam úgy véli, hogy *vis maior* következtében nem képes a megújuló energiaforrásokból előállított energiának az I. mellékletben szereplő táblázat harmadik oszlopában a teljes bruttó energiafogyasztás tekintetében megállapított 2020-as részarányát teljesíteni, a lehető leghamarabb értesíti a Bizottságot. A Bizottság határozatot fogad el arról, hogy a *vis maior* bizonyított-e, amely esetben határoz arról is, hogy a tagállam 2020. évi teljes bruttó fogyasztását a megújuló energiaforrásokból előállított energia vonatkozásában hogyan kell módosítani.

(3) Az (1) bekezdés a) pontjának alkalmazásában a megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia teljes bruttó fogyasztását a megújuló energiaforrásokból a tagállamban előállított villamosenergia-mennyiségből a korábban felszivattyúzott vizet használó duzzasztótároló-egységek által előállított villamosenergia-mennyiség kivonásával kell kiszámítani.

A többféle üzemanyaggal működő, megújuló és hagyományos energiaforrásokat használó erőművekben csak a megújuló energiaforrásokból termelt villamos energia vehető figyelembe. E számítás céljára az egyes energiaforrások részesedését energiatartalmuk alapján kell kiszámítani.

A víz- és szélenergiával termelt villamos energiát a II. mellékletben megállapított normalizálási szabálynak megfelelően kell kiszámítani.

(4) Az (1) bekezdés b) pontjának alkalmazásában a megújuló energiaforrásokból előállított fűtő- és hűtőenergia teljes bruttó fogyasztását a tagállamokban megújuló energiaforrásokból biztosított távfűtés és távhűtés mennyiségével, valamint az ipar, a háztartások, a szolgáltatások, a mezőgazdaság, az erdőgazdálkodás és a halászat területén a fűtésben, hűtésben és feldolgozásban felhasznált, megújuló energiaforrásokból előállított egyéb energiafogyasztás hozzáadásával kell kiszámítani.

A többféle üzemanyaggal működő, megújuló és hagyományos energiaforrásokat használó erőművekben csak a megújuló energiaforrásokból biztosított fűtés és hűtés vehető figyelembe. E számítás céljára az egyes energiaforrások részesedését energiatartalmuk alapján kell kiszámítani.

Az (1) bekezdés b) pontjának alkalmazásában a hőszivattyúk által termelt légtermikus, geotermikus és hidrotermikus energiát tekintetbe kell venni, feltéve, hogy a végső energia kibocsátás (output) jelentősen meghaladja a hőszivattyú működtetéséhez szükséges elsődleges energiabevitelt (input). Az ezen irányelv alkalmazásában megújuló forrásokból előállított energiának minősülő hőenergia mennyiségét a VII. mellékletben meghatározott módszerrel összhangban kell kiszámítani.

Az (1) bekezdés b) pontjának alkalmazásában a passzív energia-rendszerek által termelt hőenergiát, amelyekben az energiafogyasztást passzív módon, az épület szerkezetén keresztül, vagy nem megújuló energiaforrásokból előállított energiával termelt hő felhasználásával csökkentik, nem vehető figyelembe.

(5) A III. mellékletben felsorolt közlekedési célú üzemanyagok energiatartalma az említett mellékletben megállapított értékekkel egyezik meg. A III. melléklet kiigazítható a műszaki vagy tudományos fejlődés figyelembevételére érdekében. Az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek módosítására irányuló ezen intézkedéseket a 25. cikk (4) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(6) A megújuló energiaforrásokból előállított energia részarányát a következők szerint kell kiszámítani: a megújuló energiaforrásokból előállított energia teljes bruttó fogyasztása osztva az összes energiaforrásból származó teljes bruttó energiafogyasztással, százalékban kifejezve.

Az első albekezdés alkalmazásában az (1) bekezdésben említett összeget a 6., 8., 10. és 11. cikkkel összhangban ki kell igazítani.

Egy tagállam teljes bruttó energiafogyasztásának ezen irányelvben meghatározott céloknak és időközi célkitűzésekre vonatkozó ütemtervnek való megfelelése felmérése céljából történő kiszámításakor a légi közlekedés során felhasznált energia mennyisége, az adott tagállam teljes bruttó energiafogyasztásának arányában nem tekintendő többnek, mint 6,18 %. Ciprus és Málta esetében az adott tagállam teljes bruttó energiafogyasztásának részarányaként a légi közlekedés során felhasznált energia mennyisége nem tekintendő többnek, mint 4,12 %.

(7) A megújuló energiaforrásokból előállított energia részarányának kiszámítása során az energiastatisztikáról szóló, 2008. október 22-i, 1099/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletben ⁽¹⁾ szereplő módszert és fogalommeghatározásokat kell alkalmazni.

A tagállamok gondoskodnak ezen ágazati és összarányok kiszámításához felhasznált statisztikai adatok, valamint az energiastatisztikáról szóló 1099/2008/EK rendelet alapján a Bizottságnak továbbított statisztikai adatok koherenciájáról.

6. cikk

Tagállamok közötti statisztikai átruházás

(1) A tagállamok megállapodásokat köthetnek megújuló energiaforrásokból előállított, meghatározott mennyiségű energia valamely tagállamból egy másik tagállamba történő statisztikai átruházásáról. Az átruházásban részt vevő mennyiséget:

- a) le kell vonni a megújuló energiaforrásból előállított energia azon mennyiségéből, amelyet az átruházást végrehajtó tagállamnak a 3. cikk (1) és (2) bekezdésében szereplő követelményeknek való megfelelése mérésének során figyelembe vesznek; és
- b) hozzá kell adni a megújuló energiaforrásból előállított energia azon mennyiségéhez, amelyet az átruházást fogadó tagállamnak a 3. cikk (1) és (2) bekezdésében szereplő követelményeknek való megfelelése mérésének során figyelembe vesznek.

A statisztikai átruházás nem érinti az átruházást végző tagállam nemzeti céljainak teljesítését.

(2) Az (1) bekezdés szerinti megállapodások hatálya egy vagy több évre terjedhet ki. A Bizottságot legkésőbb a megállapodások minden hatályos évének végét követően három hónappal tájékoztatni kell a megállapodásokról. A Bizottsághoz eljuttatott információknak tartalmaznia kell a szóban forgó energia mennyiségét és árát.

(3) Az átruházások azt követően válnak érvényessé, hogy az átruházásban érintett valamennyi tagállam értesíti a Bizottságot az átruházásról.

⁽¹⁾ HL L 304., 2008.11.14., 1. o.

7. cikk

A tagállamok közös projektjei

(1) Két vagy több tagállam együttműködhet bármilyen típusú olyan közös projektben, amely megújuló villamos energia, fűtőenergia vagy hűtőenergia termelésével kapcsolatos. Az együttműködésben magánszereplők is részt vehetnek.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal az ezen irányelv hatálybalépésének időpontját követően indult közös projektek keretében vagy 2009. június 25.-át/-ét követően felújított, megnövelt kapacitású létesítményben a területükön termelt, megújuló villamos energia, fűtőenergia vagy hűtőenergia azon részarányát vagy mennyiségét, amely az ezen irányelv követelményeinek való megfelelés mérésekor úgy tekintendő, hogy egy másik tagállam összesített nemzeti célértékébe számít bele.

(3) A (2) bekezdésben említett értesítés:

- a) leírja a javasolt létesítményt vagy azonosítja a felújított létesítményt;
- b) meghatározza a létesítményben termelt villamos energia, illetve fűtő- vagy hűtőenergia azon részarányát vagy mennyiségét, amelyet egy másik tagállam összesített nemzeti célértékébe kell beszámítani;
- c) megnevezi azt a tagállamot, amelynek javára a bejelentést teszik; és
- d) megadja azt az – egész naptári években kifejezett – időtartamot, amely alatt a létesítményben megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia, illetve fűtő- vagy hűtőenergia úgy tekintendő, hogy a másik tagállam összesített nemzeti célértékébe számít be.

(4) A (3) bekezdés d) pontjában meghatározott időtartam nem terjedhet ki a 2020-at követő időszakra. A közös projektek időtartama kiterjedhet a 2020-at követő időszakra is.

(5) Az e cikk szerinti értesítést kizárólag az értesítést tevő tagállam és a (3) bekezdés c) pontja szerint meghatározott tagállam együttes megállapodása esetén lehet megváltoztatni vagy visszavonni.

8. cikk

A tagállamok közös projektjeinek hatása

(1) A 8. cikk szerinti értesítést kibocsátó tagállam a 7. cikk (3) bekezdésének d) pontjában meghatározott időszak alatti minden egyes év végét megelőző három hónapon belül értesítő levelet bocsát ki, amely tartalmazza a következőket:

- a) a 7. cikk szerinti bejelentés tárgyát képező létesítmény által adott évben megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia, illetve fűtő- vagy hűtőenergia teljes mennyisége; és

b) az adott létesítmény által az adott évben, megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia, illetőleg fűtő- vagy hűtőenergia azon mennyisége, amelyet a bejelentés feltételei szerint egy másik tagállam összesített nemzeti célértékébe kell beszámítani.

(2) A tagállam megküldi az értesítő levelet a Bizottságnak és annak a tagállamnak, amelynek javára a bejelentést tették.

(3) Az összesített nemzeti célértékekkel kapcsolatos, ezen irányelvben foglalt követelményeknek való megfelelés méréséhez a megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia, illetőleg fűtő- vagy hűtőenergia azon mennyiségét, amelyet az (1) bekezdés b) pontjával összhangban jelentenek be:

- a) le kell vonni a megújuló energiaforrásból előállított villamos energia, fűtő- vagy hűtőenergia azon mennyiségéből, amelyet az (1) bekezdés szerinti értesítő levelet kibocsátó tagállam követelményeknek való megfelelése mérésének során figyelembe vesznek; és
- b) hozzá kell adni a megújuló energiaforrásból előállított villamos energia, fűtő- vagy hűtőenergia azon mennyiségéhez, amelyet a (2) bekezdés szerinti értesítő levelet fogadó tagállam követelményeknek való megfelelése mérésének során figyelembe vesznek.

9. cikk

A tagállamok és harmadik országok közös projektjei

(1) Egy vagy több tagállam együttműködhet egy vagy több harmadik állammal bármilyen típusú olyan közös projektben, amely megújuló energiaforrásból előállított villamos energia termelésével kapcsolatos. Ebben az együttműködésben magánszereplők is részt vehetnek.

(2) A megújuló energiaforrásokból harmadik országokban előállított villamos energiát az ezen irányelvben az átfogó nemzeti célkitűzéseket illetően meghatározott követelményeknek való megfelelés értékelésekor csak a következő feltételek teljesülése esetén lehet figyelembe venni:

- a) a villamos energiát a Közösségben használják fel, amely feltétel akkor tekinthető teljesítettnek, ha:
 - i. a származási ország, a célország és adott esetben az egyes harmadik tranzitországok valamennyi illetékes átvitelrendszer-üzemeltetője egyértelműen a juttatott rendszerösszekötő kapacitáshoz rendelte az elszámolt villamos energiával megegyező mennyiségű villamos energiát;
 - ii. az illetékes átvitelrendszer-üzemeltető a mérlegtáblázatban egyértelműen a rendszerösszekötő közösségi oldalán rögzíti az elszámolt villamos energiával megegyező mennyiségű villamos energiát; és
 - iii. a hozzárendelt kapacitás és a (2) bekezdés b) pontjában említett létesítmény által megújuló energiaforrásból előállított villamos energia termelése azonos időszakra vonatkozik;

b) a villamos energiát 2009. június 25.-át/-ét követően üzembe helyezett, újonnan épült létesítmény vagy ezen időpontot követően felújított, megnövelt kapacitású létesítmény termeli az (1) bekezdésben említett közös projekt keretében; és

c) a termelt és exportált villamosenergia-mennyiség a létesítményre adott beruházási támogatáson kívül nem részesült támogatásban valamely harmadik ország támogatási rendszere keretében.

(3) A tagállamok az alábbi feltételekkel kérelmezhetik a Bizottságtól, hogy az 5. cikk (1) bekezdés céljára egy tagállam és egy harmadik ország közötti, nagyon hosszú végrehajtási idővel működő rendszerösszekötő megépítése esetén a harmadik országokban megújuló energiaforrásokból előállított és felhasznált villamos energiát figyelembe vehessék:

- a) a rendszerösszekötő építése 2016. december 31. előtt megkezdődött;
- b) a rendszerösszekötőt nem lehetséges 2020. december 31-ig üzembe állítani;
- c) a rendszerösszekötőt nem lehetséges 2022. december 31-ig üzembe állítani;
- d) üzembe helyezés után a rendszerösszekötőt a (2) bekezdésnek megfelelően megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia Közösségbe történő exportjára szolgál;
- e) az alkalmazás egy, a (2) bekezdés b) és c) pontjaiban meghatározott kritériumoknak megfelelő és a rendszerösszekötőt annak üzembe helyezését követően használó közös projektre, valamint a rendszerösszekötő üzembe helyezése után a Közösségbe exportált villamos energia mennyiségénél nem nagyobb mennyiségű villamos energiára vonatkozik.

(4) Értesíteni kell a Bizottságot a harmadik országok területén lévő létesítményekben termelt villamos energia azon részarányáról vagy mennyiségéről, amelyet a 3. cikknek való megfelelés mérése céljából úgy kell tekinteni, hogy az egy vagy két tagállam teljes nemzeti célkitűzésébe beszámít. Amennyiben egynél több tagállam érintett, e részarány vagy mennyiség tagállamok közötti elosztásáról tájékoztatni kell a Bizottságot. Ez a részarány vagy mennyiség nem haladhatja meg a Közösségbe ténylegesen bevitt és ott felhasznált, e cikk (2) bekezdése a) pontjának i. és ii. alpontjában említett és (2) bekezdésének a) pontjában meghatározott feltételeknek megfelelő részarányt vagy mennyiséget. A bejelentést minden olyan tagállamnak meg kell tennie, amelynek teljes nemzeti célkitűzésébe a villamos energia adott részaránya vagy mennyisége beszámítandó.

(5) A (4) bekezdésben említett értesítés:

- a) leírja a javasolt létesítményt vagy meghatározza a felújított létesítményt;
- b) meghatározza a létesítmény által termelt villamos energia azon részarányát vagy mennyiségét, amelyet valamely tagállam nemzeti célkitűzésébe be kell számítani, valamint – a titoktartási követelmények függvényében – a kapcsolódó pénzügyi rendelkezéseket;

- c) megadja azt az – egész naptári években kifejezett – időtartamot, amely alatt a villamos energiát a tagállam összesített nemzeti célkitűzésébe beszámítandónak kell tekinteni; és
- d) tartalmazza a b) és c) pontban foglaltak, valamint a létesítmény által termelt villamos energia belföldi felhasználásra kerülő arányának vagy mennyiségének azon harmadik ország általi írásos elismerését, amelynek területén a létesítményt üzembe fogják helyezni.

(6) Az (5) bekezdés c) pontjában meghatározott időtartam nem terjedhet ki a 2020-at követő időszakra. A közös projektek időtartama kiterjedhet a 2020-at követő időszakra is.

(7) Az e cikk szerinti értesítést kizárólag az értesítést tevő tagállam és a közös projektet a (5) bekezdés d) pontja szerint elismerő harmadik ország együttes megállapodása esetén lehet megváltoztatni vagy visszavonni.

(8) A tagállamoknak és a Bizottságnak ösztönözniük kell az Energiaközösségről szóló szerződés megfelelő szerveit, hogy – az Energiaközösségről szóló szerződéssel összhangban – tegyék meg az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy az említett szerződés szerződő felei alkalmazni tudják ezen irányelv tagállamok közötti együttműködésről szóló rendelkezéseit.

10. cikk

A tagállamok és harmadik országok közös projektjeinek hatása

(1) A 9. cikk szerinti értesítést kibocsátó tagállam a 9. cikk (5) bekezdésének c) pontjában meghatározott időszak alatt minden egyes év végétől számított három hónapon belül értesítő levelet bocsát ki, amely tartalmazza a következőket:

- a) a 9. cikk szerinti bejelentés tárgyát képező létesítmény által az adott évben megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia teljes mennyisége;
- b) az adott létesítmény által az adott évben, megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia azon mennyisége, amelyet a 9. cikk szerinti bejelentés feltételei szerint átfogó nemzeti célkitűzésébe kell beszámítani; és
- c) a 9. cikk (2) bekezdésében foglalt feltételek teljesítésének igazolása.

(2) A tagállam az értesítő levelet a projektet a 9. cikk (5) bekezdésének d) pontja szerint elismerő harmadik országnak és a Bizottságnak küldi.

(3) Az összesített nemzeti célértékekkel kapcsolatos, ezen irányelvben foglalt követelményeknek való megfelelés méréséhez a megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia azon mennyiségét, amelyet az (1) bekezdés b) pontjával összhangban jelentenek be, hozzá kell adni a megújuló energiaforrásokból előállított energia azon mennyiségéhez, amelyet az értesítő levelet kibocsátó tagállam követelményeknek való megfelelése mérésének során figyelembe vesznek.

11. cikk

Közös támogatási rendszerek

(1) A tagállamok 3. cikk szerinti kötelezettségeinek sérelme nélkül, két vagy több tagállam határozhat úgy, hogy önkéntes alapon egyesíti vagy részben összehangolja nemzeti támogatási rendszereit. Ilyen esetben az egyik részt vevő tagállam területén megújuló energiaforrásokból előállított energia egy meghatározott mennyisége beszámíthat egy másik részt vevő tagállam összesített nemzeti célértékébe, ha az érintett tagállam:

- a) a megújuló energiaforrásból előállított energia egy meghatározott mennyiségét statisztikai átruházás keretében egy másik tagállamra ruházza a 6. cikkel összhangban; vagy
- b) a részt vevő tagállamok beleegyezésével olyan elosztási szabályt állapít meg, amely alapján az érintett tagállamok között elosztható a megújuló energiaforrásokból előállított energiamennyiség. A Bizottságot e szabályról legkésőbb a hatálybalépése első évének végét követő három hónappal tájékoztatni kell.

(2) Az (1) bekezdés b) pontja szerinti értesítést kibocsátó tagállamok minden egyes év végét követő három hónapon belül értesítő levelet adnak ki, amely tartalmazza az adott évben megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia, illetőleg fűtő- vagy hűtőenergia azon teljes mennyiségét, amelyre az elosztási szabály alkalmazandó.

(3) Az összesített nemzeti célértékekkel kapcsolatos, ezen irányelvben foglalt követelményeknek való megfelelés méréséhez a megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia, illetőleg fűtő- vagy hűtőenergia azon mennyiségét, amelyet a (2) bekezdéssel összhangban jelentenek be, az érintett tagállamok között a bejelentett elosztási szabálynak megfelelően újra el kell osztani.

12. cikk

Kapacitásnövekedés

A 7. cikk (2) bekezdése és a 9. cikk (2) bekezdése b) pontjának alkalmazásában a létesítmény kapacitásnövekedésének betudható, megújuló energiaforrásból előállított energiaegységeket úgy kell kezelni, mintha azokat a működését a kapacitásnövekedés időpontjában megkezdő másik létesítményben termelték volna.

13. cikk

Közigazgatási eljárások, szabályok és törvények

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a megújuló energiaforrásokból villamos energiát, fűtőenergiát vagy hűtőenergiát termelő üzemekre és a kapcsolódó szállítási és elosztási hálózati infrastruktúrára, valamint a biomassa bioüzemanyaggá vagy más energiatermékké való átalakításának folyamatára alkalmazott, jóváhagyással, minősítéssel és engedélyezéssel kapcsolatos nemzeti szabályok arányosak és szükségesek.

A tagállamok megteszik a megfelelő lépéseket különösen a következők biztosítása érdekében:

- a) a tagállamok között a közigazgatási struktúra és szervezet terén fennálló különbségekre is figyelemmel, a jóváhagyással, minősítéssel és engedélyezéssel kapcsolatos eljárások vonatkozásában a nemzeti, regionális és helyi közigazgatási szervek felelősségi köre világosan koordinált és meghatározott legyen, a területrendezést is beleértve, továbbá a tervezési és építési kérelmekről való döntésre átlátható ütemtervek vonatkoznak;
- b) a megfelelő szinten álljanak rendelkezésre a megújuló energia előállítására szolgáló létesítményekre vonatkozó kérelmek jóváhagyásának, minősítésének és engedélyezésének folyamatával, valamint a kérelmezők részére nyújtott segítséggel kapcsolatos információk;
- c) a közigazgatási eljárások korszerűsítése és gyors ügyintézés a közigazgatás megfelelő szintjén;
- d) a jóváhagyással, minősítéssel és engedélyezéssel kapcsolatos szabályok objektívek, átláthatóak, arányosak legyenek, ne alkalmazzanak hátrányos megkülönböztetést a jelentkezőkkel szemben, valamint teljes mértékben vegyék figyelembe a megújuló energia előállítására alkalmazott egyes technológiák sajátosságait;
- e) a fogyasztók, tervezők, építésszek, építőipari szakemberek, a berendezések és rendszerek üzembe helyezői és a szolgáltatók által fizetett közigazgatási díjak átláthatók és a költségarányosak; valamint
- f) a kisebb projektek és a decentralizált, megújuló energiaforrásból származó energiát előállító eszközök számára szükség szerint egyszerűsített és könnyített engedélyezési eljárás kidolgozása, beleértve az egyszerű értesítést, amennyiben erre az alkalmazandó szabályozási keret lehetőséget ad.

(2) A tagállamok világosan meghatározzák azokat a műszaki előírásokat, amelyeket a megújuló energiát előállító berendezéseknek és rendszereknek a támogatás igénybevételéhez teljesíteniük kell. Ahol létezik európai szabvány, beleértve az ököcímkéket, az energiafogyasztást jelölő címkéket és az európai szabványügyi testületek által kidolgozott egyéb műszaki referencia-rendszereket, az említett műszaki előírásokat ilyen szabványokra való hivatkozással kell kidolgozni. Az ilyen műszaki előírásokban nem határozhatják meg, hogy a berendezéseket és a rendszereket hol kell tanúsítani, és azok nem akadályozhatják a belső piac működését.

(3) A tagállamok valamennyi szereplőnek, különösen a helyi és regionális közigazgatási hatóságoknak javasolják, hogy az ipari vagy lakóövezetek tervezése, kivitelezése, építése és felújítása során garantálják a megújuló energiaforrásokból előállított fűtőenergia, hűtőenergia és villamos energia használatára szolgáló berendezések és rendszerek telepítését. A tagállamoknak különösen támogatniuk kell a helyi és regionális közigazgatási szerveket abban, hogy a megújuló energiaforrásokból előállított fűtést és hűtést szükség szerint bevonják a városok infrastruktúrájának tervezésébe.

(4) A tagállamok építési szabályaikban és törvényeikben olyan intézkedéseket vezetnek be, amelyek célja, hogy az építési ágazatban a megújuló energiaforrásokból előállított, bármilyen típusú energia részaránya emelkedjen.

Ezen építési szabályok és törvények kidolgozása során vagy a regionális támogatási rendszereiken belül a tagállamok figyelembe vehetik az energiahatékonyság jelentős növekedésével, valamint a kogenerációval és a passzív, alacsony vagy nulla energiafelhasználású épületekkel kapcsolatos nemzeti intézkedéseket.

A tagállamok 2014. december 31-ig építési szabályaikban és törvényeikben, vagy egyéb, azonos hatású eszközön keresztül, adott esetben kötelezettséget állapíthatnak meg a megújuló energiaforrásból előállított energia minimálisan felhasználandó szintjére az új épületek, vagy a már meglévő, de nagyobb felújítás alatt álló épületek tekintetében. A tagállamok engedélyezik e minimumszinteknek többek között a jelentős részarányban megújuló energiaforrásokból biztosított távfűtést és távhűtést révén való teljesítését.

Az első albekezdésben foglalt követelmény csak annyiban alkalmazandó a fegyveres erőkre, amennyiben az nem ütközik a fegyveres erők tevékenységeinek jellegével és elsődleges céljával, továbbá kivételt képeznek a követelmény alól a katonai célokra használt anyagok.

(5) A tagállamok biztosítják, hogy a nemzeti, regionális és helyi új vagy már meglévő, de nagyobb felújítás alatt álló középületek 2012. január 1-jétől kezdődően példamutató szerepet töltsenek be ezen irányelv összefüggésében. A tagállamok többek között lehetővé tehetik, hogy e kötelezettséget a nulla energiafelhasználású épületekre vonatkozó szabványoknak való megfelelésen keresztül lehessen teljesíteni, vagy annak engedélyezése által, hogy a középületek, illetve egyes tulajdonú köz- és magánépületek tetőzetét harmadik felek megújuló energiaforrásokból energiát előállító berendezésekbe történő befektetésekhez használják.

(6) Építési szabályaikban és törvényeikben a tagállamoknak elő kell mozdítaniuk a megújuló energiával üzemeltetett fűtő- és hűtőrendszerek és a jelentős energiafogyasztás-csökkenést eredményező berendezések alkalmazását. A tagállamok az energiafogyasztást jelölő címkéket vagy ököcímkéket vagy – ha vannak ilyenek – más nemzeti vagy közösségi szinten kidolgozott megfelelő tanúsítványokat vagy szabványokat alkalmaznak az ilyen rendszerek és berendezések használatának előmozdítására.

A biomassza esetében a tagállamoknak azokat a konverziós technológiákat kell előmozdítaniuk, amelyek a lakossági és kereskedelmi alkalmazások esetében legalább 85 %-os, az ipari alkalmazások esetében pedig legalább 70 %-os konverziós hatékonysággal működnek.

A hőszivattyúk közül a tagállamok azokat támogatják, amelyek megfelelnek a villamos meghajtású, gázmotoros vagy gázabszorpció hőszivattyúkra vonatkozó közösségi ököcímké odaítélésével kapcsolatos ökológiai kritériumok megállapításáról szóló, 2007. november 9-i 2007/742/EK bizottsági határozatban ⁽¹⁾ az ököcímkék tekintetében meghatározott minimumkövetelményeknek.

⁽¹⁾ HL L 301., 2007.11.20., 14. o.

A termikus napenergia esetében a tagállamok előmozdítják az olyan minősített berendezések és rendszerek elterjedését, amelyek európai szabványokon alapulnak – amennyiben léteznek ilyenek –, beleértve az ökocímkeket, az energiafogyasztást jelölő címkeket és az európai szabványügyi testületek által kidolgozott egyéb műszaki referencia-rendszereket.

E bekezdés alkalmazásában a rendszerek és berendezések konverziós hatékonyságának és input-output arányának értékelésekor a tagállamok közösségi vagy ezek hiányában nemzetközi eljárásokat alkalmaznak, amennyiben léteznek ilyenek.

14. cikk

Tájékoztatás és képzés

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a támogatási intézkedésekkel kapcsolatos információk eljussanak a fűtő-, hűtő- és villamosenergia-berendezéseket és -rendszereket, valamint megújuló energiaforrásokból előállított energia használatával kompatibilis járműveket szolgáltató valamennyi érintett szereplőhöz, úgymint a fogyasztókhoz, építőipari szakemberekhez, üzembe helyezőkhöz, építésszekhez és szolgáltatókhoz.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a megújuló energiaforrásból előállított fűtő-, hűtő- és villamos energia használatára alkalmas berendezések és rendszerek költség- és energiahatékonyságából származó nettó haszonnal kapcsolatos információkat a berendezés vagy a rendszer szállítója vagy az illetékes nemzeti hatóságok hozzáférhetővé teszik.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy legkésőbb 2012. december 31-én álljanak rendelkezésre képesítési rendszerek vagy azokkal egyenértékű minősítési rendszerek a kisméretű biomasszabojlerek és -kazánok, a fotovoltaiikus napenergia és a termikus napenergia rendszerek, a sekély geotermikus rendszerek és a hőszivattyúk üzembe helyezői tekintetében. Ezek a rendszerek adott esetben figyelembe vehetik a meglévő rendszereket és struktúrákat, és a IV. mellékletben meghatározott kritériumokra épülnek. Minden tagállam elismeri a más tagállamok által ezen kritériumok alapján megadott képesítést.

(4) A tagállamok tájékoztatják a nyilvánosságot a (3) bekezdésben említett képesítési rendszerekről vagy azokkal egyenértékű minősítési rendszerekről. Hozzáférhetővé tehetik továbbá azon üzembe helyezők jegyzékét, akik a (3) bekezdésben említett rendelkezéseknek megfelelő képesítéssel vagy minősítéssel rendelkeznek.

(5) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy iránymutatások álljanak rendelkezésre valamennyi érintett szereplő, különösen a tervezők és az építésszek számára annak érdekében, hogy azok az ipari vagy lakóövezetek tervezése, kivitelezése, építése és felújítása során megfelelően mérlegelni tudják a megújuló energiaforrásokból előállított energia, a nagy hatékonyságú technológiák és a távfűtés és távhűtés optimális kombinációját.

(6) A tagállamok, a helyi és regionális hatóságok közreműködésével megfelelő tájékoztató, ismeretterjesztő, iránymutatást nyújtó és/vagy képzési programokat dolgoznak ki a polgároknak a megújuló energiaforrásokból származó energia fejlesztésével és használatával kapcsolatos előnyökről és gyakorlati kérdésekről való tájékoztatása érdekében.

15. cikk

A megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia, fűtő- és hűtőenergia származási garanciái

(1) A megújuló energiaforrásokból származó energiának az energiaszolgáltató által kínált energiahordozó-összetételben való arányának vagy mennyiségének a végső fogyasztó felé történő bizonyítása céljából, a 2003/54/EK irányelv 3. cikkének (6) bekezdésével összhangban a tagállamok biztosítják, hogy a megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia származása, mint olyan, ezen irányelv értelmében objektív, átlátható és megkülönböztetésmentes kritériumok alapján garantálható.

(2) Ebből a célból a megújuló energiaforrásból előállított villamos energia termelőjének kérésére a tagállamok biztosítják a származási garancia kiállítását. A tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy a megújuló energiaforrásból előállított fűtő- és hűtőenergia termelőinek kérésére is adnak ki származási garanciát. E rendelkezést a kapacitás minimális határértékéhez lehet kötni. A származási garancia szabványos mérete 1 MWh. A megtermelt energia minden egyes egységről legfeljebb egy származási garancia állítható ki.

A tagállamok biztosítják, hogy a megújuló energiaforrásból származó adott energiaegységet csak egyszer vegyék figyelembe.

A tagállamok előírhatják, hogy a termelő ne részesülhessen támogatásban, amennyiben a megújuló energiaforrásokból előállított ugyanazon energiára kap származási garanciát.

A származási garancia nem kapcsolódik a tagállamok 3. cikknek való megfeleléséhez. A származási garanciák átruházása – az energia fizikai átadásától különállóan vagy azzal együttesen – nem érinti a célok teljesítése céljából a tagállamok által a statisztikai átruházás, a közös projektek és a közös támogatási rendszerek alkalmazásáról hozott határozatokat, sem pedig a megújuló energiaforrásból származó energia teljes bruttó fogyasztásának az 5. cikk szerinti számítási mód alapján történő kiszámítására vonatkozó tagállami határozatokat.

(3) A származási garanciák kizárólag a hozzájuk tartozó energiaegység megtermelésétől számított tizenkét hónapon belül használhatók fel. A származási garanciák a felhasználást követően érvényüket veszítik.

(4) A származási garanciák kiadását, átruházását és törlését a tagállamok vagy a kijelölt illetékes szervek felügyelik. A kijelölt illetékes szerveknek eltérő földrajzi hatáskörrel kell rendelkezniük, és a termelő, kereskedelmi és ellátó tevékenységtől függetlenül kell lenniük.

(5) A tagállamok vagy a kijelölt illetékes szervek megfelelő mechanizmusokat alakítanak ki annak biztosítása érdekében, hogy a származási garanciák kiadása, átruházása és törlése elektronikus úton történjen, valamint, hogy a garanciák pontosak, megbízhatóak és hitelesek legyenek.

(6) A származási garancián legalább az alábbi információkat kell feltüntetni:

a) az energia előállítására felhasznált energiaforrás és az előállítás kezdetének és befejezésének dátuma;

b) a származási garancia a következők közül melyikre vonatkozik:

- i. villamos energia; vagy
- ii. fűtő- és/vagy hűtőenergia;

c) az energiát előállító létesítmény neve, helye, típusa és kapacitása;

d) a létesítmény részesült-e beruházási támogatásban, és ha igen, milyen mértékben, az energiaegység részesült-e bármilyen más formában valamilyen nemzeti támogatási rendszerből, és ha igen, milyen mértékben, valamint a támogatási rendszer típusa;

e) a létesítmény üzembe helyezésének dátuma; és

f) a kiállítás dátuma és országa és az egyedi azonosító szám.

(7) Amennyiben egy energiaellátónak a 2003/54/EK irányelv 3. cikke (6) bekezdésének alkalmazásában igazolnia kell, hogy az általa kínált energiahordozó-összetételben mekkora a megújuló energiaforrásokból előállított energia aránya vagy mennyisége, ezt megteheti a származási garanciái bemutatásával.

(8) A 2003/54/EK irányelv 3. cikke (6) bekezdésének alkalmazásában a forrásokból előállított megújuló energia azon mennyiségét, amely valamely villamosenergia-szolgáltató által egy harmadik félre átruházott származási garanciákhoz tartozik, le kell vonni a megújuló energiának az energiahordozó-összetételben belüli arányából.

(9) A tagállamok az ezen irányelvnek megfelelően kiadott származási garanciákat, kizárólag a (1) bekezdésben és a (6) bekezdés a)–f) pontjában említett elemek bizonyítékeként, kölcsönösen elismerik. A tagállamok kizárólag akkor tagadhatják meg egy származási garancia elismerését, ha megalapozott kételyük áll fenn a garancia pontosságára, megbízhatóságára és hitelességére vonatkozásában. A tagállam a megtagadásról és annak indokairól minden esetben értesíti a Bizottságot.

(10) Ha a Bizottság úgy véli, hogy egy származási garancia elismerésének megtagadása nem indokolt, határozat elfogadásával felszólíthatja a szóban forgó tagállamot a származási garancia elismerésére.

(11) A tagállamok a 2003/54/EK irányelv 3. cikke (6) bekezdésében foglalt kötelezettségek teljesítése tekintetében bevezethetnek – a közösségi joggal összhangban – a származási garanciákra vonatkozó objektív, átlátható és megkülönböztetéstől mentes kritériumokat.

(12) Amennyiben az energiaszolgáltatók megújuló energiaforrásból származó energiát értékesítenek a fogyasztók részére a megújuló energia környezetvédelmi vagy egyéb előnyeinek a felüntetésével, a tagállamok előírhatják, hogy az energiaszolgáltatók összefoglaló formában bocsássonak rendelkezésre a megújuló energiaforrásokból származó energia olyan létesítményekből vagy megnövelt kapacitásból származó mennyiségére vagy részesedésére vonatkozó információkat, amelyek 2009. június 25.-át/ét követően kezdték meg működésüket.

16. cikk

A hálózatokhoz való hozzáférés és üzemeltetésük

(1) A tagállamok megteszik a megfelelő lépéseket a szállítási és elosztási hálózati infrastruktúra, az intelligens hálózatok, a tároló létesítmények és a villamosenergia-rendszer fejlesztésére a villamosenergia-rendszer biztonságos működésének lehetővé tétele érdekében, mivel ez biztosítja a megújuló energiaforrásokon alapuló villamosenergia-termelés – többek között a rendszerek tagállamok közötti, továbbá tagállamok és harmadik országok közötti összekapcsolása révén történő – továbbfejlesztését. A tagállamok megfelelő lépéseket tesznek továbbá a hálózati infrastruktúrával kapcsolatos engedélyezési eljárások felgyorsítására, valamint a hálózati infrastruktúra jóváhagyásának az igazgatási és tervezési eljárásokkal való összehangolására.

(2) A távvezeték-hálózat megbízhatósága és biztonsága fenntartásához kapcsolódó követelményekre is figyelemmel, az illetékes nemzeti hatóságok által meghatározott átlátható, megkülönböztetéstől mentes kritériumok alapján:

a) a tagállamok biztosítják, hogy a szállítási rendszer és az elosztórendszer üzemeltetői saját ellátási területükön szavatolják a megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia szállítását és elosztását;

b) a tagállamok rendelkeznek továbbá arról, hogy a távvezeték-hálózatokhoz való hozzáférésnél a megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia vagy elsőbbséget élvezzen, vagy garantált hozzáféréssel rendelkezzen;

c) a tagállamok biztosítják, hogy a szállítási rendszer-üzemeltetők a villamosenergia-termelő létesítményektől érkező hálózati terhelés elosztása során átlátható, megkülönböztetésmentes kritériumok alapján előnyben részesítsék a megújuló energiaforrásokat felhasználó villamosenergia-termelő létesítményeket, amennyiben ezt a nemzeti villamosenergia-rendszer biztonságos működése lehetővé teszi. A tagállamok biztosítják, hogy a távvezeték-hálózattal és a piaccal kapcsolatos megfelelő operatív intézkedésekre kerüljön sor a megújuló energiaforrásokból előállított villamosenergia-mennyiség csökkenésének minimalizálása érdekében. Ha jelentős intézkedések születnek a megújuló energiaforrások korlátozására a nemzeti villamosenergia-rendszer és az energiaellátás biztonságának garantálására, a tagállamok biztosítják, hogy az érintett rendszerüzemeltetők jelentést készítsenek az illetékes szabályozó hatóság részére ezekről az intézkedésekről, és jelezzék, hogy milyen korrekciós intézkedéseket szándékoznak hozni a nem megfelelő korlátozások megakadályozására.

(3) A tagállamok kötelezik a szállítási rendszer és az elosztórendszer üzemeltetőit arra, hogy megalkossák és nyilvánosságra hozzák saját szabályzatukat az újonnan belépő, megújuló energiaforrásokat hasznosító energiatermelőknek az összekapcsolt hálózatba történő bekapcsolásához szükséges műszaki átalakítások (pl. hálózati csatlakozások és a hálózat megerősítése, a hálózat működésének javítása) költségeinek viselésére és megosztására, valamint a hálózati szabályzat megkülönböztetésmentes végrehajtására vonatkozóan.

Ezeknek a szabályoknak objektívnek, átláthatónak és megkülönböztetésmentesnek kell lenniük, különösen figyelembe véve ezeket a termelőknek a távvezeték-hálózatokhoz való csatlakozásával járó minden költséget és hasznot, valamint a peremterületek és az alacsony népsűrűségű területek termelőinek különleges körülményeit. A szabályzat többfajta hálózati kapcsolatot is meghatározhat.

(4) Adott esetben a tagállamok megkövetelhetik a szállítási rendszerek és az elosztórendszerek üzemeltetőitől a (3) bekezdésben említett költségek teljes vagy részleges felvállalását. A tagállamok 2011. június 30-ig, majd ezt követően két évente felülvizsgálják a (3) bekezdésben említett költségek viselésével és megosztásával kapcsolatos keretet és szabályokat és megteszik a szükséges lépéseket ezek javítására, annak érdekében, hogy biztosítsák az új termelők hálózatra való rákapcsolását az említett bekezdésnek megfelelően.

(5) A tagállamok előírják a szállítási rendszerek és elosztórendszerek üzemeltetői számára, hogy a hálózatba újonnan bekapcsolódni szándékozó, megújuló energiaforrásokból energiát előállító villamosenergia-termelők részére biztosítsák a szükséges átfogó információkat, beleértve a következőket:

- a) átfogó, részletes becslés a csatlakozással kapcsolatos költségekről;
- b) a távvezeték-hálózathoz való csatlakozás iránti kérelem fogadásának és feldolgozásának ésszerű és pontos menetrendje;
- c) a távvezeték-hálózathoz való javasolt csatlakozás ésszerű, előírányzott menetrendje;

A tagállamok engedélyezhetik a távvezeték-hálózatba bekapcsolódni szándékozó, megújuló energiaforrásokat hasznosító villamosenergia-termelők számára, hogy a hálózathoz való kapcsolódás munkálatainak elvégzésére ajánlati felhívást tegyenek közzé.

(6) A (3) bekezdésben említett költségek megosztását objektív, átlátható és megkülönböztetésmentes feltételekre épülő rendszer szabályozza, figyelembe véve azokat az előnyöket, amelyekhez a hálózatba kezdetben vagy utólag bekapcsolódó termelők, valamint a szállítási rendszer és az elosztórendszer üzemeltetői a bekapcsolódásból eredően jutnak.

(7) A tagállamok biztosítják, hogy a szállítási és elosztási díjak ne jelentsenek hátrányos megkülönböztetést a megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia, különösen a megújuló energiaforrásokból a peremterületeken, például a szigeteken vagy alacsony népsűrűségű területeken előállított energia tekintetében. A tagállamok biztosítják, hogy a szállítási és elosztási díjak felszámításakor ne alkalmazzanak megkülönböztetést a megújuló energiaforrásokból származó gáz tekintetében.

(8) A tagállamok biztosítják, hogy a szállítási rendszer és az elosztórendszer üzemeltetői által a megújuló energiaforrásokat hasznosító erőművekben előállított villamos energia szállításáért és elosztásáért felszámolt díjak tükrözzék az erőműveknek a hálózathoz való csatlakozása révén elérhető kedvezőbb költségeket. Ilyen kedvezőbb költség adódhat a kifizetésű hálózat közvetlen használatából.

(9) A tagállamok – adott esetben – felméri a meglévő gázhálózat infrastruktúra bővítésének szükségességét a megújuló energiaforrásokból előállított gáz befogadásának lehetővé tétele érdekében.

(10) A tagállamok – adott esetben – előírják a területükön működő szállítási rendszer-üzemeltetők és elosztórendszer-üzemeltetők számára a földgáz belső piacára vonatkozó közös

szabályokról szóló, 2003. június 26-i 2003/55/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽¹⁾ szerinti műszaki szabályok közzétételét, különösen a hálózathoz való csatlakozással kapcsolatos – a gáz minőségével, a gáz szagosításával és a nyomással kapcsolatos szabályokat is magukban foglaló – szabályokat. A tagállamok előírják a szállítási rendszer-üzemeltetőktől és az elosztórendszer-üzemeltetők számára, hogy átlátható és a megkülönböztetésmentes kritériumok alapján tegyék közzé a megújuló gázforrások csatlakoztatásának díjait.

(11) A tagállamok nemzeti megújuló energiára vonatkozó cselekvési terveikben értékelik, hogy a 3. cikk (1) bekezdésében említett 2020-as nemzeti célok elérése érdekében ki kell-e építeni új infrastruktúrát a megújuló energiaforrásokból termelt távfűtéshez és -hűtéshez. Ezen értékeléstől függően a tagállamok szükség esetén megteszik a megfelelő lépéseket egy olyan távfűtési infrastruktúra fejlesztésére, amely alkalmas a nagyméretű, biomasszát, napenergiát és geotermikus energiát felhasználó létesítményekből származó fűtés és hűtés növekedő termelésének befogadására.

17. cikk

A bioüzemanyagokra és a folyékony bio-energiahordozókra vonatkozó fenntarthatósági kritériumok

(1) Tekintet nélkül arra, hogy a nyersanyagokat a Közösség területén belül vagy kívül termesztették-e, a bioüzemanyagokat és a folyékony bio-energiahordozókat az a), b) és c) pontban említett célokra csak abban az esetben lehet figyelembe venni, ha azok teljesítik a (2)–(6) bekezdésben meghatározott fenntarthatósági kritériumokat:

- a) az ezen irányelvben a nemzeti célkitűzések tekintetében meghatározott követelmények teljesítésének mérése;
- b) a megújuló energiák tekintetében fennálló kötelezettségek teljesítésének mérése;
- c) a bioüzemanyagok és folyékony bio-energiahordozók fogyasztásáért adható pénzügyi támogatásra való jogosultság megállapítása.

A hulladékból és – a mezőgazdasági, akvakultúrából származó, halászati és erdészeti maradványoktól eltérő – maradványokból előállított bioüzemanyagoknak és a folyékony bio-energiahordozóknak azonban csak a (2) bekezdésben meghatározott fenntarthatósági kritériumnak kell megfelelniük ahhoz, hogy azokat az a), b) és c) pontban említett célokhoz figyelembe vegyék.

(2) Az (1) bekezdés a), b) és c) pontjában említett célokra figyelembe vett, a bioüzemanyagok és a folyékony bio-energiahordozók használatából eredő, az üvegházhatású gáz kibocsátás-megtakarítás legalább 35 %.

2017. január 1-jétől az (1) bekezdés a), b) és c) pontjában említett célokra figyelembe vett, a bioüzemanyagok és a folyékony bio-energiahordozók használatából eredő üvegházhatású gáz kibocsátás-megtakarítás legalább 50 % kell legyen. 2018. január 1-jétől a működésüket 2017. január 1-jén vagy azt követően megkezdő termelő létesítményekben előállított bioüzemanyagok és folyékony bio-energiahordozók esetében ennek az üvegházhatású gáz kibocsátás-megtakarításnak legalább 60 %-osnak kell lennie.

⁽¹⁾ HL L 176., 2003.7.15., 57. o.

A bioüzemanyagok és a folyékony bio-energiához tartozók használatából eredő üvegházhatású gázkibocsátás-megtakarítást a 19. cikk (1) bekezdésében meghatározottak szerint kell kiszámítani.

A 2008. január 23-án már működő létesítményekben előállított bioüzemanyagok és folyékony bio-energiához tartozók esetében az első albekezdést 2013. április 1-jétől kell alkalmazni.

(3) Az (1) bekezdés a), b) és c) pontjában említett célokra figyelembe vett bioüzemanyagok és folyékony bio-energiához tartozók nem állíthatók elő a biológiai sokféleség szempontjából nagy értéket képviselő földterületekről, azaz olyan földterületekről származó nyersanyagból, amelyek 2008. januárjában vagy azt követően az alábbi besorolásúak voltak, tekintet nélkül arra, hogy a földterület továbbra is ilyen besorolású-e:

- a) elsődleges erdő és egyéb erdős terület, azaz őshonos fajokból álló erdő és egyéb erdős terület, ahol nem láthatók emberi tevékenység egyértelmű jelei, és az ökológiai folyamatokat nem zavarták meg jelentős mértékben;
- b) kijelölt területek:
 - i. törvény vagy az érintett illetékes hatóság által természetvédelmi célokra kijelölt területek; vagy
 - ii. ritka, fenyegetett vagy veszélyeztetett ökoszisztémák vagy fajok védelmére kijelölt, nemzetközi megállapodások által elismert területek vagy olyan területek, amelyek kormányközi szervezetek vagy a Nemzetközi Természetvédelmi Unió által készített jegyzékekben szerepelnek, a 18. cikk (4) bekezdésének második albekezdésében meghatározott eljárással összhangban való elismerésükre is figyelemmel;

hacsak nem bizonyítható, hogy a nyersanyagtermelés nem ellentétes az említett környezetvédelmi célokkal;

- c) nagy biodiverzitású gyepterület:
 - i. a biológiai sokféleség szempontjából nagy értéket képviselő természetes gyepterület, amely emberi beavatkozás nélkül gyepterület maradna, és amely fenntartja a természetes fajösszetételt és ökológiai jellemzőket és folyamatokat; vagy
 - ii. a biológiai sokféleség szempontjából nagy értéket képviselő mesterséges gyepterület, vagyis amely emberi beavatkozás hiányában megszűnne, mint gyepterület, amely ugyanakkor nagy fajgazdagságot mutat és nem degradálódott, kivéve, ha a gyepterületi besorolás megőrzéséhez a nyersanyagok betakarítása bizonyítottan szükséges.

A Bizottság meghatározza azokat a kritériumokat és földrajzi térségeket, amelyek figyelembevételével megállapítható, hogy mely gyepterületekre terjed ki az első albekezdés c) pontjának alkalmazási területe. Az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányuló ezen intézkedéseket a 25. cikk (4) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(4) Az (1) bekezdés a), b) és c) pontjában említett célokra figyelembe vett bioüzemanyagokat és a folyékony bio-energiához tartozókat nem lehet jelentős szénkészletekkel rendelkező földterületekről származó nyersanyagból előállítani, azaz olyan földterületekről, amelyek 2008. januárjában az alábbi besorolásúak voltak és már nem ilyen besorolásúak:

- a) vizes élőhelyek, azaz tartósan vagy az év jelentős részében vízzel borított vagy vízzel átitatott földterület;
- b) összefüggő erdőterület, azaz több mint egy hektárra kiterjedő, öt méternél magasabb fákkal és 30 %-ot meghaladó lombkorona-fedettséggel, illetve e küszöbértékeket *in situ* elérni képes fákkal borított terület;
- c) egy hektárnál nagyobb kiterjedésű földterület öt méternél magasabb fákkal és 10–30 % közötti lombkorona-fedettséggel, illetve e küszöbértékeket *in situ* elérni képes fákkal, kivéve, ha bizonyítják, hogy a terület szénkészlete a művelési ág megváltoztatása előtt és után olyan, hogy az V. melléklet C. részében megállapított módszertan alkalmazásakor teljesülnének az e cikk (2) bekezdésében foglalt feltételek.

E bekezdés rendelkezéseit nem lehet alkalmazni, ha a terület a nyersanyag kitermelésének időpontjában a 2008. januárjában meglévő besorolással megegyező besorolású volt.

(5) Az (1) bekezdés a), b) és c) pontjában említett célok tekintetében figyelembe vett bioüzemanyagok és folyékony bio-energiához tartozók nem állíthatók elő olyan földterületen termelt nyersanyagból, amely 2008. januárjában tőzeges öslápként működő földterület volt, kivéve, ha bizonyítják, hogy e nyersanyag termelése és betakarítása nem jelenti korábban lecsapolatlan területek lecsapolását.

(6) A Közösségben termesztett és az (1) bekezdés a), b) és c) pontjában említett célokra figyelembe vett bioüzemanyagok és folyékony bio-energiához tartozók termelésére használt mezőgazdasági nyersanyagokat a közös agrárpolitika keretébe tartozó, mezőgazdasági termelők részére meghatározott közvetlen támogatási rendszerek közös szabályainak megállapításáról és a mezőgazdasági termelők részére meghatározott egyes támogatási rendszerek létrehozásáról szóló, 2009. január 19-i, 73/2009/EK tanácsi rendelet⁽¹⁾ II. mellékletének A. részében és 9. pontjában a „Környezetvédelem” cím alatt említett rendelkezések szerinti követelményeknek és szabványoknak megfelelően, illetve az említett rendelet 6. cikkének (1) bekezdése alapján meghatározott jó mezőgazdasági és ökológiai állapottal kapcsolatos minimumkövetelményeknek megfelelően kell előállítani.

(7) A Bizottság két évente jelentést tesz az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a (2)–(5) bekezdésben említett fenntarthatósági kritériumoknak való megfelelés, valamint a talaj, a víz és a levegő védelme érdekében hozott nemzeti intézkedésekről minden olyan harmadik országra és tagállamra vonatkozóan, amelyekből jelentős mennyiségű, a Közösségben felhasznált bioüzemanyag vagy bioüzemanyagokhoz szükséges nyersanyag származik. Az első jelentést 2012-ben kell benyújtani.

⁽¹⁾ HL L 30., 2009.1.31., 16. o.

A Bizottság két évente jelentést tesz az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak arról, hogy milyen hatással van a bioüzemanyag iránti fokozott kereslet a szociális fenntarthatóságra a Közösségekben és harmadik országokban, milyen hatással van a Közösség bioüzemanyag-politikája az elérhető árú élelmiszereknek – különösen a fejlődő országok lakossága számára történő – rendelkezésre állására, továbbá a szélesebb értelemben vett fejlesztési kérdésekről. A jelentések kitérnek a földhasználati jogok tiszteletben tartására. Minden olyan harmadik országra és tagállamra vonatkozóan, amelyekből jelentős mennyiségű, a Közösségekben felhasznált bioüzemanyagokhoz szükséges nyersanyag származik, megállapítják, hogy az adott ország megerősítette és végrehajtotta-e a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO) valamennyi alábbi egyezményét:

- egyezmény a kényszer- vagy kötelező munkáról (29. sz.),
- egyezmény az egyesülési szabadság és a szervezkedési jog védelméről (87. sz.),
- egyezmény a szervezkedési jog és a kollektív tárgyalási jog elveinek alkalmazásáról (98. sz.),
- egyezmény a férfi és női munkaerőnek egyenlő értékű munka esetén járó egyenlő díjazásáról (100. sz.),
- egyezmény a kényszermunka felszámolásáról (105. sz.),
- egyezmény a foglalkoztatásból és a foglalkozásból eredő hátrányos megkülönböztetésről (111. sz.),
- egyezmény a foglalkoztatás alsó korhatáráról (138. sz.),
- egyezmény a gyermekmunka legrosszabb formáinak betiltásáról és felszámolására irányuló azonnali lépésekről (182. sz.).

Az említett jelentések minden olyan harmadik országra és tagállamra vonatkozóan, amelyekből jelentős mennyiségű, a Közösségekben felhasznált bioüzemanyagokhoz szükséges nyersanyag származik, megállapítják, hogy az adott ország megerősítette és végrehajtotta-e az alábbiakat:

- a biológiai biztonságról szóló cartagenai jegyzőkönyv;
- a veszélyeztetett vadon élő állat- és növényfajok nemzetközi kereskedelméről szóló egyezmény.

Az első jelentést 2012-ben kell benyújtani. A Bizottság adott esetben korrekciós intézkedéseket javasol, nevezetesen akkor, ha bizonyítható, hogy a bioüzemanyag-előállítás jelentős hatást gyakorol az élelmiszerek árára.

(8) Az e cikknek megfelelően előállított bioüzemanyagoknak és folyékony bio-energiához tartozóknak az (1) bekezdés a), b) és c) pontjában említett célokra való figyelembevételét a tagállamok más fenntarthatósági indokok alapján nem utasíthatják el.

(9) A Bizottság legkésőbb 2009. december 31-ig jelentést készít a biomasszában a bioüzemanyagként és folyékony bio-energiához tartozóként való hasznosításától eltérő, energia célú hasznosítására vonatkozó fenntarthatósági rendszer követelményeiről. A jelentést adott esetben a biomassza más energia célú hasznosítását érintő fenntarthatósági rendszerre tett javaslatokkal együtt kell az Európai Parlament és a Tanács elé terjeszteni. E jelentés és a javaslatok a rendelkezésre álló legjobb tudományos eredményeken alapulnak, figyelembe véve az innovatív eljárások terén elért új fejleményeket is. Amennyiben az e célból végzett elemzés alapján az erdei biomasszával kapcsolatban helyénvalónak bizonyul bizonyos módosítások bevezetése az V. mellékletben foglalt számítási módszertanra vagy a szénkészletekhez kapcsolódó, a bioüzemanyagokra és folyékony bio-energiához tartozóknak alkalmazott fenntarthatósági kritériumokra vonatkozóan, a Bizottság adott esetben egyidejűleg javaslatot nyújt be e tekintetben az Európai Parlament és a Tanács részére.

18. cikk

A bioüzemanyagokra és egyéb a bio-energiához tartozóknak való fenntarthatósági kritériumoknak való megfelelés ellenőrzése

(1) Amennyiben a bioüzemanyagokat és a folyékony bio-energiához tartozókat figyelembe veszik a 17. cikk (1) bekezdésének a), b) és c) pontjában említett célokra, a tagállamoknak elő kell írniuk a gazdasági szereplők számára annak bizonyítását, hogy a 17. cikk (2)–(5) bekezdésében meghatározott fenntarthatósági kritériumok teljesültek. Ebből a célból a gazdasági szereplők számára tömegmérleg-rendszer alkalmazását kell előírni, amely:

- a) megengedi az eltérő fenntarthatósági jellemzőkkel rendelkező nyersanyagszállítmányok vagy bioüzemanyagok összekeverését;
- b) előírja, hogy a fenntarthatósági jellemzőkkel kapcsolatos információk és az a) pontban említett szállítmányok mérete a keverékhez rendelve megmaradjon; és
- c) biztosítja, hogy a keverékből kivett minden szállítmány összege azonos fenntarthatósági jellemzőkkel kerüljön leírásra és ugyanolyan mennyiségben, mint a keverékhez adott összes szállítmány összege.

(2) A Bizottság 2010-ben és 2012-ben jelentést tesz az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az (1) bekezdésben leírt tömegmérleg-ellenőrzési módszer működéséről és annak lehetőségéről, hogy a nyersanyagok, bioüzemanyagok vagy folyékony bio-energiához tartozók néhány vagy összes típusával kapcsolatban más ellenőrzési módszereket engedélyezzenek. Az értékelés során a Bizottság olyan ellenőrzési módszerek alkalmazását mérlegeli, amelyek keretében a fenntarthatósági jellemzőkkel kapcsolatos információkat nem szükséges fizikailag az egyes szállítmányokhoz vagy keverékekhez rendelni. Az értékelés során figyelmet kell fordítani arra, hogy az ellenőrzési rendszer integritását és hatékonyságát az ipar indokolatlanul nagy terhelése nélkül kell biztosítani. A jelentéshez adott esetben mellékelik az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak címzett, egyéb ellenőrzési módszerek engedélyezéséről szóló javaslatokat.

(3) A tagállamok intézkedéseket hoznak annak biztosítására, hogy a gazdasági szereplők megbízható információkat nyújtsanak be, és hogy kérésre bocsássák a többi tagállam rendelkezésére az információk előállításához felhasznált adatokat. A tagállamok előírják a gazdasági szereplők számára, hogy az általuk benyújtott információk tekintetében dolgozzák ki a független audit megfelelő normáit, és mellékeljék az audit elvégzésével kapcsolatos bizonyítékokat. Az audit során meg kell vizsgálni, hogy a gazdasági szereplők által használt rendszerek a pontosság, a megbízhatóság és a csalásbiztonság tekintetében megfelelnek-e az előírásoknak. Értékelni kell továbbá a mintavétel gyakoriságát és módszerét és az adatok megbízhatóságát.

Az első albekezdésében említett információk magukban foglalják különösen a 17. cikk (2)–(5) bekezdésében említett fenntarthatósági kritériumoknak való megfelelésre, a talaj, a víz és a levegő védelme, a degradálódott földterületek helyreállítása, a vízhiánnyal küzdő területeken a túlzott vízfogyasztás elkerülése érdekében fogantatosított intézkedésekre, továbbá a 17. cikk (7) bekezdésének második albekezdésében említett elemek figyelembevételére érdekében fogantatosított intézkedésekre vonatkozó megfelelő és lényeges információkat.

A Bizottság összeállítja az e bekezdés első két albekezdésében említett azon megfelelő és lényeges információk jegyzékét, amelyeket a tagállamok a 25. cikk (3) bekezdésében említett tanácsadói bizottsági eljárásnak megfelelően kérnek a gazdasági szereplőktől. Biztosítja különösen, hogy ezen adatszolgáltatás ne jelentsen túlzott adminisztratív terhet általában a gazdasági szereplők, konkrétan pedig a kis területen gazdálkodó mezőgazdasági termelők, termelői szervezetek és szövetkezetek számára.

Az ebben a bekezdésben megállapított kötelezettségek mind a Közösségen belül előállított, mind a behozott bioüzemanyagokra és folyékony bio-energiahordozókra vonatkoznak.

A tagállamok összesített formában benyújtják a Bizottság részére az e bekezdés első albekezdésében említett adatokat, amelyeket a Bizottság a 24. cikkben említett átláthatósági platformon összefoglalva, a kereskedelmi szempontból érzékeny adatok titkosságának megőrzésével közlése.

(4) A Közösség törekszik arra, hogy harmadik országokkal olyan két- vagy többoldalú megállapodásokat kössön, amelyek a fenntarthatósági kritériumokra vonatkozóan az ezen irányelvben foglaltaknak megfelelő rendelkezéseket tartalmaznak. Amennyiben a Közösség olyan megállapodásokat kötött, amelyek a 17. cikk (2)–(5) bekezdésében megállapított fenntarthatósági kritériumok hatálya alá tartozó kérdésekre vonatkozó rendelkezéseket tartalmaznak, a Bizottság dönthet úgy, hogy ezek a megállapodások bizonyítják, hogy az említett országokban termelt nyersanyagokból előállított bioüzemanyagok és folyékony bio-energiahordozók megfelelnek a szóban forgó fenntarthatósági kritériumoknak. E megállapodások megkötése során kellő figyelmet kell fordítani az olyan területek megőrzése céljából hozott intézkedésekre, amelyek kritikus helyzetben alap-ökoszisztémáknak nyújtanak segítséget (mint például a vízgyűjtővédelem és az eróziógátlás), a talaj, a víz és a levegő védelme, a talajhasználat közvetett megváltoztatása, a degradálódott földterületek helyreállítása, valamint a vízhiánnyal küzdő területeken a túlzott vízfogyasztás elkerülése érdekében hozott intézkedésekre, és a 17. cikk (7) bekezdésének második albekezdésében említett kérdésekre.

A Bizottság határozhat úgy, hogy a biomasszatermékek termelésével kapcsolatban szabványokat megállapító önkéntes nemzeti vagy nemzetközi rendszereknek pontos adatokat kell tartalmazniuk a 17. cikk (2) bekezdésének céljaira, vagy bizonyítaniuk kell, hogy a bioüzemanyag-szállítványok megfelelnek a 17. cikk (3) és (5) bekezdésében meghatározott fenntarthatósági kritériumoknak. A Bizottság határozhat úgy, hogy az említett rendszereknek tájékoztatás céljából pontos adatokat kell tartalmazniuk az olyan területek megőrzése céljából hozott intézkedésekre vonatkozóan, amelyek kritikus helyzetben alap-ökoszisztémáknak nyújtanak segítséget (mint például a vízgyűjtővédelem és az eróziógátlás), a talaj, a víz és a levegő védelme, a degradálódott földterületek helyreállítása, valamint a vízhiánnyal küzdő területeken a túlzott vízfogyasztás elkerülése érdekében fogantatosított intézkedésekre, és a 17. cikk (7) bekezdésének második albekezdésében említett kérdésekre vonatkozóan. A Bizottság a 17. cikk (3) bekezdése b) pontjának ii. alpontja alkalmazásában elismerheti a ritka vagy veszélyeztetett ökoszisztémák vagy fajok védelmére kijelölt, nemzetközi megállapodások által elismert területeket vagy azokat a területeket is, amelyek kormányközi szervezetek vagy a Nemzetközi Természetvédelmi Unió által készített jegyzékekben szerepelnek.

A Bizottság határozhat úgy, hogy az üvegházhatású gázkibocsátás-megtakarítás mérésére létrehozott önkéntes nemzeti vagy nemzetközi rendszerek a 17. cikk (2) bekezdésének céljaira pontos adatokat tartalmaznak.

A Bizottság határozhat úgy, hogy a súlyosan degradálódott vagy erősen szennyezett földterületek javítását célzó nemzeti vagy regionális helyreállítási programok hatálya alá tartozó földterületek teljesítik az V. melléklet C. részének 9. pontjában említett kritériumokat.

(5) A Bizottság a (4) bekezdés alapján csak akkor fogad el határozatot, ha a szóban forgó megállapodás vagy rendszer megfelel a megbízhatóság, az átláthatóság és a független audit tekintetében támasztott megfelelő normáknak. Az üvegházhatású gázkibocsátás-megtakarítás mérésére létrehozott rendszereknek meg kell továbbá felelniük az V. mellékletben meghatározott módszertani követelményeknek. A 17. cikk (3) bekezdése b) pontjának ii. alpontjában említett, a biológiai sokféleség szempontjából nagy értéket képviselő területek esetében az ilyen területek jegyzékének meg kell felelniük az objektivitási normáknak, összhangban kell állniuk a nemzetközileg elismert normákkal, és megfelelő fellebbezési eljárásokat kell lehetővé tenniük.

(6) A (4) bekezdés alapján meghozott határozatok a 25. cikk (3) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően fogadják el. Az ilyen határozatok legfeljebb öt éves időtartamra érvényesek.

(7) Ha egy gazdasági szereplő az e cikk (4) bekezdése alapján hozott határozat tárgyát képező megállapodásnak vagy rendszernek megfelelően nyert bizonyítékokat vagy adatokat ajánl fel, a határozat által érintett mértékben a tagállam nem kötelezi az adatszolgáltatót arra, hogy további bizonyítékokkal támassza alá a 17. cikk (2)–(5) bekezdésében meghatározott fenntarthatósági kritériumoknak való megfelelést, sem pedig arra, hogy információkat szolgáltatson az e cikk (3) bekezdésének második albekezdésében említett intézkedésekről.

(8) Egy tagállam kérelmére vagy saját kezdeményezése alapján a Bizottság megvizsgálja egy bioüzemanyag vagy folyékony bio-energiahordozó tekintetében a 17. cikk alkalmazását, és a kérelem beérkezésétől számított hat hónapon belül – a 25. cikk (3) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően – határozatot

hoz arról, hogy az érintett tagállam a szóban forgó bioüzemanyagot vagy folyékony bio-energiáhozordozót figyelembe veheti-e a 17. cikk (1) bekezdésének a), b) és c) pontjában említett célokra.

(9) A Bizottság legkésőbb 2012. december 31-ig jelentést tesz az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az alábbiakról:

- a) a fenntarthatósági kritériumokkal kapcsolatos adatszolgáltatási rendszer hatékonysága; és
- b) annak kérdése, hogy – a legújabb tudományos eredmények és a Közösség nemzetközi kötelezettségeinek figyelembevételével – megvalósítható és célszerű-e kötelező jellegű levegő-, talaj- és vízvédelmi előírások bevezetése.

A Bizottság szükség esetén korrekciós intézkedéseket is javasol.

19. cikk

A bioüzemanyagok és a folyékony bio-energiáhozordozók üvegházhatású gázokra gyakorolt hatásának kiszámítása

(1) A bioüzemanyagok és folyékony bio-energiáhozordozók használatával elért üvegházhatású gázkibocsátás-megtakarítást a 17. cikk (2) alkalmazásában a következők szerint kell kiszámítani:

- a) ahol az előállítási módra vonatkozó üvegházhatású gázkibocsátás-megtakarítás alapértelmezett értéke az V. melléklet A. vagy B. részében került meghatározásra, és ahol az e bioüzemanyagokra vagy bio-energiáhozordozókra az V. melléklet C. része 7. pontjával összhangban számított e_f értéke nulla vagy annál kevesebb, ennek az alapértelmezett értéknek az alkalmazásával;
- b) az V. melléklet C. részében meghatározott módszernek megfelelően kiszámított tényleges érték alkalmazásával; vagy
- c) az V. melléklet C. részének 1. pontjában említett képlet tényezőinek összegeként kiszámított érték alkalmazásával, amennyiben egyes tényezők esetében az V. melléklet D. vagy E. részében szereplő, részekre bontott alapértelmezett értékek, az összes többi tényező esetében pedig az V. melléklet C. részében meghatározott módszernek megfelelően kiszámított tényleges értékek alkalmazhatók.

(2) 2010. március 31-ig a tagállamok jelentést nyújtanak be a Bizottságnak, amely tartalmazza a statisztikai célú területi egységek némenklatúrájának (NUTS) létrehozásáról szóló, 2003. május 26-i 1059/2003/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ értelmében a statisztikai célú területi egységek némenklatúrájában (a továbbiakban: NUTS) 2. szintű vagy annál részletesebb felbontású NUTS-szinthez tartozó, területükön található azon földterületek listáját, amelyek esetében a mezőgazdasági nyersanyag termeléséből származó, jellemző üvegházhatású gázkibocsátás várhatóan alacsonyabb lesz az ezen irányelv V. melléklete D. részének „A termelésre vonatkozó diszaggregált értékek” címe alatt bejelentett kibocsátásoknál vagy megegyezik azzal; a jelentést a lista összeállításához alkalmazott módszer és adatok leírása kíséri. E módszernek figyelembe kell vennie a talaj jellemzőit, az éghajlatot és a várt nyersanyaghozamokat.

⁽¹⁾ HL L 154., 2003.6.21., 1. o.

(3) A bioüzemanyagok vonatkozásában az V. melléklet A. részében szereplő alapértelmezett értékeket, és a bioüzemanyagok és folyékony bio-energiáhozordozók vonatkozásában az V. melléklet D. részében a termelésre megállapított részekre bontott alapértelmezett értékeket csak akkor lehet alkalmazni, ha ezek nyersanyagát:

- a) a Közösségen kívül termelték;
- b) a Közösségnek a (2) bekezdésben említett listákban szereplő területein termelték; vagy
- c) hulladékból vagy a mezőgazdasági, akvakultúrából származó vagy halászati maradványoktól eltérő maradványból nyerték.

A nem az a), b) vagy c) pont hatálya alá tartozó bioüzemanyagok és folyékony bio-energiáhozordozók esetében a termeléshez megállapított tényleges értékeket kell alkalmazni.

(4) A Bizottság 2010. március 31-ig jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a harmadik országokban található azon területek jegyzékei összeállításának megvalósíthatóságáról, amelyek esetében a mezőgazdasági nyersanyag termeléséből származó, jellemző üvegházhatású gázkibocsátás várhatóan alacsonyabb lesz az V. melléklet D. részének „termelés” címe alatt bejelentett kibocsátásoknál vagy megegyezik azokkal; a jelentést lehetőség szerint ez a jegyzék, valamint a jegyzék összeállításához alkalmazott módszer és adatok leírása kíséri. A Bizottság adott esetben a tárgyhoz kapcsolódó javaslatokat csatol a jelentéséhez.

(5) Legkésőbb 2012. december 31-ig, majd ezt követően két-évente a Bizottság jelentést készít az V. melléklet B. és E. részének becsült jellemző és alapértelmezett értékeiről, különös figyelmet fordítva a közlekedésből és a feldolgozásból származó kibocsátásokra, és szükség esetén dönthet az értékek korrekciójáról. Az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek módosítására irányuló ezen intézkedéseket a 25. cikk (4) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(6) A Bizottság 2010. december 31-ig jelentést terjeszt az Európai Parlament és a Tanács elé, amelyben felülvizsgálja a földhasználat közvetett megváltoztatása révén az üvegházhatású gázok kibocsátására gyakorolt hatást, valamint kitér e hatás csökkentésének módjaira. Ezt a jelentést adott esetben javaslat kíséri, különösen pedig egy, a rendelkezésre álló legjobb tudományos eredményeken alapuló javaslat, amely konkrét módszertant tartalmaz a földhasználat közvetett megváltoztatásából eredő szénkészletváltozásokból származó kibocsátások tekintetében, biztosítva a jelen irányelvnek, különösen annak 17. cikke (2) bekezdésének való megfelelést.

A javaslat tartalmazza az e módszertan alkalmazása előtt megkezdett befektetések kiszámíthatóságának biztosításához szükséges biztosítékokat. A 2013 vége előtt bioüzemanyagokat termelő létesítmények tekintetében az első albekezdésben említett intézkedések alkalmazása 2017. december 31-ig nem eredményezheti azt, hogy az e létesítményekben termelt bioüzemanyagok ne feleljenek meg az ebben az irányelvben foglalt fenntarthatósági követelményeknek, feltéve, hogy ezek a bioüzemanyagok legalább 45 %-os üvegházhatású gázkibocsátás-megtakarítást érnek el. Ez vonatkozik a bioüzemanyagokat termelő létesítmények kapacitására 2012 végén.

Az Európai Parlament és a Tanács törekszik arra, hogy 2012. december 31-ig határozatot hozzon a Bizottság által benyújtott ilyen javaslatok tárgyában.

(7) Az V. melléklet a műszaki vagy tudományos fejlődés figyelembevételére érdekében kiigazítható, többek között olyan értékek hozzáadásával, amelyek az ugyanezen vagy más nyersanyagok esetében alkalmazandó további bioüzemanyag-előállítási módokra vonatkoznak, valamint a C. részben megállapított módszertan módosításával. Az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek többek között kiegészítéssel történő módosítására irányuló ezen intézkedéseket a 25. cikk (4) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

Az V. mellékletben foglalt alapértelmezett értékek és módszertan tekintetében különös figyelmet kell fordítani az alábbiakra:

- a hulladék és a maradványok számításba vételének módszere,
- a társtermékek számításba vételének módszere,
- a kapcsolt hő- és villamosenergia-termelés számításba vételének módszere, és
- a mezőgazdasági gabonamaradványok társtermékként való elismerése.

A zöldség-hulladékból vagy állati eredetű olajokból előállított biodízelre vonatkozó alapértelmezett értékeket a lehető leghamarabb felül kell vizsgálni.

Az alapértelmezett értékek V. mellékletben szereplő listájának módosítása vagy kiegészítése során a következő szabályok betartásával kell eljárni:

- a) ha egy tényezőnek a teljes kibocsátáshoz való hozzájárulása kicsi, vagy ha a változás csekély, illetve ha tényleges értékek megállapítása túlságosan költséges volna vagy nehézségekkel járna, az alapértelmezett értékek a normál termelési eljárásokra jellemző alapértelmezett értékek;
- b) minden más esetben az alapértelmezett értékeket nagy óvatossággal kell megállapítani a normál termelési eljárásokhoz képest.

(8) Részletes fogalom meghatározásokat kell kidolgozni, beleértve az V. melléklet C. részének 9. pontjában felsorolt kategóriákhoz szükséges technikai specifikációt. Az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányuló ezen intézkedéseket a 25. cikk (4) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

20. cikk

Végrehajtási intézkedések

A 17. cikk (3) bekezdésének második albekezdésében, a 18. cikk (3) bekezdésének harmadik albekezdésében, a 18. cikk (6) és (8) bekezdésében, a 19. cikk (5) bekezdésében, a 19. cikk (7) bekezdésének első albekezdésében és a 19. cikk (8) bekezdésében említett végrehajtási intézkedéseknek teljes mértékben figyelembe kell venniük a 98/70/EK irányelv 7a. cikkében foglalt célkitűzéseket.

21. cikk

A közlekedésben felhasznált, megújuló energiaforrásokból előállított energiával kapcsolatos különös rendelkezések

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a lakosság tájékoztatást kapjon az összes közlekedési célú megújuló energiaforrás rendelkezésre állásáról és kedvező környezeti hatásáról. Amennyiben az

ásványolaj-származékokhoz hozzákevert bioüzemanyag százalékos aránya meghaladja a 10 térfogatszázalékot, a tagállamok előírják ennek feltüntetését az értékesítési pontokon.

(2) A gazdasági szereplők vonatkozásában megállapított, megújuló energiával kapcsolatos nemzeti kötelezettségeknek való megfelelés és a 3. cikk (4) bekezdésében említett, a megújuló energiaforrásokból előállított energia felhasználásának a közlekedés valamennyi formájára vonatkozó célkitűzése megállapításának céljára a hulladékból, a maradékanyagokból, a nem élelmezési célú cellulóztartalmú anyagokból és a lignocellulóz-tartalmú anyagokból előállított bioüzemanyagok hozzájárulását az egyéb bioüzemanyagok hozzájárulásához viszonyítva kétszeresen kell figyelembe venni.

22. cikk

Tagállami jelentéstétel

(1) Minden tagállam 2011. december 31-ig, majd ezt követően két évente a megújuló energiaforrásokból előállított energia előmozdítása és használata terén elért előrehaladásról szóló jelentést küld a Bizottságnak. A hatodik, 2021. december 31-ig benyújtandó jelentés lesz az utolsó.

A jelentésnek részleteznie kell különösen az alábbiakat:

- a) a megújuló energiaforrásból előállított energia ágazati (villamos energia, fűtés és hűtés, és közlekedés) és teljes részaránya a megelőző két naptári évben és a megújuló energiaforrásokból előállított energia részarányának növelése érdekében nemzeti szinten megvalósított vagy tervezett intézkedések, figyelembe véve az I. melléklet B. részében szereplő ütemterv-előirányzatot, az 5. cikknek megfelelően;
- b) a megújuló energiaforrásból előállított energia előmozdítását szolgáló támogatási rendszerek és egyéb intézkedések bevezetése és működése, és a tagállam nemzeti cselekvési tervében meghatározott intézkedésekhez képest az alkalmazott intézkedésekben bekövetkezett változások, valamint tájékoztatás arról, hogy a 2003/54/EK irányelv 3. cikke (6) bekezdésének alkalmazásában a támogatott energia hogyan oszlik meg a végső felhasználók között;
- c) adott esetben a tagállam milyen módon strukturálta támogatási rendszerét, hogy abban figyelembe lehessen venni a megújuló energia olyan alkalmazásait, amelyek a többi hasonló alkalmazáshoz viszonyítva ugyan járulékos előnyökkel rendelkeznek, de költségük is magasabb, beleértve a hulladékból, a maradékanyagokból, a nem élelmezési célú cellulóztartalmú anyagokból és a lignocellulóz-tartalmú anyagokból előállított bioüzemanyagokat;
- d) a megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia és a fűtő- és hűtőenergia esetében alkalmazott származási garanciák rendszerének működése és a rendszer megbízhatóságának és csalás elleni védelmének biztosítása érdekében tett lépések;
- e) a megújuló energiaforrásokból előállított energia fejlődését akadályozó szabályozási és nem szabályozási korlátok megszüntetését célzó közigazgatási eljárások értékelése és javítása terén elért előrehaladás;

- f) a megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia szállításának és elosztásának biztosítása érdekében és a 16. cikk (3) bekezdésében említett költségek viselésével és megosztásával kapcsolatos keret vagy szabályok javítása érdekében tett intézkedések;
- g) az energia célú biomasszaforrások rendelkezésre állásának és használatának terén elért fejlődés;
- h) a tagállamban a biomassza és a megújuló energiaforrásból előállított energia egyéb formáinak fokozott használatából eredően az árutőzsdei árak és a földhasználat tekintetében bekövetkezett változások;
- i) a hulladékból, a maradékanyagokból, a nem élelmezési célú cellulóztartalmú anyagokból és a lignocellulóz-tartalmú anyagokból előállított bioüzemanyagok fejlődése és részaránya;
- j) a bioüzemanyag és a folyékony bio-energiához tartozó termelésének várható hatása a biológiai sokféleségre, a vízkészletekre, a vízminőségre és a talajminőségre a tagállamon belül;
- k) a megújuló energiaforrásból előállított energia használatának betudható várható nettó üvegházhatású gázmegtakarítás;
- l) a 2020-ig terjedő időszakban a tagállam más tagállamokra átruházható megújuló energiaforrásokból előállított energia többlettermelésének becslült mértéke az indikatív ütemtervhez képest, valamint a közös projektekben rejlő becslült lehetőségek;
- m) a 2020-ig terjedő időszak vonatkozásában a tagállam megújuló energiaforrásokból előállított energiaszükséglete azon részének becslült értéke, amelyet a hazai termelés nem tud kielégíteni; és
- n) tájékoztatás az energia-előállításra használt hulladékokon belüli, biológiailag lebomló hulladékok arányának becsléséről, illetve az ezen becslések pontosítására és ellenőrzésére irányuló intézkedésekről.

(2) A bioüzemanyagok használatának betudható várható nettó üvegházhatású gázkibocsátás-megtakarítás becsléséhez a tagállam az (1) bekezdésben említett jelentések céljára felhasználhatja az V. melléklet A. és B. részében megadott jellemző értéket.

(3) Az első jelentésben a tagállam kitér arra, hogy tervezi-e a következőket:

- a) a megújuló energiát előállító létesítmények jóváhagyásával, minősítésével és engedélyezésével kapcsolatos kérelmek kezeléséért felelős és a kérelmezők számára segítséget nyújtó egységes közigazgatási szerv létrehozása;
- b) a megújuló energiát előállító létesítmények vonatkozásában benyújtott terv- és engedélykérelmek automatikus jóváhagyása, amennyiben az engedélyezésért felelős szerv a kiszabott határidőn belül nem válaszol; vagy

c) a megújuló energiaforrásból előállított energia kiaknázására alkalmas földrajzi területek feltüntetése a földhasználat-tervezés során és a távfűtés és távhűtés kiépítése céljából.

(4) A tagállamnak minden egyes jelentésben lehetősége van az előző jelentésben szereplő adatok helyesbítésére.

23. cikk

A Bizottság által végzett nyomon követés és jelentéstétel

(1) A Bizottság nyomon követi a Közösségben felhasznált bioüzemanyagok és folyékony bio-energiához tartozó eredetét, az ezek előállítása – beleértve az áttelepítés – által a közösségi földhasználatra gyakorolt hatást és az ellátást biztosító főbb harmadik országokat. A nyomon követés során a tagállamok által a 22. cikk (1) bekezdésének megfelelően benyújtott jelentéseket, a vonatkozó harmadik országok által benyújtott jelentéseket, illetve a kormányközi szervezetek jelentéseit, a tudományos kutatásokat és minden más releváns információt figyelembe vesznek. A Bizottság ezen kívül nyomon követi a biomassza energia-előállítási célú felhasználásával összefüggő árutőzsdei árváltozásokat és az élelmezésbiztonságra gyakorolt bármilyen kapcsolódó pozitív vagy negatív hatást. A Bizottság nyomon követi mindazon létesítményeket, amelyekre a 19. cikk (6) bekezdése vonatkozik.

(2) A Bizottság párbeszédet és információcserét tart fenn a harmadik országokkal, a bioüzemanyagot termelő és fogyasztó szervezetekkel, valamint a civil társadalommal az ezen irányelv bioüzemanyagokra és folyékony bio-energiához tartozó intézkedéseinek általános végrehajtásáról. E tekintetben különösen figyelemmel kíséri azt, hogy a bioüzemanyagok előállítása milyen hatást gyakorol az élelmiszerek árára.

(3) A tagállamok által a 22. cikk (1) bekezdésének megfelelően benyújtott jelentések és az e cikk (1) bekezdésében említett nyomon követés és elemzés alapján a Bizottság két évente jelentést terjeszt az Európai Parlament és a Tanács elé. Az első jelentést 2012-ben kell benyújtani.

(4) A bioüzemanyagok használatának betudható üvegházhatású gázkibocsátás-megtakarításról szóló jelentésében a Bizottság a tagállamok által bejelentett értékeket veszi figyelembe és mérlegeli, hogy a becslés változna-e és milyen irányban, ha behelyettesítési megközelítés alkalmazásának keretében számba vennék a társtermékeket is.

(5) Jelentéseiben a Bizottság különösen a következők elemzésére tér ki:

- a) melyek a különböző bioüzemanyagok relatív környezeti előnyei és költségei, milyen hatást gyakorol ezekre a Közösség importpolitikája, milyen ellátásbiztonsági vonatkozások merülnek fel és a hazai termelés és az import közötti kiegyensúlyozott megközelítés milyen módon érhető el;
- b) milyen hatással van a bioüzemanyag iránti fokozott kereslet a fenntarthatóságra a Közösségben és a harmadik országokban, figyelembe véve a gazdasági és környezeti hatásokat, a biológiai sokféleségre gyakorolt hatásokat is beleértve;

- c) a 17. cikk (3) bekezdésének hatálya alá nem tartozó, a biológiai sokféleség szempontjából nagy értéket képviselő földrajzi területek tudományosan objektív módon történő azonosításának lehetőségei;
- d) a biomassza iránti fokozott kereslet milyen hatást gyakorol a biomasszát felhasználó ágazatokra;
- e) a hulladékból, maradékanyagokból, nem élelmezési célú cellulóztartalmú anyagokból előállított bioüzemanyagok hozzáférhetősége;
- f) a földhasználat közvetett megváltoztatása valamennyi előállítási mód esetében.

Adott esetben a Bizottság korrekciós intézkedéseket javasol.

(6) A 22. cikk (3) bekezdésének megfelelően a tagállamok által benyújtott jelentések alapján a Bizottság megvizsgálja a tagállamok arra irányuló intézkedéseinek eredményességét, hogy létrehozzanak egy egységes igazgatási szervet, amely felel a jóváhagyások, minősítések és engedélyek kiállítására irányuló kérelmek feldolgozásáért és segítséget nyújt a kérelmezőknek.

(7) A 3. cikk (1) bekezdésében említett 20 %-os célkitűzés eléréséhez szükséges finanszírozás és együttműködés javítása érdekében a Bizottság 2010. december 31-ig a megújuló energiaforrásokból előállított energiára vonatkozó, különösen az alábbiak megvalósulását célzó elemzést és cselekvési tervet nyújt be:

- a) a strukturális alapok és keretprogramok jobb felhasználása;
- b) az Európai Beruházási Banktól és más, állami tulajdonban lévő pénzüzetektől származó finanszírozás jobb és fokozottabb felhasználása;
- c) jobb hozzáférés kockázati tőkéhez, mindenekelőtt a megújuló energiaforrásokból származó energiába való beruházásokkal kapcsolatos közösségi – a harmadik országokra irányuló globális energiahatékonysági és megújulóenergia-alap kezdeményezéshez hasonló – kockázatmegosztási mechanizmus megvalósíthatóságának elemzése révén;
- d) a közösségi és nemzeti finanszírozás, valamint egyéb támogatási formák jobb összehangolása;
- e) az olyan megújuló energiaforrásokra vonatkozó kezdeményezések jobb összehangolása, amelyek sikere több tagállamban működő szereplők tevékenységén múlik.

(8) A Bizottság 2014. december 31-ig jelentést készít, amely különösen az alábbi kérdésekre terjed ki:

- a) a 17. cikk (2) bekezdésének második albekezdésében említett időponttól kezdődően elérendő üvegházhatású gázkibocsátás-megtakarítás minimális küszöbértékének felülvizsgálata, különösen a technológiai fejlődést, a rendelkezésre álló technológiákat és a jelentős üvegházhatású

gázkibocsátás-megtakarítást lehetővé tevő első és második generációs bioüzemanyagok elérhetőségét figyelembe vevő hatásvizsgálat alapján;

- b) a 3. cikk (4) bekezdésében említett célkitűzéssel kapcsolatban az alábbiak felülvizsgálata:
 - i. az ezen célkitűzés eléréséhez végrehajtandó intézkedések költséghatékonysága;
 - ii. annak felmérése, hogy e célkitűzés megvalósítható-e a bioüzemanyag-előállítás fenntarthatóságának a Közösségben és harmadik országokban való biztosítása mellett, és figyelembe véve a gazdasági, környezeti és társadalmi hatásokat, ideértve a biológiai sokféleségre gyakorolt közvetett hatásokat, valamint a második generációs bioüzemanyagok kereskedelemben való beszerezhetőségét is;
 - iii. a célkitűzés megvalósításának az élelmiszerek elérhető áron való beszerezhetőségére gyakorolt hatása;
 - iv. az elektromos, hibrid, valamint hidrogénüzemű járművek kereskedelmi beszerezhetősége, valamint a megújuló energiaforrásokból előállított energiának a közlekedési ágazatban felhasznált részaránya kiszámítására választott módszer;
 - v. a konkrét piaci feltételek értékelése, figyelembe véve különösen azokat a piacokat, amelyeken a közlekedési célú üzemanyagok a végső energiafogyasztásnak több mint a felét képviselik, valamint azokat a piacokat, amelyek teljes egészükben importált bioüzemanyagoktól függenek;
- c) ezen irányelv megvalósításának különösen az együttműködési mechanizmusok tekintetében történő értékelése annak érdekében, hogy biztosítva legyen – a 3. cikk (3) bekezdésének megfelelően a tagállamok által igénybe vett nemzeti támogatási rendszerek további használatának lehetősége mellett –, hogy e mechanizmusok révén a tagállamok a legjobb költség-haszon arány mellett érhessek el az I. mellékletben meghatározott nemzeti célértékeket, a technológiai változások értékelése, valamint megújuló energiaforrásból származó energia arányának európai szinten 20 %-ra történő növelésére vonatkozó célkitűzés elérése érdekében levonandó következtetések.

A Bizottság e jelentés alapján adott esetben javaslatokat nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyekben a fenti kéréseket és különösen az alábbiakat tárgyalja:

- az a) pontban említett tényezővel kapcsolatban: az ebben a pontban említett minimális üvegházhatású gázkibocsátás-megtakarítás módosítása; és
- a c) pontban említett tényezővel kapcsolatban: az ezen irányelvben előirányzott együttműködési intézkedések megfelelő kiigazítása, hatékonyságuknak a 20 %-os célkitűzés eléréséhez szükséges javítása érdekében. Ez a javaslat nem érinti sem a 20 %-os célkitűzést, sem a tagállamok ellenőrzését a nemzeti támogatási rendszerek és együttműködési intézkedések felett.

(9) 2018-ban a Bizottság bemutatja a 2020 utáni időszakra vonatkozó megújuló energia úttervet.

Az úttervnek adott esetben mellékletét képezik az Európai Parlamentnek és a Bizottságnak szóló, a 2020 utáni időszakra vonatkozó javaslatok. Az útterv figyelembe veszi az ezen irányelv végrehajtása során keletkezett tapasztalatokat és a megújuló energiaforrásokból előállított energia területén bekövetkezett technológiai fejlődést.

(10) 2021-ben a Bizottság bemutatja az ebben az irányelvben foglalt alkalmazásáról szóló áttekintő jelentést. A jelentésben különösen ki kell térni arra, hogy milyen szerepet játszottak a következő tényezők abban, hogy a tagállamok a legjobb költség-haszon arány mellett érhettek el az I. mellékletben meghatározott nemzeti célkitűzéseket:

- a) az előrejelzések és a nemzeti cselekvési tervek készítésének folyamata;
- b) az együttműködési mechanizmusok hatékonysága;
- c) a megújuló energiaforrásokból előállított energia terén bekövetkező technológiai fejlődés, beleértve a bioüzemanyagok használatának fejlődését a kereskedelmi légi közlekedésben;
- d) a nemzeti támogatási rendszerek hatékonysága; és
- e) a Bizottság a (8) és (9) bekezdésben említett jelentésének következtetései.

24. cikk

Átláthatósági platform

(1) A Bizottság létrehoz egy nyilvános online átláthatósági platformot. Ez a platform az átláthatóság fokozását, továbbá a tagállamok közötti együttműködés megkönnyítését és elősegítését szolgálja, különösen a 6. cikkben említett statisztikai átruházásokat, valamint a 7. és 9. cikkben említett közös projekteket illetően. Emellett ezt a platformot az olyan megfelelő információk nyilvánosságra hozatalára is lehet használni, amelyekről a Bizottság vagy egy tagállam úgy véli, hogy ezen irányelv és az irányelv céljainak elérése tekintetében kulcsfontosságúak.

(2) A Bizottság az átláthatósági platformon az alábbi információkat hozza nyilvánosságra, adott esetben összesített formátumban, megőrizve a kereskedelmi szempontból érzékeny információ bizalmas jellegét:

- a) a tagállamok megújuló energiára vonatkozó nemzeti cselekvési tervei;
- b) a 4. cikk (3) bekezdésében említett tagállami előrejelzési dokumentumok, amelyeket a lehető leghamarabb kiegészítésként a Bizottság többlettermelésről és becsült importkeresletről készült összegzésével;
- c) az érintett tagállam kérésére a tagállamoknak a statisztikai átruházásban vagy közös projektekből való együttműködéssel kapcsolatos ajánlatai;

d) a 6. cikk (2) bekezdésében említett információ a tagállamok közötti statisztikai átruházások vonatkozásában;

e) a 7. cikk (2) és (3) bekezdésében, valamint a 9. cikk (4) és (5) bekezdésében említett információ a közös projektek vonatkozásában;

f) a 22. cikkben említett tagállami nemzeti jelentések;

g) a Bizottságnak a 23. cikk (3) bekezdésében említett jelentései.

Az információt benyújtó tagállam kérésére azonban a Bizottság nem teszi nyilvánossá a 4. cikk (3) bekezdésében említett tagállami előrejelzési dokumentumokat, valamint a 22. cikk (1) bekezdése l) és m) pontjában említett, a tagállami jelentésekben szereplő információkat.

25. cikk

Bizottságok

(1) A (2) bekezdésben hivatkozott esetek kivételével a Bizottságot a megújuló energiaforrásokért felelős bizottság segíti.

(2) A bioüzemanyagok és a folyékony bio-energiához tartozók fenntarthatóságára vonatkozó ügyekben a Bizottságot a bioüzemanyagok és a folyékony bio-energiához tartozók fenntarthatóságáért felelős bizottság segíti.

(3) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 3. és 7. cikkét kell alkalmazni, 8. cikkének rendelkezéseire is figyelemmel.

(4) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 5a. cikkének (1)–(4) bekezdését és 7. cikkét kell alkalmazni, figyelemmel 8. cikkének rendelkezéseire is.

26. cikk

Módosítások és hatályon kívül helyezés

(1) A 2001/77/EK irányelv 2. cikkét, 3. cikkének (2) bekezdését és 4–8. cikkét 2010. április 1-jei hatállyal el kell hagyni.

(2) A 2003/30/EK irányelv 2. cikkét, 3. cikkének (2), (3) és (5) bekezdését és 5. és 6. cikkét 2010. április 1-jei hatállyal el kell hagyni.

(3) A 2001/77/EK és a 2003/30/EK irányelv 2012. január 1-jétől hatályát veszti.

27. cikk

Átültetés a nemzeti jogba

(1) A 4. cikk (1), (2) és a (3) bekezdésének sérelme nélkül a tagállamok legkésőbb 2010. december 5.-ig elfogadják és kihadják azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek.

A tagállamok által elfogadott intézkedéseknek hivatkozniuk kell erre az irányelvre, vagy hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell tartalmazniuk. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok megküldik a Bizottságnak nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

28. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

29. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Strasbourgban, 2009. április 23-án.

az Európai Parlament részéről
az elnök
H.-G. PÖTTERING

a Tanács részéről
az elnök
P. NEČAS

I. MELLÉKLET

Nemzeti átfogó célkitűzések a megújuló energiaforrásokból előállított energiának a 2020. évi teljes bruttó energiafogyasztásban képviselt részarányára ⁽¹⁾

A. Nemzeti átfogó célkitűzések

	A megújuló energiaforrásokból előállított energiának a 2005. évi teljes bruttó energiafogyasztásban képviselt részaránya (S ₂₀₀₅)	Célkitűzés a megújuló energiaforrásokból előállított energiának a 2020. évi teljes bruttó energiafogyasztásban képviselt részarányára (S ₂₀₂₀)
Belgium	2,2 %	13 %
Bulgária	9,4 %	16 %
Cseh Köztársaság	6,1 %	13 %
Dánia	17,0 %	30 %
Németország	5,8 %	18 %
Észtország	18,0 %	25 %
Írország	3,1 %	16 %
Görögország	6,9 %	18 %
Spanyolország	8,7 %	20 %
Franciaország	10,3 %	23 %
Olaszország	5,2 %	17 %
Ciprus	2,9 %	13 %
Lettország	32,6 %	40 %
Litvánia	15,0 %	23 %
Luxembourg	0,9 %	11 %
Magyarország	4,3 %	13 %
Málta	0,0 %	10 %
Hollandia	2,4 %	14 %
Ausztria	23,3 %	34 %
Lengyelország	7,2 %	15 %
Portugália	20,5 %	31 %
Románia	17,8 %	24 %
Szlovénia	16,0 %	25 %
Szlovák Köztársaság	6,7 %	14 %
Finnország	28,5 %	38 %
Svédország	39,8 %	49 %
Egyesült Királyság	1,3 %	15 %

B. Ütemterv-előirányzat

A 3. cikk (2) bekezdésében említett ütemterv-előirányzat a megújuló energiaforrásokból előállított energia tekintetében a következő részarányokat tartalmazza:

$S_{2005} + 0,20 (S_{2020} - S_{2005})$, átlagosan a 2011–2012 közötti kétéves időszakban;

$S_{2005} + 0,30 (S_{2020} - S_{2005})$, átlagosan a 2013–2014 közötti kétéves időszakban;

⁽¹⁾ Az e mellékletben foglalt nemzeti célkitűzések megvalósítása érdekében ki kell emelni, hogy a környezetvédelmi állami támogatásokra vonatkozó útmutatók elismerik a megújuló forrásokból előállított energiát előmozdító nemzeti támogatási rendszerek folyamatos szükségességét.

$S_{2005} + 0,45 (S_{2020} - S_{2005})$, átlagosan a 2015–2016 közötti kétéves időszakban; és

$S_{2005} + 0,65 (S_{2020} - S_{2005})$, átlagosan a 2017–2018 közötti kétéves időszakban;

ahol:

S_{2005} = részarány az adott tagállam esetében 2005-ben a táblázat A. részében feltüntetettek szerint,

és

S_{2020} = részarány az adott tagállam esetében 2020-ban a táblázat A. részében feltüntetettek szerint.

—

II. MELLÉKLET

Normalizálási szabály a víz- és a szélenergiával termelt villamos energia elszámolásához

A következő szabályt kell alkalmazni az egy adott tagállamban vízenergiával termelt villamos energia elszámolásához:

$$Q_{N(norm)} = C_N \times \left[\sum_{i=N-14}^N \frac{Q_i}{C_i} \right] / 15$$

ahol:

- N = referenciaév;
 $Q_{N(norm)}$ = a tagállam összes vízerőműve által az N évben megtermelt, elszámolási célokra normalizált villamos energia;
 Q_i = az i évben a tagállam összes vízerőműve által ténylegesen megtermelt villamos energia mennyisége GWh-ban kifejezve, a korábban felszivattyúzott vizet használó duzzasztótároló-egységek által előállított villamosenergia-termelés kivonásával;
 C_i = a tagállam valamennyi vízerőművének összes beépített kapacitása a duzzasztó tárolóban tárolt mennyiség nélkül az i év végén MW-ban kifejezve.

A következő szabályt kell alkalmazni az egy adott tagállamban szélenergiával termelt villamos energia elszámolásához:

$$Q_{N(norm)} = \frac{C_N + C_{N-1}}{2} \times \frac{\sum_{i=N-n}^N Q_i}{\sum_{j=N-n}^N \left(\frac{C_j + C_{j-1}}{2} \right)}$$

ahol:

- N = referenciaév;
 $Q_{N(norm)}$ = a tagállam összes szél erőműve által az N évben megtermelt, elszámolási célokra normalizált villamos energia;
 Q_i = az i évben a tagállam összes szél erőműve által ténylegesen megtermelt villamos energia mennyisége GWh-ban kifejezve;
 C_j = a tagállam valamennyi szél erőművének összes beépített kapacitása a j év végén MW-ban kifejezve;
 n = 4 vagy az N évet megelőző azon évek száma – a kettő közül az alacsonyabb –, amelyek vonatkozásában rendelkezésre állnak a kérdéses tagállam kapacitására és termelékenységre vonatkozó adatai.

III. MELLÉKLET

A közlekedési célú üzemanyagok energiatartalma

Üzemanyag	Energiatartalom tömegre vetítve (alsó fűtőérték, MJ/kg)	Energiatartalom térfogatra vetítve (alsó fűtőérték, MJ/l)
Bioetanol (biomasszából előállított etanol)	27	21
Bio-ETBE (etil-terc-butiléter bioetanol-alapon előállítva)	36 (ebből 37 % megújuló energiaforrásból)	27 (ebből 37 % megújuló energiaforrásból)
Biometanol (biomasszából előállított, bioüzemanyagként felhasználható metanol)	20	16
Bio-MTBE (metil-terc-butiléter biometanol-alapon előállítva)	35 (ebből 22 % megújuló energiaforrásból)	26 (ebből 22 % megújuló energiaforrásból)
Bio-DME (biomasszából előállított, bioüzemanyagként felhasználható dimetiléter)	28	19
Bio-TAEE (tercier-amil-etil-éter bioetanol-alapon előállítva)	38 (ebből 29 % megújuló energiaforrásból)	29 (ebből 29 % megújuló energiaforrásból)
Biobutanol (biomasszából előállított, bioüzemanyagként felhasználható butanol)	33	27
Biodízel (növényi vagy állati eredetű olajból előállított, dízelüzemanyag minőségű, bioüzemanyagként felhasználható metilészter)	37	33
Fischer–Tropsch-dízelolaj (biomasszából előállított szintetikus szénhidrogén vagy szintetikus szénhidrogén-keverék)	44	34
Hidrogénnel kezelt növényi olaj (termokémiai úton hidrogénnel kezelt növényi olaj)	44	34
Tiszta növényi olaj (sajtolással, extrahálással, illetve hasonló eljárásokkal olajos magvakból nyert nyers vagy finomított, de kémiaiilag változatlan állapotú olaj, ha az alkalmas az adott motortípusokhoz, és teljesülnek a vonatkozó kibocsátási előírások)	37	34
Biogáz (gáznemű üzemanyag, melyet biomasszából és/vagy hulladékok biológiailag lebomló részéből állítanak elő, amelyből tisztítás útján földgázminőség érhető el, és bioüzemanyagként felhasználható, továbbá a fagáz)	50	—
Benzin	43	32
Dízelolaj	43	36

IV. MELLÉKLET

Az üzembe helyezők képzése

A 14. cikk (3) bekezdésében említett képzési rendszerek vagy azokkal egyenértékű minősítési rendszerek az alábbi kritériumokon alapulnak:

1. A képzési vagy minősítési eljárás átlátható és azt a tagállamok vagy a tagállamok által kijelölt közigazgatási szerv pontosan meghatározta.
2. A biomassza, a hőszivattyú, a sekély geotermikus, a fotovoltaikus napenergia és a termikus napenergia-rendszerek üzembe helyezői akkreditált képzési programok keretében vagy akkreditált oktatótól szerezhetnek képzést.
3. A képzési program vagy az oktató akkreditációját a tagállamok vagy a tagállamok által kijelölt közigazgatási szervek végzik. Az akkreditációt végző szerv biztosítja, hogy az oktató által kínált képzési program folyamatos, és az egész régióban, illetve országban hozzáférhető. Az oktató a gyakorlati képzés biztosításához rendelkezik a megfelelő műszaki eszközökkel, beleértve a laboratóriumi felszereléseket vagy annak megfelelő eszközöket. Az oktató az alapképzésen kívül aktuális témaköröket – beleértve az új technológiákat is – bemutató, rövidebb továbbképző tanfolyamokat is biztosít, lehetővé téve az üzembe helyezéssel kapcsolatos élethosszig tartó tanulást. A képzést biztosíthatják a berendezések vagy rendszerek gyártói, illetve intézetek vagy egyesületek.
4. Az üzembe helyező szakképzésével vagy minősítésével záruló képzés elméleti és gyakorlati részből áll. A képzés elvégzése után az üzembe helyező rendelkezik az adott berendezés és rendszerek telepítéséhez szükséges ismeretekkel, meg tud felelni a fogyasztó teljesítménnyel és megbízhatósággal kapcsolatos elvárásainak, minőségi szakmunkát végez és betart minden hatályos törvényt és szabványt, beleértve az energiával és az ökocímkével kapcsolatos törvényeket és szabványokat is.
5. A tanfolyamot vizsga zárja, a vizsgát sikerrel teljesítők szakképzésről szóló bizonyítványt vagy minősítést kapnak. A vizsga keretében egy biomasszabojler vagy -tűzhely, hőszivattyú, a sekély geotermikus rendszerek, fotovoltaikus napenergia vagy termikus napenergia rendszer telepítésének gyakorlati értékelésére kerül sor.
6. A 14. cikk (3) bekezdésében említett képzési rendszerek vagy azokkal egyenértékű minősítési rendszerek kellően figyelembe veszik az alábbi útmutatásokat:
 - a) Akkreditált képzési programok szervezése szükséges a munkatapasztalattal rendelkező olyan üzembe helyezők részére, akik már elvégezték vagy éppen végzik a következő típusú képzések valamelyikét:
 - i. a biomasszabojler és -tűzhelyek üzembe helyezői esetében előfeltétel a vízvezeték-szerelő, a csővezeték-szerelő, fűtőtechnikai mérnök vagy fürdőszoba-berendezés technikus és fűtő- vagy hűtőberendezés technikus szakképzés;
 - ii. a hőszivattyúk üzembe helyezői esetében előfeltétel a vízvezeték-szerelő vagy hűtőgépész mérnök szakképzés és az alapvető elektronikai és vízvezeték-szerelési ismeretek (cső vágása, csőillesztékek forrasztása, csőillesztékek ragasztása, szigetelés, szerelvények tömítése, szivárgástesztelés és fűtő- vagy hűtőrendszerek telepítése);
 - iii. a fotovoltaikus napenergia vagy a termikus napenergia rendszerek üzembe helyezői esetében előfeltétel a vízvezeték-szerelő vagy villanyszerelő szakképzés és a vízvezeték-szerelési, elektronikai és tetőfedési ismeretek, beleértve a csőillesztékek forrasztását, a csőillesztékek ragasztását, a szerelvények tömítését, a vízvezeték-szivárgás tesztelését, a vezetékek bekötését, az alapvető tetőfedő anyagok ismeretét és az illesztések bevonására és a tömítésre alkalmazott módszerek ismeretét is; vagy
 - iv. szakképzési rendszer, amelynek keretében az üzembe helyező elsajátítja a megfelelő ismereteket az a), b) vagy c) pontban említett szakismeretek három évig tartó oktatásának megfelelő szinten, beleértve mind az elméleti, mind a gyakorlati ismereteket.
 - b) A biomasszabojler és -tűzhelyek üzembe helyezőinek szánt képzés elméleti része áttekintést nyújt a biomassza piaci helyzetéről, és kitér az ökológiai vonatkozásokra, a biomasszából előállított üzemanyagokra, a logisztikai vonatkozásokra, a tűzvédelemre, a vonatkozó támogatásokra, az égetési technikákra, a gyújtási rendszerekre, az optimális hidraulikai megoldásokra, a költségek és a jövedelmezőség összehasonlítására, valamint a biomasszabojler és -tűzhelyek tervezésére, telepítésére és karbantartására. A képzés keretében a szerelők elsajátítják a biomassza-technológiákkal és a biomasszából előállított tüzelőanyagokkal (például pellet) kapcsolatos európai szabványokra és a biomasszával kapcsolatos nemzeti és közösségi jogra vonatkozó ismereteket.

- c) A hőszivattyúk üzembe helyezőknek szóló képzés elméleti része áttekintést nyújt a hőszivattyúk piaci helyzetéről, és kitér a geotermikus erőforrások és a különböző régiók talajhőmérsékletére, a talaj és a kőzet hővezető képességének meghatározására, a geotermikus erőforrások felhasználásának szabályaira, a hőszivattyúk egyes épületekben való használatának megvalósíthatóságára és a legmegfelelőbb hőszivattyúrendszer kiválasztására, illetve az ezekkel kapcsolatos műszaki előírások ismeretére, biztonsági kérdésekre, légszűrésre, a hőforrással való összekapcsolásra és a rendszer telepítésének megfelelő helyére. A képzés továbbá alapos ismereteket nyújt a hőszivattyúkkal kapcsolatos európai szabványokról és a vonatkozó nemzeti és közösségi jogról. Az üzembe helyezőknek az alábbi főbb ismeretekről kell számot adnia:
- a hőszivattyúk fizikai és működési elvének alapfokú ismerete, beleértve a hőszivattyúkör jellemzőinek ismeretét is; a hőnyelő alacsony hőmérséklete, a hőforrás magas hőmérséklete és a rendszer hatékonysága közötti összefüggés, a fűtési hatásfok (COP) és a szezonális teljesítmény faktor (SPF) meghatározása;
 - a hőszivattyúkör alkotóelemeinek és azok funkciójának ismerete, beleértve a kompresszort, az expanziós szelepet, az elpárologtatót, a kondenzátort, a szerelvényeket és fittingeket, a kenőolajat, a hűtőközeget, a túlhűtést és a túlhűtést és a hőszivattyús hűtési lehetőségeket;
 - a jellemző beszerelési helyzeteknek megfelelő komponensek kiválasztása és azok méretezése, beleértve a különböző épületekre jellemző hőterhelésértékek meghatározását, illetve az energiafogyasztás alapján a melegvíz-előállítás jellemző értékeinek meghatározását, a hőszivattyú kapacitásának meghatározását a meleg víz előállításához szükséges hőterheléshez, az épület tárolási kapacitásához és a rendelkezésre álló megszakítható áramhoz képest; a kiegyenlítő tartályként szolgáló komponensnek és a tartály térfogatának meghatározása és egy második fűtési rendszer beépítési lehetőségének mérlegelése.
- d) A fotovoltaikus napenergia és a termikus napenergia-rendszerek üzembe helyezői esetében a képzés elméleti része áttekintést nyújt a napenergiát hasznosító termékek piaci helyzetéről, valamint a költségek és a jövedelmezőség összehasonlításáról, és kitér az ökológiai vonatkozásokra, az összetevőkre, a napenergiával működő rendszerek jellemzőire és méretezésére, a megfelelő rendszerek kiválasztására és a rendszerösszetevők méretezésére, a hőigény meghatározására, a tűzvédelemre, a vonatkozó támogatásokra és a fotovoltaikus napenergiával és termikus napenergiával működő berendezések tervezésére, telepítésére és karbantartására. A képzés keretében a szerelők ismereteket szereznek a vonatkozó technológiákkal kapcsolatos európai szabványokról, a Solar Keymark tanúsítványról és a területtel kapcsolatos nemzeti és közösségi jogról. Az üzembe helyezőknek az alábbi főbb ismeretekről kell számot adnia:
- a szükséges szerszámok és berendezések alkalmazásával képes a biztonságos munkavégzésre, betartja a biztonsági előírásokat és szabványokat és felismeri a napenergiával működő berendezésekkel összefüggésben kialakuló vízvezeték-szerelési, villanszerelési és egyéb kockázatokat;
 - képes az aktív és a passzív rendszerek és azok összetevőinek meghatározására, beleértve a mechanikai tervezési feladatokat, valamint képes meghatározni az összetevők megfelelő helyét, a rendszer felépítését és konfigurációját;
 - képes meghatározni a telepítésre alkalmas területet, a fotovoltaikus napenergiát felhasználó rendszer és a napenergiával működő vízmelegítő tájolását és dőlésszögét, figyelembe véve az árnyékolódást, a napsugárzásnak való kitétséget, a szerkezeti integritást, az adott épület vagy éghajlat adottságainak való megfelelést, valamint ki tudja választani az egyes tetőtípusoknak megfelelő telepítési módszereket és képes meghatározni a telepítéshez szükséges rendszeregyensúlyi berendezéseket;
 - különösen a fotovoltaikus napenergia-rendszerek esetében, képes adaptálni a villamossági terveket, beleértve a névleges áram meghatározását, minden áramkörhöz képes kiválasztani a megfelelő vezetéktípust és teljesítményt, minden kapcsolódó berendezéshez és alrendszerhez képes meghatározni a megfelelő méretet, a teljesítményt és a helyet, és ki tudja választani a megfelelő összekapcsolási pontot.
- e) Az üzembehelyezői képesítés érvényessége időben korlátozott, a képesítő bizonyítvány érvényességének meghosszabbítására egy továbbképző tanfolyam elvégzése után van lehetőség.

V. MELLÉKLET

Szabályok a bioüzemanyagok, az folyékony bio-energiahordozók és azok fosszilis üzemanyag komparátorai által az üvegházhatású gázokra gyakorolt hatás kiszámításához

A. Jellemző és alapértelmezett értékek a bioüzemanyagok esetében, ha azokat a földhasználat megváltozásából adódó nettó szénkibocsátás nélkül állítják elő

Bioüzemanyag-előállítási mód	Az üvegházhatású gázkibocsátás-megtakarítás jellemző értéke	Az üvegházhatású gázkibocsátás-megtakarítás alapértelmezett értéke
cukorrépa-etanol	61 %	52 %
búza-etanol (a feldolgozáshoz használt üzemanyag megjelölése nélkül)	32 %	16 %
búza-etanol (a feldolgozáshoz használt üzemanyag lignit kogenerációs erőműben)	32%	16 %
búza-etanol (a feldolgozáshoz használt üzemanyag földgáz hagyományos kazánban)	45 %	34 %
búza-etanol (a feldolgozáshoz használt üzemanyag földgáz kogenerációs erőműben)	53 %	47 %
búza-etanol (a feldolgozáshoz használt üzemanyag szalma kogenerációs erőműben)	69 %	69 %
a Közösségben előállított kukorica-etanol (a feldolgozáshoz használt üzemanyag földgáz kogenerációs erőműben)	56 %	49 %
cukornád-etanol	71 %	71 %
az etil-terc-butiléter (ETBE) megújuló energiaforrásokból előállított része	az etanol előállítási módéval megegyező	
a tercier-amil-etil-éter (TAEE) megújuló energiaforrásokból előállított része	az etanol előállítási módéval megegyező	
repce-biodízel	45 %	38 %
Napraforgó-biodízel	58 %	51 %
szójabab-biodízel	40 %	31 %
pálmaolaj-biodízel (meg nem határozott eljárás)	36 %	19 %
pálmaolaj-biodízel (az eljárás során metánmegkötés történik az olajsajtolóban)	62 %	56 %
zöldszék hulladékból vagy állati eredetű olajokból (*) előállított biodízel	88 %	83 %
hidrogénnel kezelt növényi olaj repceből	51 %	47 %
hidrogénnel kezelt növényi olaj napraforgóból	65 %	62 %
hidrogénnel kezelt növényi olaj pálmaolajból (meg nem határozott eljárás)	40 %	26 %
hidrogénnel kezelt növényi olaj pálmaolajból (az eljárás során metánmegkötés történik az olajsajtolóban)	68 %	65 %
tiszta növényi olaj repceből	58 %	57 %
biogáz organikus háztartási hulladékból sűrített földgázként	80 %	73 %
biogáz nedves trágyából sűrített földgázként	84 %	81 %
biogáz száraz trágyából sűrített földgázként	86 %	82 %

(*) A nem emberi fogyasztásra szánt állati melléktermékekre vonatkozó egészségügyi előírások megállapításáról szóló, 2002. október 3-i 1774/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet szerinti 3. kategóriába tartozó anyagként besorolt állati melléktermékekből előállított, állati eredetű olaj kivételével (*).

- B. Becsült jellemző és alapértelmezett értékek az olyan jövőbeli bioüzemanyagok esetében, amelyek 2008 januárjában nem voltak, vagy csak elhanyagolható mennyiségben voltak jelen a piacon, ha azokat a földhasználat megváltozásából adódó nettó szénkibocsátás nélkül állítják elő

Bioüzemanyag-előállítási mód	Az üvegházhatású gázkibocsátás-megtakarítás jellemző értéke	Az üvegházhatású gázkibocsátás-megtakarítás alapértelmezett értéke
búzaszalma-etanol	87 %	85 %
Hulladékfa-etanol	80 %	74 %
termesztettfa-etanol	76 %	70 %
Hulladékfa alapú Fischer–Tropsch-dízel	95 %	95 %
termesztettfa alapú Fischer–Tropsch-dízel	93 %	93 %
Hulladékfa-dimetil-éter (DME)	95 %	95 %
termesztettfa-dimetil-éter (DME)	92 %	92 %
Hulladékfa-metanol	94 %	94 %
termesztettfa-metanol	91 %	91 %
a metil-terc-butiléter (MTBE) megújuló energiaforrásokból előállított része	a metanol előállítási módával megegyező	

C. Módszertan

1. A közlekedési célú üzemanyagok, a bioüzemanyagok és folyékony bio-energiáhozordozók előállítása és használata által kiváltott üvegházhatású gázkibocsátást a következők szerint kell kiszámítani:

$$E = e_{ec} + e_l + e_p + e_{td} + e_u - e_{sca} - e_{ccs} - e_{ccr} - e_{ee},$$

ahol:

- E = az üzemanyag használata során keletkező összes kibocsátás;
 e_{ec} = a nyersanyagok kinyerése vagy termelése során keletkező kibocsátások;
 e_l = a földhasználat megváltozása által okozott szénkészletváltozásokból eredő éves kibocsátások;
 e_p = a feldolgozás során keletkező kibocsátások;
 e_{td} = a szállítás és az elosztás során keletkező kibocsátások;
 e_u = a használt üzemanyagból eredő kibocsátások;
 e_{sca} = a talajban lévő szén-dioxid-felhalmozódásból származó kibocsátásmegtakarítás jobb mezőgazdasági gazdálkodás révén;
 e_{ccs} = a szén megkötéséből és geológiai tárolásából eredő kibocsátásmegtakarítások;
 e_{ccr} = a szén megkötéséből és helyettesítéséből eredő kibocsátásmegtakarítások; és
 e_{ee} = a kogenerációból származó villamosenergia-többletből eredő kibocsátásmegtakarítások.

A gépek és berendezések gyártása során keletkező kibocsátásokat nem kell figyelembe venni.

2. Az üzemanyagokból eredő üvegházhatású gázkibocsátást, E , az egy MJ üzemanyagra jutó CO_2 grammjának egyenértékében kell kifejezni, $\text{gCO}_{2\text{eq}}/\text{MJ}$.
3. A 2. pont alóli kivételként a közlekedési célú üzemanyagok esetében a $\text{gCO}_{2\text{eq}}/\text{MJ}$ -ban kiszámított értékeket ki lehet igazítani a hasznos üzem tekintetében az üzemanyagok között tapasztalható különbségek figyelembevételére érdekében, km/MJ -ban kifejezve. Ilyen kiigazításokra csak akkor van lehetőség, ha a hasznos üzem tekintetében fennálló különbségeket bizonyítékokkal alátámasztják.
4. A bioüzemanyagok és a folyékony bio-energiáhozordozók használatából eredő, az üvegházhatású gázkibocsátásmegtakarítást a következők szerint kell kiszámítani:

$$\text{MEGTAKARÍTÁS} = (E_F - E_B)/E_F,$$

ahol:

- E_B = a bioüzemanyagok és folyékony bio-energiáhozordozók használatából eredő összes kibocsátás; és
 E_F = a fosszilisüzemanyag-komparátor használatából eredő összes kibocsátás.

5. Az 1. pont alkalmazásában a CO₂, N₂O és CH₄ üvegházhatású gázokat kell figyelembe venni. A CO₂-egyenérték kiszámításához a fent említett gázokat a következő értékekkel kell figyelembe venni:

CO₂: 1

N₂O: 296

CH₄: 23

6. A nyersanyagok kinyerése vagy termelése során keletkező kibocsátásokba, e_{cc} , beletartoznak a kinyerési vagy a mezőgazdasági termelési eljárás során keletkező kibocsátások; a nyersanyagok begyűjtése során keletkező kibocsátások; a hulladékokból és a szivárgásokból eredő kibocsátások; és a kinyeréshez vagy a termeléshez használt vegyszerek vagy egyéb termékek előállítása során keletkező kibocsátások. A nyersanyagtermelés vonatkozásában a szén-dioxid-megkötést nem kell figyelembe venni. Az olajkitermelést kísérő fáklyázásból származó üvegházhatású gázkibocsátásnak a világ bármely pontján bekövetkező bizonyított csökkenését le kell vonni. A termelésből eredő kibocsátásokra vonatkozó, a tényleges értékek használatának alternatíváját jelentő becslések levezethetők az alapértelmezett értékek kiszámításánál figyelembe vett földrajzi területeknél kisebb területekre kiszámított átlagokból.
7. A földhasználat megváltozása által okozott szénkészletváltozásokból eredő éves kibocsátások, e_l , kiszámításához az összes kibocsátásokat egyenlően el kell osztani húsz évre. Ezen kibocsátások kiszámítása során a következő szabályt kell alkalmazni:

$$e_l = (CS_R - CS_A) \times 3,664 \times 1/20 \times 1/P - e_B \text{ (}^1\text{)},$$

ahol:

e_l = a földhasználat megváltozása által okozott szénkészletváltozásokból eredő éves kibocsátások (a bioüzemanyagból származó energia egy egységére jutó CO₂-egyenérték tömegként számítva);

CS_R = a referencia-földhasználathoz hozzárendelt területegységenkénti szénkészlet (a területegységre jutó szén tömegében mérve, beleértve a talajt és a vegetációt is). A referencia-földhasználat a 2008 januárjában vagy a nyersanyag előállítása előtt húsz évvel aktuális földhasználat, bármelyik is a későbbi;

CS_A = az aktuális földhasználathoz hozzárendelt területegységenkénti szénkészlet (a területegységre jutó szén tömegében mérve, beleértve a talajt és a vegetációt is). Azokban az esetekben, ahol a szénkészlet egy évnél hosszabb ideig halmozódik fel, a CS_A -hoz rendelt érték a húsz év elteltével vagy a gabona beérésekor becsült területegységenkénti szénkészlet, a korábban bekövetkező figyelembevételével;

P = a növény produktivitása (a bioüzemanyagokból és a folyékony bio-energiához tartozó egységnyi területen évente előállított energia); és

e_B = 29 gCO_{2eq}/MJ értékű bónusz olyan bioüzemanyagokra vagy a folyékony bio-energiához tartozókra, amelyek esetében a biomasszát helyreállított degradálódott földterületről nyerik, és a 8. pontban felsorolt feltételek teljesülnek.

8. A 29 gCO_{2eq}/MJ értékű bónusz akkor adható meg, ha bizonyított, hogy az adott földterület:

- 2008 januárjában nem állt mezőgazdasági vagy más célú használat alatt; és
- az alábbi kategóriák valamelyikébe tartozik:
 - súlyosan degradálódott földterület, beleértve a korábban mezőgazdasági célra használt földterületeket is;
 - erősen szennyezett földterület.

A 29 gCO_{2eq}/MJ értékű bónusz a földterület mezőgazdasági használatra való átállításának időpontjától számított legfeljebb tíz évig érvényes, feltéve hogy az i. alpontba tartozó földterületek esetében biztosított a szénkészlet folyamatos növekedése és az erózió jelentős csökkentése; a ii. alpontba tartozó földterületek esetében pedig a talajszennyeződés mértéke csökken.

9. A 8. pont b) alpontjában említett kategóriák fogalm meghatározása a következő:

- „súlyosan degradálódott földterület”: olyan földterület, amelynek esetében hosszabb időszak során jelentős szikesedés volt tapasztalható, vagy amelynek a szervesanyag-tartalma különösen alacsony, és súlyosan erodálódott;
- „erősen szennyezett földterület”: olyan földterület, amely a talajszennyeződés mértéke miatt élelmiszer- vagy takarmánytermelésre nem alkalmas.

Ide tartoznak azok a földterületek is, amelyekről a Bizottság a 18. cikk (4) bekezdése negyedik albekezdésének megfelelően határozatot hozott.

(¹) A CO₂ molekulatömegének (44,010 g/mol) a szén molekulatömegével (12,011 g/mol) való elosztása révén kapott hányados 3,664.

10. A Bizottság 2009. december 31-ig a talajban lévő szén-dioxid-készletek kiszámítására vonatkozó iránymutatásokat fog elfogadni az üvegházhatású gázok kibocsátásának nemzeti jegyzéke tekintetében az éghajlatváltozással foglalkozó kormányközi munkacsoport (IPCC) által 2006-ban kiadott iránymutatások 4. kötete alapján. A Bizottság általi elfogadásukat követően az iránymutatások ezen irányelv alkalmazásában a talajban lévő szén-dioxid-készletek kiszámításának alapjául fognak szolgálni.
11. A feldolgozás során keletkező kibocsátásokba, e_p , beletartoznak a feldolgozás során keletkező kibocsátások; a hulladékokból és a szivárgásokból eredő kibocsátások; és a feldolgozáshoz használt vegyszerek vagy egyéb termékek előállítása során keletkező kibocsátások.
- A nem az üzemanyag-előállító üzemben előállított villamosenergia-fogyasztás elszámolásához ennek a villamos energiának az előállítására és elosztására jellemző üvegházhatású gázkibocsátás-intenzitást úgy kell tekinteni, hogy az megegyezik az egy meghatározott régióban a villamos energia előállítására és elosztására jellemző átlagos kibocsátási intenzitással. E szabály alóli kivételként a termelők átlagértéket is alkalmazhatnak egy egyedi villamosenergia-előállító üzem esetében az ebben az üzemben megtermelt villamos energiára, ha ez az üzem nem csatlakozik a villamos energia távvezeték-hálózathoz.
12. A szállítás és az elosztás során keletkező kibocsátásokba, e_{td} , beletartoznak a nyersanyagok és a félkész anyagok szállítása és tárolása során keletkező kibocsátások és a késztermékek tárolása és elosztása során keletkező kibocsátások. A közlekedésből és az áruszállításból származó, a 6. pont értelmében figyelembe veendő kibocsátás nem tartozik e pont hatálya alá.
13. A használt üzemanyagból eredő kibocsátásokat, e_{iv} , a bioüzemanyagok és folyékony bio-energiahordozók esetében nullának kell tekinteni.
14. A szén megkötéséből és geológiai tárolásából eredő, az e_p értékbe még nem beszámított kibocsátásmegtakarításokba, e_{ccs} , csak azok a kibocsátott CO₂ megkötésével és tárolásával elkerült kibocsátások számíthatók bele, amelyek közvetlenül összefüggnek az üzemanyag kinyerésével, szállításával, feldolgozásával és elosztásával.
15. A szén megkötéséből és helyettesítéséből eredő kibocsátás-megtakarításokba, e_{ccr} , csak az olyan CO₂ megkötéssel elkerült kibocsátások számíthatók bele, amelyek esetében a szén biomassa eredetű és azt a fosszilis CO₂ helyettesítésére használják kereskedelmi termékekben és szolgáltatókban.
16. A kogenerációból származó villamosenergia-többletből eredő kibocsátás-megtakarításokat, e_{se} , csak az olyan üzemanyag-előállító rendszerek által termelt többlet villamos energia vonatkozásában lehet figyelembe venni, amelyek kogenerációs elven működnek, kivéve, ha a kogenerációhoz használt üzemanyag a mezőgazdasági növény maradványon kívüli társtermék. Ennek a többlet villamos energiának az elszámolásához a kogenerációs egység méretét úgy kell tekinteni, hogy az megegyezik az ahhoz szükséges minimális mérettel, hogy a kogenerációs egység szolgáltatni tudja az üzemanyag termeléséhez szükséges hőt. Az ezzel a többlet villamos energiával összefüggésben keletkező üvegházhatású gázkibocsátás-megtakarítást úgy kell tekinteni, hogy az megegyezik azzal a mennyiségű üvegházhatású gázzal, amelyet megegyező mennyiségű villamos energiának a kogenerációs egységben használttal azonos üzemanyaggal történő előállítása során bocsátának ki.
17. Ha az üzemanyag-előállítási eljárás kombinálva állítja elő azt az üzemanyagot, amelynek vonatkozásában a kibocsátást számítják és egy vagy több egyéb terméket („társtermékek”), akkor az üvegházhatású gázkibocsátást meg kell osztani az üzemanyag vagy annak köztes terméke és a társtermékek között azok energiatartalmának arányában (ez utóbbit a villamos energián kívüli társtermékek esetében az alsó fűtőértéken kell meghatározni).
18. A 17. pontban említett számítás alkalmazásában a szétosztandó kibocsátások az $e_{ec} + e_b + e_p$, e_{td} és e_{se} azon hányada, amelyre az előállítási folyamat azon lépésében kerül sor, amikor a társtermékeket állítják elő. Ha az életciklus során a folyamat egy korábbi lépésében a társtermékekhez való hozzárendelésre került sor, akkor azoknak a kibocsátásoknak azt a hányadát kell az összes kibocsátás helyett erre a célra felhasználni, amelyet az utolsó ilyen folyamatlépésben a közbenső üzemanyagtermékhez kiosztottak.

A bioüzemanyagok és a folyékony bio-energiahordozók esetében minden társterméket, beleértve a 16. pont hatálya alá nem tartozó villamos energiát is, e számításához figyelembe kell venni, kivéve a mezőgazdasági növényi maradványokat, ideértve a szalmát, a kiperéselt cukornádat, a héjakat, a kukoricacsöveket és a dióhéjat. A negatív energiatartalmú társtermékeket nulla energiatartalommal rendelkezőnek kell tekinteni a számítás során.

A hulladékokat, a mezőgazdasági növénymaradványokat, beleértve a szalmát, a kiperéselt cukornádat, a héjakat, a kukoricacsöveket és a dióhéjat, és a feldolgozás során keletkező maradványokat, beleértve a nyers glicerint (a nem finomított glicerint), az életciklus alatti üvegházhatású gázkibocsátásuk tekintetében nulla értékkel kell figyelembe venni ezen anyagok begyűjtési folyamatáig.

A finomítóknál előállított üzemanyagok esetében a 17. pontban említett számítás alkalmazásában az elemzés egy-egy finomító.

19. A bioüzemanyagok esetében a 4. pontban említett számítás alkalmazásában a fosszilis üzemanyag-komparátor E_f a legutóbbi rendelkezésre álló tényleges átlagos kibocsátás a Közösségben elfogyasztott benzin és dízel fosszilis része tekintetében a 98/70/EK irányelv értelmében jelentettek szerint. Ha nem áll rendelkezésre adat a 83,8 gCO_{2eq}/MJ értéket kell alkalmazni.

A villamosenergia-termelésre használt folyékony bio-energiáhozadók esetében a 4. pontban említett számítás alkalmazásában a fosszilis üzemanyag komparátor E_F a következő: 91 gCO_{2eq}/MJ.

A hőtermelésre használt folyékony bio-energiáhozadók esetében a 4. pontban említett számítás alkalmazásában a fosszilis üzemanyag komparátor E_F a következő: 77 gCO_{2eq}/MJ.

A kogenerációra használt folyékony bio-energiáhozadók esetében a 4. pontban említett számítás alkalmazásában a fosszilis üzemanyag komparátor E_F a következő: 85 gCO_{2eq}/MJ.

D. A bioüzemanyagokra és a folyékony bio-energiáhozadókra vonatkozó diszaggregált alapértelmezett értékek

Diszaggregált alapértelmezett értékek a termelésre vonatkozóan: „ e_{ec} ” az e melléklet C. részében meghatározottak szerint

Bioüzemanyag és folyékony bio-energiáhozadó előállítási mód	Jellemző üvegházhatási gáz kibocsátás (gCO _{2eq} /MJ)	Alapértelmezett üvegházhatási gáz kibocsátás (gCO _{2eq} /MJ)
cukorrépa-etanol	12	12
búza-etanol	23	23
a Közösségben előállított kukorica-etanol	20	20
cukornád-etanol	14	14
az ETBE megújuló energiaforrásokból előállított része	az etanol előállítási módával megegyező repcebiodízel	az etanol előállítási módával megegyező repcebiodízel
a TAE megújuló energiaforrásokból előállított része	az etanol előállítási módával megegyező repcebiodízel	az etanol előállítási módával megegyező repcebiodízel
Repcebiodízel	29	29
Napraforgó-biodízel	18	18
szójabab-biodízel	19	19
pálmaolaj-biodízel	14	14
zöldszékulladékból vagy állati eredetű olajokból előállított biodízel (*)	0	0
hidrogénnel kezelt növényi olaj repceből	30	30
hidrogénnel kezelt növényi olaj napraforgóból	18	18
hidrogénnel kezelt növényi olaj pálmaolajból	15	15
tiszta növényi olaj repceből	30	30
biogáz organikus háztartási hulladékból sűrített földgázként	0	0
biogáz nedves trágyából sűrített földgázként	0	0
biogáz száraz trágyából sűrített földgázként	0	0

(*) Az 1774/2002/EK rendelet szerint 3. kategóriájú anyagként besorolt, állati eredetű melléktermékekből előállított állati eredetű zsíradék kivételével.

A feldolgozásra vonatkozó diszaggregált alapértelmezett értékek (beleértve a villamosenergia-többletet is) „ $e_p - e_{ec}$ ” az e melléklet C. részében meghatározottak szerint

Bioüzemanyag és egyéb folyékony bio-energiáhozadó előállítási mód	Jellemző üvegházhatási gáz kibocsátás (gCO _{2eq} /MJ)	Alapértelmezett üvegházhatási gáz kibocsátás (gCO _{2eq} /MJ)
cukorrépa-etanol	19	26
búzaetanol (a feldolgozáshoz használt üzemanyag megjelölése nélkül)	32	45
búzaetanol (a feldolgozáshoz használt üzemanyag lignit kogenerációs erőműben)	32	45
búzaetanol (a feldolgozáshoz használt üzemanyag földgáz hagyományos kazánban)	21	30
búzaetanol (a feldolgozáshoz használt üzemanyag földgáz kogenerációs erőműben)	14	19

Bioüzemanyag és egyéb folyékony bio-energiához tartozó előállítási mód	Jellemző üvegházhatású gáz kibocsátás (gCO _{2eq} /MJ)	Alapértelmezett üvegházhatású gáz kibocsátás (gCO _{2eq} /MJ)
búzaetanol (a feldolgozáshoz használt üzemanyag szalma kogenerációs erőműben)	1	1
a Közösségben előállított kukoricaetanol (a feldolgozáshoz használt üzemanyag földgáz kogenerációs erőműben)	15	21
Cukornádetanol	1	1
az ETBE megújuló energiaforrásokból előállított része	az etanol előállítási módjával megegyező repcebiodízeltől	
a TAE megújuló energiaforrásokból előállított része	az etanol előállítási módjával megegyező repcebiodízeltől	
Repcebiodízeltől	16	22
Napraforgó-biodízeltől	16	22
szójabab-biodízeltől	18	26
pálmaolaj-biodízeltől (meg nem határozott eljárás)	35	49
pálmaolaj-biodízeltől (az eljárás során metánmegkötés történik az olajsajtólóban)	13	18
zöldszék hulladékból vagy állati eredetű olajokból előállított biodízeltől	9	13
hidrogénnel kezelt növényi olaj repceből	10	13
hidrogénnel kezelt növényi olaj napraforgóból	10	13
hidrogénnel kezelt növényi olaj pálmaolajból (meg nem határozott eljárás)	30	42
hidrogénnel kezelt növényi olaj pálmaolajból (az eljárás során metánmegkötés történik az olajsajtólóban)	7	9
tiszta növényi olaj repceből	4	5
biogáz organikus háztartási hulladékból sűrített földgázként	14	20
biogáz nedves trágyából sűrített földgázként	8	11
biogáz száraz trágyából sűrített földgázként	8	11

A szállításra és elosztásra vonatkozó diszaggregált alapértelmezett értékek: „e_{td}” az e melléklet C. részében meghatározottak szerint

Bioüzemanyag és egyéb folyékony bio-energiához tartozó előállítási mód	Jellemző üvegházhatású gáz kibocsátás (gCO _{2eq} /MJ)	Alapértelmezett üvegházhatású gáz kibocsátás (gCO _{2eq} /MJ)
cukorrépa-etanol	2	2
Búzaetanol	2	2
a Közösségben előállított kukoricaetanol	2	2
Cukornádetanol	9	9
az ETBE megújuló energiaforrásokból előállított része	az etanol előállítási módjával megegyező repcebiodízeltől	
a TAE megújuló energiaforrásokból előállított része	az etanol előállítási módjával megegyező repcebiodízeltől	
repce-biodízeltől	1	1
Napraforgó-biodízeltől	1	1
szójabab-biodízeltől	13	13
pálmaolaj-biodízeltől	5	5
zöldszék hulladékból vagy állati eredetű olajokból előállított biodízeltől	1	1
hidrogénnel kezelt növényi olaj repceből	1	1
hidrogénnel kezelt növényi olaj napraforgóból	1	1
hidrogénnel kezelt növényi olaj pálmaolajból	5	5
tiszta növényi olaj repceből	1	1
biogáz organikus háztartási hulladékból sűrített földgázként	3	3
biogáz nedves trágyából sűrített földgázként	5	5
biogáz száraz trágyából sűrített földgázként	4	4

A termelésre, feldolgozásra, szállításra és elosztásra vonatkozó összérték:

Bioüzemanyag és folyékony bio-energiához való előállítási mód	Jellemző üvegházhatású gáz kibocsátás (gCO _{2eq} /MJ)	Alapértelmezett üvegházhatású gáz kibocsátás (gCO _{2eq} /MJ)
cukorrépa-etanol	33	40
búzaetanol (a feldolgozáshoz használt üzemanyag megjelölése nélkül)	57	70
búzaetanol (a feldolgozáshoz használt üzemanyag lignit kogenerációs erőműben)	57	70
búzaetanol (a feldolgozáshoz használt üzemanyag földgáz hagyományos kazánban)	46	55
búzaetanol (a feldolgozáshoz használt üzemanyag földgáz kogenerációs erőműben)	39	44
búzaetanol (a feldolgozáshoz használt üzemanyag szalma kogenerációs erőműben)	26	26
a Közösségben előállított kukoricaetanol (a feldolgozáshoz használt üzemanyag földgáz kogenerációs erőműben)	37	43
Cukornádatanol	24	24
az ETBE megújuló energiaforrásokból előállított része	az etanol előállítási módjával megegyező repcebiodízel	
a TAEE megújuló energiaforrásokból előállított része	az etanol előállítási módjával megegyező repcebiodízel	
Repcebiodízel	46	52
Napraforgó-biodízel	35	41
szójabab-biodízel	50	58
pálmaolaj-biodízel (meg nem határozott eljárás)	54	68
pálmaolaj-biodízel (az eljárás során metánmegkötés történik az olajsajtolóban)	32	37
zöldszék hulladékból vagy állati eredetű olajokból előállított biodízel	10	14
hidrogénnel kezelt növényi olaj repceből	41	44
hidrogénnel kezelt növényi olaj napraforgóból	29	32
hidrogénnel kezelt növényi olaj pálmaolajból (meg nem határozott eljárás)	50	62
hidrogénnel kezelt növényi olaj pálmaolajból (az eljárás során metánmegkötés történik az olajsajtolóban)	27	29
tiszta növényi olaj repceből	35	36
biogáz organikus háztartási hulladékból sűrített földgázként	17	23
biogáz nedves trágyából sűrített földgázként	13	16
biogáz száraz trágyából sűrített földgázként	12	15

E. *Becsült diszaggregált alapértelmezett értékek az olyan jövőbeli bioüzemanyagok és folyékony bio-energiához való esetében, amelyek 2008 januárjában nem voltak, vagy csak elhanyagolható mennyiségben voltak jelen a piacon*

Diszaggregált alapértelmezett értékek a termelésre vonatkozóan: „e_{ec}” az e melléklet C. részében meghatározottak szerint

Bioüzemanyag és folyékony bio-energiához való előállítási mód	Jellemző üvegházhatású gáz kibocsátás (gCO _{2eq} /MJ)	Alapértelmezett üvegházhatású gáz kibocsátás (gCO _{2eq} /MJ)
búzaszalma-etanol	3	3
Hulladékfa-etanol	1	1
termesztettfa-etanol	6	6
Hulladékfa alapú Fischer–Tropsch-dízelolaj	1	1
termesztettfa alapú Fischer–Tropsch-dízelolaj	4	4
Hulladékfa-DME	1	1
termesztettfa-DME	5	5
Hulladékfa-metanol	1	1
termesztettfa-metanol	5	5
az MTBE megújuló energiaforrásokból előállított része	a metanol előállítási módjával megegyező	

A feldolgozásra vonatkozó diszaggregált alapértelmezett értékek (beleértve a villamosenergia-többletet is): „ $e_p - e_{ee}$ ” az e melléklet C. részében meghatározottak szerint

Bioüzemanyag és folyékony bio-energiához tartozó előállítási mód	Jellemző üvegházhatású gáz kibocsátás (gCO _{2eq} /MJ)	Alapértelmezett üvegházhatású gáz kibocsátás (gCO _{2eq} /MJ)
búzaszalma-etanol	5	7
Faetanol	12	17
fa alapú Fischer–Tropsch-dízelolaj	0	0
fa-DME	0	0
Faetanol	0	0
az MTBE megújuló energiaforrásokból előállított része	a metanol előállítási módjával megegyező	

A szállításra és az elosztásra vonatkozó diszaggregált alapértelmezett értékek: „ e_{td} ” az e melléklet C. részében meghatározottak szerint

Bioüzemanyag és folyékony bio-energiához tartozó előállítási mód	Jellemző üvegházhatású gáz kibocsátás (gCO _{2eq} /MJ)	Alapértelmezett üvegházhatású gáz kibocsátás (gCO _{2eq} /MJ)
búzaszalma-etanol	2	2
Hulladékfa-etanol	4	4
termesztettfa-etanol	2	2
Hulladékfa alapú Fischer–Tropsch-dízelolaj	3	3
termesztettfa alapú Fischer–Tropsch-dízelolaj	2	2
Hulladékfa-DME	4	4
termesztettfa-DME	2	2
Hulladékfa-metanol	4	4
termesztettfa-metanol	2	2
az MTBE megújuló energiaforrásokból előállított része	a metanol előállítási módjával megegyező	

A termelésre, előállításra, szállításra és elosztásra vonatkozó összérték:

Bioüzemanyag és egyéb folyékony bio-energiához tartozó előállítási mód	Jellemző üvegházhatású gáz kibocsátás (gCO _{2eq} /MJ)	Alapértelmezett üvegházhatású gáz kibocsátás (gCO _{2eq} /MJ)
búzaszalma-etanol	11	13
Hulladékfa-etanol	17	22
termesztettfa-etanol	20	25
Hulladékfa alapú Fischer–Tropsch-dízelolaj	4	4
termesztettfa alapú Fischer–Tropsch-dízelolaj	6	6
Hulladékfa-DME	5	5
termesztettfa-DME	7	7
Hulladékfa-metanol	5	5
termesztettfa-metanol	7	7
az MTBE megújuló energiaforrásokból előállított része	a metanol előállítási módjával megegyező	

VI. MELLÉKLET

A megújuló energiával kapcsolatos nemzeti cselekvési tervek harmonizált formanyomtatványára vonatkozó minimumkövetelmények

1. Várható teljes energiafogyasztás

2020-ban a villamosenergia-termelés, a közlekedés, a hűtés és a fűtés terén várható teljes bruttó energiafogyasztás az energiahatékonysági-politikai intézkedések hatásainak figyelembevételével.

2. A villamosenergia-, a hűtési és fűtési, valamint a közlekedési ágazatban a megújuló energiaforrásokból előállított energia tekintetében 2020-ra kitűzött nemzeti ágazati célok és becsült részarányok

- a) a megújuló energiaforrásokból előállított villamos-energia megcélzott részaránya 2020-ban;
- b) a megújuló energiaforrásokból előállított villamosenergia-részarány elérésének tervezett ütemterve;
- c) a hűtési és fűtési ágazatban a megújuló energiaforrásokból előállított energia megcélzott részaránya 2020-ban;
- d) a hűtési és fűtési ágazatban a megújuló energiaforrásokból előállított energia-részarány elérésének tervezett ütemterve;
- e) a közlekedési ágazatban a megújuló energiaforrásokból előállított energia-részarány elérésének becsült ütemterve;
- f) a 3. cikk (2) bekezdésében és az 1. melléklet b részében említett nemzeti ütemterv-előirányzat.

3. A célok elérését szolgáló intézkedések

- a) a megújuló energiaforrásokból előállított energia támogatását célzó valamennyi politika és intézkedés áttekintése;
- b) a 13., 14. és 16. cikkben foglalt követelmények teljesítését szolgáló konkrét intézkedések, beleértve a 2020-as nemzeti célok eléréséhez szükséges, megújuló energiaforrásokból előállított energiamennyiségek integrálásának megkönnyítése érdekében a meglévő infrastruktúra kibővítésének és/vagy megerősítésének a szükségességét, valamint a 17–21. cikkek tekintetében a jóváhagyási eljárások és intézkedések felgyorsítását;
- c) a villamosenergia-ágazatban a megújuló energiaforrásokból előállított energia használatának támogatását célzó, a tagállam vagy a tagállamok egy csoportja által alkalmazott támogatási rendszerek;
- d) a hűtési és fűtési ágazatban a megújuló energiaforrásokból előállított energia használatának támogatását célzó, a tagállam vagy a tagállamok egy csoportja által alkalmazott támogatási rendszerek;
- e) a közlekedési ágazatban a megújuló energiaforrásokból előállított energia használatának támogatását célzó, a tagállam vagy a tagállamok egy csoportja által alkalmazott támogatási rendszerek;
- f) a biomasszából előállított energia használatának támogatását célzó konkrét intézkedések különösen az új biomassza-mobilizálás tekintetében, az alábbiak figyelembevételével:
 - i. a biomassza rendelkezésre állása: a hazai potenciál és az import egyaránt;
 - ii. a biomassza nagyobb mértékű rendelkezésre állását célzó intézkedések, a biomassza egyéb felhasználóira (mezőgazdasági és erdészeti alapú ágazatok) is figyelemmel;
- g) a tagállamok közötti statisztikai átruházások tervezett igénybevétele, valamint a más tagállamokkal és harmadik országokkal közös projektekben való tervezett részvétel:
 - i. az indikatív ütemtervhez képest a megújuló energiaforrásokból származó energiából előállított, más tagállamoknak átadható becsült többlet;
 - ii. a közös projektek becsült potenciálja;
 - iii. a tagállam megújuló energiaforrásokból származó energiaszükségletének a hazai termelésen kívüli forrásokból biztosított, becsült aránya.

4. Értékelések

- a) a megújuló energia előállítására alkalmazott egyes technológiáktól elvárt teljes hozzájárulás a villamosenergia-fogyasztásban, a fűtésben és hűtésben, valamint a közlekedésben felhasznált, megújuló energiaforrásból előállított energia részarányaira vonatkozó kötelező, 2020-ig teljesítendő kötelező célértékek, illetve az időközi ütemterv megvalósításához;
 - b) az energiahatékonysági és az energiatakarékosági intézkedések elvárt teljes hozzájárulása a villamosenergia-fogyasztásban, a fűtésben és hűtésben, valamint a közlekedésben felhasznált, megújuló energiaforrásból előállított energia részarányaira vonatkozó kötelező, 2020-ig teljesítendő kötelező célértékek, illetve az időközi ütemterv megvalósításához.
-

VII. MELLÉKLET

A hőszivattyúból származó energia elszámolása

A hőszivattyúk által hasznosított légtermikus, geotermikus vagy hidrotermikus mennyisége megújuló energiaforrásból előállított energiának minősül ezen irányelv alkalmazásában, amelyet, E_{RES} , az alábbi képlet segítségével kell kiszámolni:

$$E_{RES} = Q_{hasznos} * (1 - 1/SPF)$$

ahol

- $Q_{hasznos}$ = a hőszivattyúból származó teljes becsült hasznos hőenergia, amely megfelel az 5. cikk (4) bekezdésében meghatározott követelményeknek, a következők szerint megállapítva: csak az $SPF > 1,15 * 1/\eta$ adottságú hőszivattyúk vehetők figyelembe,
- SPF = a becsült átlag szezonális teljesítmény faktor az említett hőszivattyúknál,
- η a teljes bruttó villamosenergia-termelés és a villamosenergia-termeléshez felhasznált elsődleges energia aránya, és az Eurostat adatok alapján megállapított EU átlagként kell kiszámolni.

Legkésőbb 2013. január 1-jéig a Bizottság iránymutatásokat készít arra nézve, hogy a tagállamok hogyan becsülik meg a $Q_{hasznos}$ és SPF értékeit a különböző hőszivattyúzási technológiák és alkalmazások tekintetében, figyelembe véve az eltérő éghajlati feltételeket, különösen a nagyon hideg éghajlatokat.
